

23
Tractatus Juridicus
THEORETICO-PRACTICUS
DE
VARIIS LUDEN-
DI GENERIBUS,
EORUMQUE JURE,

Vom
Spiel/und dessen Rechte/

Ex jure morali, pariter & Romano & Saxonico, annexis
aliis materiis lectu non injucundis,
collectus & conscriptus

FRIDERICO ERNESTO LEHMANNO,

Archidicasterii Budissinensis Advoca-
cato Jurato Ordinario.

BUDISSÆ,
Typis ANDREÆ RICHTERI,
A. O. R. M. DCLXXX.

Amplissimo, Nobilissimoq.

ORDINI SENATORIO

Inclytæ Reipublicæ BudiSinens.

VIRIS

Nobilissimis, Amplissimis, Consultissimis,

Prudentissimisq.

D N N N.

CONSULIBUS

SYNDICO

PRÆTORI

CAMERARIIS

SCABINIS

CÆTERISQUE

SENATORIBUS,

DNN. PATRONIS & PROMOTO-

RIBUS sancte colendis sub hocnoyi
anni auspicio

*Salutem & felicitatem perennissimam
apprecatur*

FRIDERICUS ERNESTUS LEHMANNUS.

 X Plinii secundi Panegyrico, *IRI Nobilissimi*, docemur, Antiquitatis Romanae studium fuisse, vota pro Imperii aeternitate, pro civium sanitate, ac praecipue pro Principum sive Magistratuum salute concipere. Dies autem isti, quibus ejusmodi publica habebantur, erant praecipuis Calendae Januariæ, quo ipso tempore Patriæ Patres, Consules nimirum creabantur, iisdem diebus jurabatur in Acta Principis, lætitiâ præterea, sacrificiis novis vestibus, aliisque Solemnitatibus omnia fervebant. Multas inter variasque Solemnitates illas, quibus auspicium ineuntis anni Romana Antiquitas celebrabat, fuerunt etiam donaria votiva Magistratui offerri solita, de quibus in Cod. peculiaris constitutio legitur Arcadii & Honorii A. A. ad Basilium quendam Urbi Praefectum directæ, quo tempore fratres Germani Olybrius & Probinus Anicii ex Panegyrico CLAUDIANI & Epistolis quibusdam Symmachi satis celebres consulatum gesserunt. Verba Rescripti ita leguntur: *Quando votis communibus felix annus aperitur, in unâ librâ auri solidi LXXII. obryziaci Principibus offerendi ac votum animo lu-*
benti suscipimus &c.

Quibus verbis apparet, non solum vota, verum etiam dona pretiosa Superioribus missa & donata fuisse. *Solidi* autem *obryziaci*, quod obiter saltem moneo, vel ut rectius legitur *obryziaci* dicuntur, qui sunt ex auro *obryzo* h. e. multipliciter excocto, per ignem probato, quod *Suetonius* aurum ad Obrusam vocat in *Nerone c. 44.* Quem ad locum *Salmasius* in vasto opere Exercitationum Plinianarum

ad Solini Polyhistorum p. 1080. multa egregie commentatur. Atq; sic faciebant Romani Ethnici. Multò magis & mihi non vitiovertetur, *VOBIS, PATRIÆ PATRES HUIUS REIP. NOSTRÆ*, pro salute communi orare, & prospera quæq; à DEO sub hujus novi anni auspicio precari, non quidem, ut consuetudini faciam satis, sed potius ut ex pietate Christiana animum meum erga *VOΣ* officiosum demonstrem. Septimus namq; agitur annus, vestram Remp. ex quo accessi floridam. Dubius eram tunc temporis, an DEUS & Boni locum ibidem permanendi concessuri essent: cum vero DEUS vestram tutelam demonstrare mihi videatur, officia mea prompta in Tractatu præsentē *de variis ludendi Generibus, eorumq; jure*, præteritâ ætate in otio meo conscripto *strenu loco* humillime offero. Res parva est levisq; momenti: ast cum nullum *aureum obryxatum* nullaq; alia splendida munera habeo, cum voto bono, eoq; quo olim Romani superiores suos salutâre, beo ore & corde Germano. *Sis Regimen vestrum semper firmum, felix atq; tranquillum, floreat Cives, sub vestrâ tutela in pace, & summa concordia, in offenso augmento crescant, innumerisq; felicitatibus augeantur.* Et sicut Censura Vestra, *Viri Nobilissimi*, quæ Magistratui in benè constitutis Rebus publicis per Recept. Imp. de anno 1529 *S. daju solten* demandata sanctè, huncce libellum meum typis publicis excudi dignum judicavit: ita & nunc à calumniantium & malevolentium turba scabiosa detendere non dedignamini. Quod reliquum est, totum me in fidem vestram, Existimationemq; commendo. JESUS Vos cum Vostatibus tegat, inclytam Remp. Vobis, & Vos Reip. atq; universitati diu conservet incolumes, ferosq; tandem ad se reducat. Iterum Valete. Dabam BUDISSÆ è Museo meo, ipsis Calendis Januariis, Anno Centesimo, supra sesqui millesimum à Christo nato octoagesimo.

Ad

Nobilem & Consultissimum Ludi hujus

Autorem,

DN. FRIDERICUM ERNESTUM LEH-
MANNUM, J. U. Cand. & Curiarum Ele-
ctoral. Saxon. in Marchionatu Superioris Lusatz
Advocatum Juratum Ordinarium, Amicū
suum honorandum,

EHMANNE Juris eja! *Ludos*
iudico

Quos orbis ille doctus approbat,
colit,

Et quos perenne gloriæ manet
decus.

Procul hinc abite turpe quos lucrum juvat
Ludig, ludicri procul facessite!

LEHMANNIANI me lepos *Ludi* tenet;
Quem doctus Orbis ille comprobat, colit,
Et quem perenne Gloriæ manet decus.

Amoris & benevolentia ergo
deproperabat Būdissa

JOHANN Reddin / J. U. Ddus,
Consiliarius Electoralis Saxonicus, & in
Marchionatu Superioris Lusatz Can-
cellarius.

Lu.

Ludus ut est animi; sic ludi Jura perita
Jure tuæ speculum nobile mentis erunt.
En! etenim graviter pertractas ludicra, sed quæ
Seria fors, tractas suaviter. Atq; studes
Sic ludens ludisq; studens. Nam ludere & inter
Seria, sub ludis seria amare licet.
Mactè! aperi ludos perdoctos amplius orbi
Juridico scriptis, Clare Lehmanne, tuis.

DAVID Plas/
Senat. Budisl. & Ad-
vocat. Ordin.

Ad doctissimum de Ludis Auctorem.

DE *Ludis ludis* perdocto, docte LEH-
MANNE,
Qui miscet *ludis* seria multa, libro,
Multis hi *ludi* doctis, mihi crede, placebunt,
Gaudebuntq; illis fallere sæpe diem.
Tales qui *ludit ludos* cum tempore sortem
Nunquam deperdet, semper abibit ovans.

Alludens

scripsit
M. JOHANNES Rosenberg/
Schol. Budisl. Evang. Rector

Ad
Nobilem consultiſſ. & Clariſſimum Ludi bujus
juridici Authorem.

Gemmea Carpophori *Ludentis** scripta stu-
pemus
Ingenii *lusus* cui peperere decus.
Fallor? an hoc *ludo ludentis* schema mereris?
Per *ludum* hunc *ludens* næ! redivivus eris.

Lu.

Ladis, at haud *ludis*, nec *ludens ludicra tractas*,
De *ludisq;* tuus seria *ludus* habet.
Lude! lucrum *ludo* est: *ludi* paret *alea*, *lude!*
Felix, scis *ludum* hunc *ludere*, *luser* eris.

Ludens ludenti de ludis lusi Amico.

* B. Harsdörfferi, des 368sten Mit.-Blieds in der Frucht-
bringenden Gesellschaft der Spielende genannt/ vid. Ge-
orge Neumarchs des sprossenden neusprossenden Palm-
Baum p. 274.

An den Herrn Verfasser dieses Juristischen Spiels.

Mu rühmt den Spielenden/ * dem seine kluge
Schriften
Und des Verstandes Spiel' ein ewigs Denckmahl stiftē/
Er folgt dem Spielenden/ das Spielen ist sein Ziel/
Ein neuer Spielender wird Er durch dieses Spiel.
Er spielt und spielet nicht/ kein Spiel so zu belachen
Zeigt uns sein Spiel; Sein Spiel treibt spielend ernste
Sachen.

Er spiel'! Ihm glückt das Spiel: Er spiel'! Ihm
triff's Spiel ein:

Spielt wohl/ und wird im Spiel des Spieles
Meister seyn.

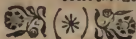
Als spielend von dem Spiel sein Freund ein
Spiel geschrieben /

Hat scherzend so gespielt/ und spielend
Scherz getrieben

* Herrn Harsdörffern seel. vid. supra.

Friedrich Hartranft/

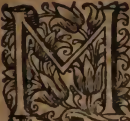
Der Churf. Sächß.-hohen Justicien-
Aemter Budistin und Cörlitz
Advocatus Ord. und des Churf.
Hoff- und Lehn- Verisches Pro-
tonotarius.

In Nomine Domini nostri JESU CHRISTI, ad omnes
actus, omniaq; consilia feliciter progredimur l. 2. C. de
offic. Praefecti. Praetorio Afric.

P R A E F A T I O.

Conspectus.

1. *Malitia hominum quotidie crescunt.*
2. *Inter quas est ludendi cupiditas.*
3. *Quotidiana sapius sunt attingenda.*
4. *Prolixà commendatione uitalia non indigent.*
5. *Omnes ludi non sunt illiciti.*
6. *Cicero latinæ Civitatis Lumen.*
7. *Ludo & joco uti licet, sicut somno & quiete.*
8. *Instrumenta Musica fidibus modò attractis modò remissis suavis
ora sunt.*
9. *Vita nostra comparatur Musica.*
10. *Apud Antiquos ludigloria causà inflituebantur, ut & delectati-
onis & recreationis causa.*
11. *Vitam humanam negotia continua consumunt.*
12. *Animus gravitate rerum quotidie agendarum elanguescit.*
13. *Lusum remedio reviviscit iterum.*
14. *Ludicrii non diu inherendum.*
15. *Crudele nimium perpetuis curis cruciari, Homicidiig, genus est.*
16. *Otium adbibendum non tanquam cibus, sed ut oxybaphum.*
17. *Ludendum est, ut vidamus.*
18. *Quia à natura ad seriarum & gravium rerum studia nati sumus.*
19. *Gymnastica & Musica introducta ad vicia sustentationem.*
20. *Saliendi Exercitium hominem ferocem; Musica vero placidum
reddit.*
21. *B. Lutheri judicium de Musica & arte ludendi.*
22. *Hercules cum pueris jocatur.*
23. *Agessiaus Rex cum filio suo cignit in arundine relictet auf einen
Stecten. Psal. d. B*

Textus.

Textus.

1. **C**UM difficillimo hoc rerum statu * crescant indies malitiæ hominum, quas inter non minima quoq; esse
2. ludendi * cupiditas videtur, de quo vitio quotidie lamentantur Patres æque ac Domini, quorum liberi serviq; his
3. iniquissimè corrumpuntur. Ea verò, quæ * quotidiana & usu frequentia sæpius sunt attingenda & plenius, quæ fieri potest, tractanda, asserente Jureconsulto PAULO *in l. legavi 25. ff. de liber. leg. ULP. in l. 1. ff. de suspect. tutor.* Ea propter non abs re esse duxi hanc adversus alatores materiam Juris, quam antebina, & quod excurrit, iustra disputationis loco præside Jureconsultissimo DN. JOH. VOLKMANNO BECHMANNO Jenæ habui, additamentis quibusdā practicis, aliisq; observandis illustrare, quæ pro-
4. lixa commendatione, cum utilitas ipsa * se ostendat, non indiget, *argt. l. 1. ff. de restit. in integr.* Neq; verò omnem
5. * planè ludum, & quæsitam inde delectationem sive recreationem hâc operâ nostrâ proscribēmus, sed cum Latinæ
6. * Civitatis lumine CICERONE *l. offic.* dicimus: Ludo
7. & joco uti quidem licet, sed sicut * somno & quietibus cæteris, tunc quum gravibus seriisq; rebus sitis fecerimus.
8. Et quemadmodum instrumenta * Musica fidibus modò
9. attractis modò concussis, suaviora sunt; ita * vita nostra. Idq; ab antiquo ad nostra hæc usq; tempora nemo sapientissimorum damnavit unquam, licet abusum ejus tanquam fuctum ex optimis floribus venenum non abs re culpaverint omnes. Et si retro spexerimus etiam ad publicos &
10. solennes illos ludos, quos * antiquitus Principes exhibebant, intelligemus, eos non tam gloriæ istorum causa institutos fuisse quam ut spectaculis illis recreati homines, ad consuetas operas majori cum alacritate reverterentur. Imò & Experientia hic ipsa loquitur, dum nihil in hoc re-

- rum theatro sit, vitam quod magis consumat, atq; attenu-
 11. et, quam * continua negotia. Quemlibet hic interrogo,
 num ne quivis Reip. salutiq; hominum concatenato la-
 bore inservire studens, vitales spiritus candelæ instar per-
 12. dat, ut non ita multò post vita cum morte ipsi sit commu-
 ratura. Et ut animus * gravitate rerum quotidie agen-
 13. darum quodammodo elonguescit, & altâ quasi torpetu-
 dine sopitus jacet; ita hoc ipso lusu * remedio, quasi
 cinis sulphuri appositus, reviviscit iterum, & vires sibi
 subinde acquirit novas: Quod si verò diutius etiam mens
 14. resuscitata * ludicris hæce inhæreret, non minus pecca-
 ret ac illi, qui maximis medicamentis ob valetudinem
 corpus suum interficiunt, non verò reficiunt. Sane
 15. quoq; crudele * nimium & supplicii æterni imago, ex-
 cruciari perpetuis curis atq; sollicitudinibus, potissimum
 autem ob vanissimas res temporales instar Promethei
 genere perpetuam Aquilam jecur & cor rodentem: aut
 instar Ixionis rotâ perpetuo fursum deorsumq; versari
 atq; laborare. Pessimum autem & genus homicidii sibi
 manus injicere, quod is facit, qui se semper animi & cor-
 poris motu affligit, nullumq; delectamentum curat;
 Nam magnitudo operis opprimit vires, nullum si adest
 interstitium. nullaq; quies, imò inanimatæ creaturæ in se
 subsistere non possunt, quæ tamen in se nullam suscipiunt
 curam, dum debent aliquo modo percipere remissio-
 nem, sicut in agello videre est, qui suo Domino, post-
 quam quieverit, magnam spem ad pinguiorem largitur
 16. messem. Otium igitur ejusmodi * adhibendum non tan-
 quam cibus, quò nutriamur, sed ut oxybaphum, quo ap-
 petitus exciteretur, aut ut electuarium quo stomachus
 occludatur, tantumq; otii conceditur, quantum ad

- hoc satis sit, ut ad labores tolerandas animosiores reddamur & fortiores. Nam ludendum est* ut vivamus, non autem vivendum ut ludamus, dum nec * â naturâ procreati sumus, ut lusus exerceamus atq; voluptates, sed potius ad seriarum & gravium rerum studia nati videamur. Temperamentum ideò semper adhibendum est, alias qui se â voluptatibus & recreationibus sibi non temperat, ille nihil agendo, nullo non tempore otiosum spectatorem agit, intemperatus evadit. Inde est quod antiquitus Gymnastica* & Musica â prudentibus introducta fuerit, tanquam præcipuæ duæ columnæ, vitæ hujus sustentationi necessariæ. Sicuti enim salendi & luctandi
17. Exercitium hominem ferocem; ita Musica* placidum & mansuetum reddit: Utraq; autem conjuncta animum ad mores benè componit & attemperat. Cum quo & B.
18. LUTHERUS *cap. 37. Colloq. Mens.* egregiè sentit * hisce formalibus: Diese two Übungen gefallen mir am allerbesten/ nemlich die Musica und Ritter- Spiel mit Fechten / Ringen/ unter welchen das erste die Sorge des Vergens und ineländliche Gedanken verreibt / das andere macht seine geschickte Gliedmaßen am Leibe/ und erhält ihn bey Gesundheit mit springen &c. Et modò diximus, quod Antiquissimi tum Græcorum, tum Romanorum non juventuri tantum suæ, varia ludorum, honesta tamen concesserunt genera; verum & ipsi delectati illis sunt; non ignorantes post gravia opera necessariam quoq; esse cessationem, ut alacriores ad ea denuo perficienda redderentur, non autem, ut, illis omisiss. voluptatibus operam darent, non ut arguerentur potius deposuisse, quàm onus relevasse. Exemplum
19. dedit hâc in causâ invictus HERCULES * qui in laborum suorum sublevamentum pueris interdum se immiscebat,

23. scibat, & ut puer cum ipsis iocabatur. Et Rex AGESILAUS, quipost tediousas curas exantlatas, non erubescibat cum filiolo suo longâ equitare in arundine. Itaq; ludum vario jure pro suâ determinatione censeri breviter ostenturi sumus. Sub Auspicio verò nostri Tractatûs DEUM TerOptimum Maximum veneramur, suâ gratiâ nobis adesse, conatusq; nostros Juridicos ad felicissimum scopum dirigere velit. Tu DEUS ergò esto Principiam, Medium atq; Terminus. Nov. 109. pr.

Q. D. B. V.

QUÆSTIO PRÆJUDICIALIS,

Num ludere sit licitum, tùm de Jure Naturæ,
tùm positivo?
Ccnlpectus

1. **L**usus jure natura dicitur, quia recreationes sunt licite.
2. Hominem a molestiis sermè oppressum refrigerat atq; exhilarat.
3. Homines in rebus turbidis animis relaxantur.
4. Bona sua alteri per modum donationis concedere licet.
5. Ut & sub certa, honestâ tamen, conditione, deponere.
6. Quilibet rerum suarum moderator & arbiter.
7. Dubius fortunæ eventus licitum reddit, quod aliàs reprobat.
8. Aequa Luculentum concitio in quonam consistit.
9. Victori in expectare non est contra jus Naturæ.
10. Ex uio animi Heroes concitantur.
11. An in motum cultus detegit.
12. Proci & oborum atq; S ecorum ludere debent.
13. Exemplum horrendum de Atusotita Imperatore ludente.
14. Lucrum in ludo justè opponitur.

15. *Ludis planè interdicere duriusculum.*
16. *Ludendum tribus in causis.*
17. *Cautiones in ludo adhibende.*
18. *Ludi requisita.*
19. *Ludens sit ultra 18. etatis annum.*
20. *Quid vocabulum auffeinmah! significat.*
21. *Abusus non tollat res verum usum.*
22. *Cum alterius detrimento nemo locupletior fieri debet.*
23. *Ludus est contra charitatem.*
24. *Victus labore non lusionibus querendus.*
25. *Guilhelmus Peraldus Theologus & Episcopus tum ludentes tum autem illos, qui lusui intersunt, & spectant, taxat.*

§. 1.

1. **L**Usum jure Naturæ ex felicitum asserere possumus, quia à Naturâ * hominibus, ut habeant licitas recreationes non interdicitur, quippe qui interdum
2. omnem hominem * à molestiis fermè oppressum refrigerat atq; exhilarat, quo eò melius in posterum suis ad-
3. esse possit vicibus; homines * siquidem, quamvis in rebus turbidis, tamen si modò homines sint, interdum animis relaxantur referente CICERONE Magno Oratore 2. Phil. & pro Cal. quem non quies, non remissio, non equalium studia, non ludi, non convivia delectarent.

§. 2.

4. II. Non incongruum quoq; est, sua bona * alteri per modum donationis concedere, quare etiam non licebit
5. ea sub certâ * conditione, honestâ tamen & licita depone-
6. nere, scil. eâ, qui victor abibit, habeat, cum * quilibet rerum suarum moderator ac arbiter sit l. 21 C. mandati. Et justum est, sua cuiq; committere l. 9. C. de lud. & Calic. E con-

- contrario valdè iniquum, ingenuis hominibus non esse liberam rerum suarum ad ministrationem *l. 2. si à parente quis manum.* Nec quicquam æquitati naturalitè tam conveniens, quam voluntatem Domini volentis rem suam in alium transferre, ratam haberi *l. 9. §. 3. ff. de A. R. P.*
7. præsertim cum * dubius sit fortunæ eventus, idq; licitum reddat, quod aliàs approbatur *in civitate 6. ibi; nisi dubium cum naviganti fin. de usur.* Nam dum ludentes administrationem rerum suarum liberam habent, liberè quoq; propter naturalem facultatem de iis sic disponere, ac quasi conditionalem contractum inire poterunt, ut cui fortunæ taxilli ceciderint feliciter, is suam & collusoris pecuniam recipiat, cui infeliciter appositæ, jacturam faciat. COVARRUV. *tom. 1. part. 2. relect. c. peccatum de R. I. in 6. §. 4. n. 1. & seqq.* MOLINA *tom. 2. de 7. & 7. disp. 510. tract. 2. n. 3.* PAUL. LAYMAN *libr. 3. Theol. mor. tract. 4. n. 1.* Huic verò contractui conditionē à futuro eventu dependentem rectè addi, scil. ut illicitus non fiat, tradit COVARRUV. *d. l. per l. si quis ita stipulatus fuerit 129. de P. O. & l. si pater. 12. C. de in officioso testam. si scilicet etiam æqua eorundem conditio sit. vid. Rauchbar. Quæst. Jur. civ. & Sax. 25 p. 2. n. 71. & seqq.*
8. Paritas autem conditionis in eo consistit, ut uterq; * ludentium sciat ludum, imò & sit paratus pecuniam vel amittere vel acquirere.

§. 3.

9. III. Non contra jus Naturæ esse existimo, victoriam *
10. aliquam expectare. ex ludo enim sapè animi Heroes * concitantur, semperq; ut superiores existant, optant, quod non improbandum esse puto, cum tali exercitio
11. interdum cognoscantur naturæ hominum, dum * animi motum vultus detegat *l. 19. ff. de offic. Præsid. & quod de*

- Gothis Succisq; recenset OLAUS MAGNUS *libr. 15. c. 12. & 13.* illi filias suas honesto conjugio collocaturi Procorum animos miris ingeniis & passionibus examinare solebant præsertim * ludendo, imprimisq; in Scachorum ludo. Eo enim in ludo ira, amor, petulantia, avaritia, vecordia, ignavia, aliæq; plures dementiæ, passionēs & animi motus, fortunæq; vires & proprietates demonstrari solent; Scilicet an Procus sit agrestis animi, qui subito triumphando indiscreto exultet, aut injurias illatas cautius pati vel modestius averti norit. Quibus visis auspiciis providi parentes charorum liberorum matrimonia discretius amplectenda vel refutanda moderabantur. Animum suum & inter ludendum horribiliter detexit JOANN BASILIDES Russorum & Muscovitarum magnus Princeps, quando in illius historia horrendâ quam Germanicè vertit HEINRICUS RÄTELIUS inter alia
13. ita * legimus: In Schacht und auff der Karten spielet Er sehr gerne, und als Er einst mit seinen Land Herren und Hofbedienten subtil und scharffsinnig gespielet / ließ Er die / so gewonnen und verlohren zugleich hinrichten / oder ließ Ihnen die Gliedmaß stümmeln / Ohren / Nasen und die Lippen abschneiden, und Sie schändlich und übel zurichten: So aber eiliche solchen Lehn zu verweisen Ihme gerne gewinnen ließen / so ließ Er dieselben als faule / edelspische Leute prügeln / und mit Knütteln schlagen: die jennigen aber / so mit Ihme nicht spielen wolten / ließ Er im Schein / als stellten Sie Ihme nach / oder als hätten Sie sich an seiner Nahe vergrieffen / auch umbbringen / vide plura de illius Tyrannicâ vitâ in ipsâ historiâ. Ceterum OVID. *libr. 3. de arte Amandi de collusoribus* ita cecinit:

Sed nimius labor est sapienter jactibus uti;
Majus opus mores composuisse suos.

Tunc

Tunc sumus incauti, studioq; aperimur ab ipso;

Nudaq; per lusus pectora nostra patent.

14. Ur autem victoria * illa magis magisq; appetatur, non iniquum esse lucrum aliquod, quod ex ludo propter delectationem instituto proveniat, apponere, ita tamen, ut sine dolo animoq; alteri nocendi fiat, latius deducunt *MOLINA de l. & l. Tom. 2. tr. 2. disp. 1510. CARD. DE LUGO de l. & l. disp. 31. sect. 1. seq. & Dn. HAHN ad Wesenb. hic.*

§. 4.

Quo autē luculenti⁹ appareat, quomodo & quib; conditionibus ludendum, dicendum nobis erit, siquidem de ludis exercendis judicarunt semper Prudentes, illos neq; omni tempore admitti, neq; omnino, ut etiam latius supra disseruimus, prohibere oportere: & in speciebus ludorum diligentem cautionem adhibendam esse: Toto enim

15. nim * genere ludis interdicare duriusculum, & a naturali lege humanitatis alienum: & per causam permissi ludi fenestram vitiis validioribus aperire proclive est.
16. Hinc *CARDANUS* libr. 2. de sapient: ludere, inquit, sapienti * tribus in causis licet, aut in magni periculi timore, vel maxima tristitia, aut societatis minimè perdita causâ, vel cum ad munia tanto promptiores exsurgimus, ut non jaeturam temporis, sed lucrum fecisse videamur, si ad magnitudinem aut multitudinem negotiorum mentem adhibuerimus.

§. 5.

17. Cautiones, itaq; * ludendi Juri Naturæ maximè consentaneas has esse puto (1.) ut habeat quis * liberam rerum suarum administrationem, disponendiq; facultatem, maxime vero, de illâ re, de quâ luditur, quia nemo plus Juris ad alium transferre potest, quam ipse habet l. 54. de R. 7. (2.) alter alterum per injuriam non pertrahat. Per

injuriā autem hic intelligimus, quando aliquis cogitur ad ludendum, quod contra naturam ludi est, & sic non jure fit, uti sumitur *pr. Instit. de Injur.* (3.) ne utantur fraudibus, quod est contra leges ludentium (4.) ut æqualis sit utriusq; ludentis conditio, uti habet *LUGO disp. 31. sect. 3. per tot. JOH. de DICASTILLO libr. 3. tr. 18. disp. 5. d. 3. n. 19. & Dn. HAHN b. l.* (5.) absq; impendio studiorum, rei; domesticæ (6.) in justā ac in lege publica sancita summa, per verba expressa daß keiner vom Adel auff einmahl *ORDI. E-LECT. SAXON.* 1612. sub rubr: vom Spiel ubi verbum *
 19. auff einmahl non denotat singulum ludum ein jegliches Spiel einen Thaler / sed saltim singulam commissionem, congressum vel vices, sondern es soll keiner von Adel auff ein niedersitzen uti Germani loquuntur über 1. Thaler verspielen l. 1. & fin. *C. de aleat.* (7.) moderate ac secundum Jus Saxon. in mense semel *infra §. 7. & §. 4. c. 2.* (8.) in loco non sacro *infra §. 7. & c. 5. §. 5.* (9.) ut ludens jure Sax. sit ultra 18. annos.

§. 6.

IV. Jus positivum sive civile quod attinet inficias ire non possumus, non tanten *ex jure ff.* sed & *C.* ob sat graves *in l. 2 C. de aleat.* allegatas rationes ludos prohibitos esse, inq; lusorum receptatores, uti *infra* agemus latius, statutum severe esse, cum tamen hæc ad ludos honestos, & qui virtutis ergo fiunt, non pertineant, nihilominus nostra assertio firmo stabit talo, siquidem si ipsam rem propter *
 20. abusum ex hoc mundi theatro vellemus tollere, planeq; ejicere, sanè ferè nihil in rerum natura esset, quod non in aliquem posset trahi abusum, ut ignis & vini maxima datur abutendi copia, dum interdum tota ædificia ope incendiariorum comburuntur, ex vino verò multa perperantur homicidia, quis autem quæso vellet propter hos
 pessi-

peffimos exaccidente factos abusus ignem vel vinum ex aliquâ Rep. tollere. Ludi igitur quoq; non magis propter immoderatum usum exterminandi sunt, quam aut ignis aut vinum.

§. 7.

Ad nostram amplius stabiliendam sententiam accedit & *JUS SAXONICUM, ut & RECEPTA IN SACRO ROMANO IMPERIO PERPETUI RIGORIS OBSERVANTIA*, multorumq; aliorum Ducatum, Provinciarum, Rerumq; publicarum statutis confirmata, ut qui virtutes & honestatis causa fiunt ludi, non improbi sint: Et hoc satis

comprobat disertis verbis *ORD. SAX. ELECTOR.* de an. 1612 tit. vom Spiel: daß keiner von Adel auff einmahl über 1. Rthaler ein vornehmer Mann, so Bürgerlichen Standes ist/ über 12. Groschen/und ein Handwerksmann über 4. Groschen/ein Bauer aber über 1. Groschen verspiele/quod denuò repetitur *IN NOV. ORDIN. POLITICA* Tit. 8. §. 2. Et sic ludos aliquo modo & respective admitti posse, apparebit luculentissime. Contrarium autem statuentes, opponunt (1.) ludos pugnare

21. cum regula Juris Naturæ; quæ cum alterius * detrimento, jacturâ vel damno aliquem fieri locupletiores vetat *l. nam hoc natura 15 l. hac conditio 66. ff. de condict. indebiti* (2)
22. adversari septimo ac ultimo Decalogi Præcepto: nam * ludus est contra charitatem, atq; cupiditatem, quia quærit, quæ sua sunt cum damno alterius, & non ita, quæ sunt alterius, sicut quæ sua sunt, uti loquitur *B. LUTHERUS* in enarratione septimi Præcepti (3.) jure divino labore *
23. non vero lusionibus victum nobis parare jubemur *Gen. 3. v. 17. CARPZ. prax. crim. quæst. 24. n. 3. seq.* Et *GUILHELMUS PERALDUS* Theologus & Episcopus * Lugdunensis, qui anno 1255, obiit *in summa virtutum & vitiatorum tom. 2. tr. 2. p. 2. sect. 15* non tantum omnes ludentes absq; ulla ex-

ceptione peccati arguit, sed & omnes, qui ludentibus se immiscent, qui locant taxillos vel alia ad ludum necessaria, & quorum in domibus luditur. Verum enim vero hæc & alia loca, quæ in contrarium proferri possunt & opponi, loquuntur de aleatoribus stricte sic dictis, qui assidue & frequenter omni horâ & die ludunt, tempusque terunt, quos & in hoc nostro Tractatu damnamus. Sed nos hæc in re amplius operam non dabimus, sed potius ad rem ipsam nos accingemus. Ne autem in Tractatione nostrâ perturbemur, Methodi dexteritate præcavebimus, & dispersiemur rem in novem capita. In I. agitur de Etymologia, Homonymia & Synonymia. In II. de definitione & divisione. In III. de causa Efficiente. In IV. de Materia. In V. de forma. In VI. de fine & Effectu. In VII. de Affinibus. In VIII. de contrariis. Et demum in IX. de Actionibus ex ludo oriundis.

Facta jam est alea, fors itaque suas.

CAPUT I.

De Etymologia, Homonymia & Synonymia.

1. **P** Rincipium bonum est plus, quam dimidium totius.
2. Ludus descendit à primitivo ludere.
3. Alii deducunt à Lydis inventoribus.
4. Alea derivantur à verbo, quod nunquam reperitur.
5. Alea quasi semper alia id est dubia.
6. Alii à Græco ἀλῆ.
7. Christianus Becmannus Philologorum acutissimus.
8. Alea nihil incertius.
9. Subtilitates leges respiciunt.
10. Schachorum ludus derivatur ab Hebræo Schach. Vallavie & Math mortuus est. Melius tamen à voce Persica Schach, quod gregem significat

Babel significat Tabulam.

Germani ex T. formarunt 3.

Sebachorum ludus etiam Dardana pugna vocatur.

Ludus opponitur serio.

Varie Sumitur.

Nobis est actus ex conventionem ortus ad delectationem vel lucrum.

Ludus & Lusus differunt.

Alea omnes ludos complectitur generaliter.

Alea pro fortuna hinc & pro periculi cuiusvis dubitatione sumitur.

Specificè pro tesseris tantum.

Alea strictè loquendo ludi synonymum non est, sed sumitur pro ludo illicito.

Alea quid sit.

Italus quidam in testamento ex suis offibus tesseris fieri jubet.

§. 1.

P Rincipium divino illo Philosopho *PLATONE* libr. 6. de leg. bonum * dicit plus, quam dimidium totius; & qui bene cœpit, non dimidium tantum, sed totum etiam quodam modo complexus esse videtur, quapropter etiam hic e re erit unde principium i. e. nomen descendat, inquirere, siquidem juri operam daturus prius sciat, unde nomen juris deducatur l. 1. ff. de l. & l. 1. pr. de R. C. Luduma. descendere â * primitivo verbo ludere, facile patet. Quidam tamen Ludos * â Lydis & inventos & dictos putant. De aleæ originatione major est difficultas *LAMR. VALLA* 1. Eleg. c 8 dicit, voculam aleam * descendere â verbo, quod nusquam reperitur, quia aleare non dicimus, sed aleâ ludere. Alii vero aleam dictam putant, quasi * semper aliam, id est dubiam & fallacem alii * nomen desumunt ab ἀλη Græco, quod errorem significat, cui deri-

- vationi etiam nostrum calculum cum *CHRISTIANO BEC-*
 7. *MANNO* * Philologorum acutissimo addimus, nihil *
 8. enim aleâ incertius juxta *TULLIUM libr. 2. de divinat.* sunt
 quidam alii, qui aliam amant derivationem, sed nos hu-
 9. jusmodi subtilitates non moramur, cum tenues * ver-
 borum differentias leges nostræ rejiciant *l. 15. C. de Testam.*
 & nuda vorum disputatio solis pertinacibus relinquatur,
 qui non sensum, sed vana nominum vocabula amplecti
 desiderant *l. 7. C. de consi. pecun.*

§. 2.

- Huic Etymologiæ obiter & adjiciemus cum *PETRO GRE-*
GORIO Syntag. 1. Univers. libr. 39. c. 4 & schachorum, qui
 10. Nomen * ab Hebræis deducit, quod etiam nomen
 schach ostendit, & Math, quibus ludus perficitur: Schach
 dicunt, cum ita cingatur sive valletur Ludi Rex, ut sede e-
 gredi cogatur, *Schach* autem Hebræis vallavit, sepivit, &
Math vel *Mot*, mortuus est. Unde finitur ludus per
 Schach & Math, cum Rex omnino obsessus sit, & immo-
 bilis reddatur, Simplicius est credere voce Persica
 Schach regem significante derivationem factam. Unde
 apud nos *das König-Spiel / Schach-Spiel*. Vox *Spiel* autem
 11. * Tabulam significare notum esse arbitror ex *SELENI l. 1.*
c. 7. italoquentis: Germani ex T. formarunt *S*. uti vide-
 12. re est in urbe *Sabern* in Elsatia, *Sürid* & *Süß* / quæ alias à
 Romanis Taberna, Thüringa & Thügia vocatæ sunt,
 13. *HIERONYMUS VIDA* in libello quem de hoc ludo scripsit, deriva-
 re conatur à schacheide fœmina Italica nimis forsan super-
 be ingentis suæ Italicæ laudem. *SELENUS* (sub cujus no-
 mine comprehenditur *ILLUSTRISSIMUS QUIDAM DUX*
LUNÆBURGENSIUM in *Tract. de hoc Ludo libr. 1 c. 2. in fin.*) de-
 ducit à vocabulo Germ *Schacken* i. e. *verrücken*. Magis
 tamen

tamen nobis arridet prior illa derivatio, quam habuit
ETR. GREGOR. in suo Syntag. loc. alleg. Hunc ludum
 chachorum etiam Dardanam pugnam vocant.

§. 3.

Explicata jam Etymologia, pervenimus ad Homonymi-
 um, quæ in ludo latissime patet; Cum in genere ludus
 opponitur serio, ut in illo Virgilius:

Posthabuit tamen illorum mea seria ludo.

Ut ita ludus comprehendat omne factum non ita serium,
 quo tamen ad seria præparari vel post seria relaxari possu-
 mus. Quâ occasione multas Metaphoras * in usu la-
 tinæ linguæ patitur. Vid. Lexicograph. ut & subtilitatis
 illam Aquilam divinum *SCALIGER libr. 1. Poës. c. 22. PETR.*
VICTORIUM 6. variar. c. 19. Sic turpiter ludere cum uxore
 homini Feudalibus plane interdictum, *1. Feud. 5. de qua Phrasi*
Chron. Caf. Sax. historiolum inferam. Kaysar Rudolph
 von Habsburg nahm in seinen hohen Alter ein ander Ge-
 mahl Agnes, die gar jung und schön war/ eine Tochter des
 Herzogs von Burgund/ mit welcher Er aber hohen Al-
 ters halber keine Kinder zeugete. Als die einsmahls vom
 Bischoff zu Spener von Wagen gehoben ward/ und den
 Bi schoff durch Ihre Schönheit bewegt Ihr wider Ihren
 Willen einen Kuß auff den Backen gab/ verdroß es die
 glückliche Kaysarin also/ daß Sie es Ihren Herrn klagte/
 Kaysar Rudolff da ers h' rte/ war zornig/ und ließ den
 Bischoff sagen: Er solte Ihm vor seine Augen nicht wie-
 der kommen/und Ihm ein ander pacem zu küssen schaffen/
 denn dieses pacem hette Er für sich alleine erwöhlet. Also
 mußte der Bischoff umb des unverschämten Kußes Wil-
 len/ aus dem Lande reiten/ und sich an frembden Orte biß
 zu des Kaysers Tode verbergen. (2.) pro spectaculis ac
 solen-

solennitatibus publicis: Erant enim varii ludi apud Romanos, uti Circenses, ut Quadrigæ & Pugillatus, quorum crebra in *LL.* mentio *l. 12. §. Equitii 4 ff. de usu & habitatione l. 1. ff. de mun. & honor. l. 122 de leg. 1.* Amphitheatrales live Arenæ ut Gladiatorii, it. pugna cum feris, Scenæ, ut Comœdiæ, Tragœdiæ, Satyræ & Thymelici, de quibus vid. *ALEXANDR. Geneal. dier. libr. 3 c. 21. & libr. 5. c. 8.* adde *PANCIROLL. (3.)* accipitur pro Schola discendum, unde Ludi Magistrum dicimus *l. 1. §. 6 ff. de extraord. cognit. ratio in proclivieft. (4.)* Ludus in jure pro genere mediocris pœnæ capitur, quomodo duplex erat vel venatorius vel gladiatorius, quorum alterutrum dati servi pœna efficiebantur. *PAPILLUS l. 5. Sentent. c. 17. §. 2. ad Theodos. de pen. l. 8. §. 5. & 10. ff. de pen. l. 1. C. Theodos. ad L. Falcid. DD ad litem. de gladiat. (5.)* Ludus & apud Criminalistas interdum sumitur pro proba Germ. die Wasser-Probe / quæ rectissime in Christianorum republ. non tolleratur. *Consil. Caroli V. art. 228. ibi: dergleichen Gewohnheiten wolten wir daß einejedere Obrigkeit abschaffen &c. SPEIDEL in Notabilib. lit. H. irrationabilis Bergensium in Norwegiâ consuetudo, ubi dicitur das Wasser-Spiel / de quo inter alios agit MELCHIOR ADAMI in vita Husani p. 288. und wird keiner am Cantor zu Bergen geduldet / er habe denn das Spielen gleich andern verrichtet. Vid. Dn. TABOR Tr. de*
16. *Confrontat. cap. 4. p. 5. (6.)* Nobis est h. l. * Ludus actus ex conventionione ortus ad delectationem vel lucrum ex eventu victoriæ vincenti comparatus.

§. 4.

Inter Synonyma ejusdem originis aliquando lusus lusio, quanquam *VALLA libr. 4 c. 16.* proprie ludum dicat, qui tum periculum, tum spem sibi propositam habet: Lusum autem

17. *autem nihil habere præter delectationem inter
 diversæ originis synonyma frequentius est apud
 18. DD. alea, quæ * ludos tam simplices, quam
 mixtos complectitur, ut sunt tesserarum, talo-
 rum, cuborum, scruporum, de quibus vid. *B.*
BENFITLEBIUS in *suotr. de veterum aleæ c. 12. n. 2. p.*
m. 124. astragalorum, *idem c. 4. n. 2. p. 34.* charta-
 rum vel foliorum, & aliæ species, quæ enume-
 rantur à *RAUCHBAR.* *p. 2. quæst. 25. n. 23.* Hinc
 19. quoq; fit, ut alea * pro fortunâ & periculi cu-
 jusvis dubitatione sumatur, uti apparet ex illo
SENECÆ, qui, *subibo*, inquit, *hujus voti aleam*, vel ut
LIVIVS: in *dubiam Imperii servitiq; aleam imus*, id est
 in dubium servitutis periculum. Interdum au-
 20. tem sumitur specificè* quatenus de tesseri tan-
 tum sermo est, uti probat hoc *SIPONTINUS ad Præf.*
Plinii: Alea dicitur sunt verba illius, *omnis ludus*
magna ex parte in fortune varietate consistens, sed pro-
prie de tesseri intelligendum. *RADERUS* parili mo-
 do *ad l. 14. Epigr. 12. Mart.* hanc defendit sententiam
 ita loquendo, *alea propria est hujus ludi, quamvis de*
omnigenarum ludo alea dicatur, speciatim tamen tes-
sera convenit. Hûc quoq; trahi poterit illud *JU-*
VEN. Satyr. 14. v. 5.

Si damnosa senex juvet alea, ludis & bares.

Bullatus, parvog, eadem modoet arma fritillo.

21. Nos tamen stricte loquendo * aleam pro sy-
 nonymio ludi justo non recognoscimus, dum
 plerûq; pro ludo illicito sumatur, quatenus nim.
 est ludus vorax, bonisq; moribus inimica, uti
 ita differit *DANHAUD in praxi crim. c. 126. n. 1.* Ex
 22. ea enim, inquit * videmus multos divites, & re

laeta benè natos pervenire ad summam rerum
 omnium penuriam & egestatem: â rebus latif-
 simis in extremum luctum: â gloriâ ad igno-
 miniosa dedecora: â pietate in reprobum sen-
 sum, â fidelitate & iustitia ad furtum & rapinas.
 LANSIUS in orat. suis p. 415. recenset, Italum
 quendam aleatorem * in testamento suo iussif-
 se, ex ossibus suis post ipsius mortem tesseras fi-
 eri, ut etiam ipsius ossa, si non ipse, deciperent
 homines.

CAPUT II. DE DEFINITIONE & DIVISIONE.

1. **L**udi definitio.
2. **L** Definitur melius per actum quam * contractum.
3. **L**udi ob finem sunt duplices.
4. **S**tudiofi in Metropoli Beryto degentes vexant No-
 vitios.
5. **P**ennalisimus sic dictus, quare in usu esse desit.
6. **D**epositionis actus nullum usum habet.
7. **B.** Lutheri & Melanchthonis iudicium.
8. **L**udi diviso.
9. **Μὲν ὁ Βολος** quid?
10. **Alciatus** putat esse pilæ iactationem.
11. **C**ommendatur à sanitate.
12. **L**ocum habuit in jure Romano.
13. **D**atur casus.
14. **C**ommendatur ab antiquitate.
15. **A**rchidamus Tarentinus ludis pilæ cum servis.
16. **S**ocrates cum pueris.
17. **A**lexander Macedo.

18. Scadola l'Crus & plures alii pilâ se recreant.
19. Conuenit precise hic ludus iuuenibus.
20. Species pila recensentur.
21. κολλημονόβολος quid.
22. Turnieren qualis.
23. Die Stäbler quinam.
24. Perseverantes quales.
25. Nachfolger der Wappen.
26. Nobiles recenter creati ad hastiludia admittendi.
27. Quare.
28. Ludi venatorii.
29. Luxatio vulpecularum.
30. Hastiludia cum Torneamentis non sunt confundenda.
31. Quare.
32. Torneamenta sunt species Monomachiae.
33. Funambuli quales.
34. Taschen-Spieler qui?
35. Gaußeler unde.
36. Bären-Tänzer.
37. Spes premiorum pignori nequit ante victoriam.
38. Militia quid.
39. Pugillatorium Exercitium.
40. Athleta immunis in pugillatione quendam occidens.
41. Quare.
42. Confirmatur per Responsum.
43. Quintana unde.
44. Das König schlagen.
45. Basilicus ludus qualis.
46. Convivorum mos apud Veteres.
47. Venus in ludo quid.
48. περικυβητος quid.

49. Der Schwerdt-Tanz.
50. *Asbletarum species varia.*
51. *Artem ludicram non faciunt.*
52. *Coronantur in sacris certaminibus, atq; civilium munerum vacationem impetrant.*
53. *ἰπποικη.*
54. *Saltatoria ars.*
55. *Quid de choreis dicendum.*
56. *Comœdia & Tragedia sunt licite.*
57. *Actus de Sancto Christo est illicitus & quis illius inventor.*
58. *Schachorum ludus concessus.*
59. *In quonam consistat.*
60. *Rustici in pago Halberstadiensis laudantur.*
61. *Das Boseln und die Bilsken-Taffel sunt illiciti.*
62. *Chartarum distributio est mere fortuita.*
63. *Varia sunt chartarum genera.*
64. *Tributum chartarum.*
65. *Peticum Nicolai Neratii.*
66. *Quattuor chartarum partes.*
67. *Charte lusoria sæpè sunt marsupii & lusoris sepulchrum.*
68. *Quattuor colorum in chartis interpretatio.*
69. *Historia de Lusoribus horrenda recensetur.*
70. *Alee aut tesserarum, calculorum & chartarum ludi sunt illiciti.*
71. *Num chartularii in rep. sint tollendi.*
72. *Chartarum seu taxillorum genus laudatur, ubi quod latendo utilia perdisce.*
73. *Exemplum.*

74. *Anagrammatismus.*
 75. *Aliud ludendi genus consistens in Hieroglyphicis.*
 76. *Tessera pertinent ad secundam classem*
 77. *Tessera quid*
 78. *Tessera sumitur variè.*
 79. *Fritillus quid*
 80. *Simile Tesserarum cum Aleatore.*
 81. *Quid ex taxillis proveniat.*
 82. *Vortischen num ludus illicitus.*

§. 1.

ENucleatâ jam onomatologiâ, ponimus nunc pragmatologiam seu definitionem realem, quæ, res quid sit, de quâ disputamus, exprimit. Describimus autem cum Domino

1. *HAHNIO* ludum ita: *Ludus est actus jucundus * quo ex conventione duo plures re seu solius delectationis sive recreationis causa sive simul ob lucrum vel licitum vel illicitum, ejus rei, qua victoria causa deposita vel promissa fuerit ei, qui vicerit, capiendum.*

§. 2.

2. Generis loco ponimus actum jucundum, ita enim cum *D. HAHNIO* maluimus, quam per * contractum definire, quia nec ludus mera conventionione absolvitur. Est enim certamen sive pugna argt. l. 2 ff. de aleator. junge *ARISTOL* Rhetor. in verb. qui pertinent ad pugnas, & sic præire solet actio sive expressa sive tacita ludentium. Neque enim semper in ludo deponitur, quod victori cedat. est autem ille actus jucundus sive ob solam delectationem sive ob lucrum simul & delectationem fiat, & sic hic excluduntur ludi pœnæ, de quibus *supra* c. 1. §. 3. n. 4 dictum est.

§. 3.

- Differentia partim à modo exercendi, quod fit ludendo in victoriam, partim à subjecto quod duopluces enim annotat, quia est certamen, nemoq; solus certare potest. Partim ob objecto & fine, diversitas autem finis facit duplices ludos
3. * alios licitos, eoq; permittos, alios illicitos, eoq; damnatos ac prohibitos, de quibus notabilia verba in *Constit. Imp. de ratione & meth. ius docendi* §. 9. l. fin. C. de Episcop. audi. vid. Dn. STRAUICH c. 5.
  4. in sua differre; illustri de Berjto c. 5. ubi studiosi * inibi degentes Novitios ita exercuerunt, ut vix ob honestatem concedi potuerit; Sicuti ante aliquot annos in nostris Academiis ejusmodi mos erat introductus, *Pennalisimus* dictus, ubi Novitii studiosi multas injurias à Veteranis pati tenebantur, qui mos à Serenissimis nostris Principibus & Electore Sax. in perpetuum * eorum laudem (1.) ob nimium & immoderatum, qui passim increbuerat abusum (2.) per text. §. 9. *Constit. omnem de ratione & method. ius doc.* (3.) quia in ejusmodi ludis studiosi amore scientiæ exules, sæpe à vilissimis hominibus non verbales tantum, sed & reales injurias sine causa perferebant, quod graviter ferendum *auth. hab. C. ne fil. pro patre* (4) quia experientiâ teste ludi isti plerumq; tragicum fortiti sunt eventum, plane abolitus est. Num vero hodie adhuc *Ludus Depositionis* justè celebretur, aliquemq; usum habeat, vix * affirmare possumus. Cæterum GREGORIUS NAZIANZENUS in laudatione BASILII M. prolixè narrat, qualis

con-

consuetudo per id tempus fuerit studiosos initiandi & consecrandi apud Athenienses: „*Attica*, „inquit, *hæc illis consuetudo est, ludusq; rei scriæ admixtus.* Primum juvenis Musis initiandus apud eorum aliquem hospitio excipitur, deinde à quovis volente capiosis vexatur interrogationibus, excipitur sannis: cavillis lacessitur, quod quidem ni fallor eò faciunt ut Nonitiorum fastum & superbiam retundent, atq; à principio ipsos in potestatem redigant. Lacessatur vero ab aliis impudentius & audacius, ab aliis eruditius, prout ille vel rusticis vel ineptis moribus vel urbanitate fuerit præditus. Tum per forum ad balneum deducitur cum pompâ, eò cum accesserint, fanatico quasi furore correpti deductores ingentem clamorem tollunt, simulq; fores pulsant, & juvenem strepitu perterrent, ac deinde introeundi potestatem ipsi faciunt; Deum frigidâ aquâ perfusum, ac nigredine quâdam deformatum in libertatem eum asserunt, atq; è balneo redeuntem ut sodalem accipiunt. Hæc ipsum scribit GREGOR. NAZIANZ. & sibi & sancto BASILIO evenisse. Et ab hac vetustissimâ Atheniensis Gymnasii consuetudine initium cepit *ritus depositio- nis* in quibusdam Academiis Christianis hodiernus usitatus, qui tamen propter abusus in quibusdam Academiis planè est abrogatus, & in Galliâ ac Italiâ omnino cessit. Vid. JACOB. MIDENTORP. *de Academ. libr. 1. c. 16.* & CHRISTOPH. BESOLD. *libr. de stud. Magistr. c. 1.* DRESSERUS allegat hujus ritus rationes: Und ist erstlich die Deposition nichts anders als eine Einweisung der neuen Gäste / dadurch Sie in das Collegium auff-

und

und angenommen / und der allgemeynen Freyheit der andern Studenten theilhaftig gemacht werden. (2.) Siehet man hierdurch / was ein jeder studiret und gelernt habe. (3.) Wird hierdurch gerechret dem Lasterdünkel und innerlicher Hoffart / welchemanchen hindert / daß Er nichts redliches lernen kan. (4.) Wird den jungen Studenten ein Beyspiel gegeben / daß Sie sich die ganze Zeit Ihres Lebens der Gedult beflüssigen sollen / wie solches Arrianus gar fein erinnert in diesen Worten / wann Er sagt: *Χολασικόν δὲ σε γινώσκει ὁ ἰσὺς ὁ πᾶν ἴσας καὶ γελαῶς*, das heisset: du mußt ein Student werden / welches ein solch Thier ist / das von Jedermann ausgelacht wird. Ob nun wohl solches nicht recht / jedoch sehen wir vielmals / daß mans ohne Scheu thut. Zum (5.) werden auch die jungen Studenten erinnert / daß Sie Ihren Ampt gnug thun / und nicht allein den bloßen Nahmen nach / sondern auch mit der That und im Wercken fleißige Studenten seyn sollen. Zum Beschluß pfelet man auch zum Kennzeichen der Philosphi oder Weisheit bey solch Aetzu Salz u. Wein zugebrauchen / Sie damit auffzumuntern / daß Sie zu Erhaltung ihres Standes wacker und unverdrossen seyn. Huc usq; Dresserus. *Num vero Depositor in aetzu depositionis sales ex sacris petere valeat.* Consule Dn. **RICHTERUM** in suo semicent. *Miscell. quæst. 43.* Et plura de hoc aetzu apud **MATTH. STEPH.** libr. 3. p. 2. c. 5. n. 1. & seqq. in orat. M. Joh. Dinckelii in Academia Erfordiana Pro-

Professoris Judicium *B. LUTHERI* de Depositione
 in Aca'demiis usitata fuit sequens: Est hæc præ-
 sens larva & depositio, mi puer, nihil quam initi-
 um tantum earum depositionum, quæ resta-
 bunt tibi per omnem vitam. Hic unus miser
 homo imponit tibi ad dimidiam horam cornua
 ridet te, sed, crede mihi, longè majora venient:
 Proximus erit Depositor, Præceptor seu Magister
 qui te deponet quotidie, & quod in moribus &
 religione agreste erit, refecabit, non profecto u-
 no ictu aut castigatione, sed crebris & multis, do-
 nec te dolatum paululum tradat pastori seu con-
 cionatori. Is etiam quantum poterit conabitur,
 ut ex impio te reddat & retineat pium. Hos se-
 quetur ipse Magistratus & Rector, qui si nequam
 esse cæperis, durius etiam te tractabunt. His
 primis itaq; depositionibus superatis, & cum a-
 liquantulum exercitatus, ad majora venies, hoc
 est, vel duces uxorem quæ te perpetuis suis de-
 ponet modis, donec te mansuetiorem reddat.
 Ne dicam hic interim, quantum depositionem
 senties, si pertractus fueris ad summa otîcia, vel
 ad administrationem Reipublicæ, vel Ecclesiæ,
 DEUS bone quantum difficultatum & miseria-
 rum (quæ omnia putabis depositionis partem
 esse) hic tibi exorbendam est? Hic tibi ru-
 stici, Nobiles, Cives, imò Servi & Ministri tui,
 plus satis magnum numerum Cornuum impo-
 nent. Quare mi adolescens putato ea quæ
 nunc vides & sentis, esse tantum præludia illo-
 rum, quæ tibi restabunt superanda per omnem

usq; vitam. His itaq; jam ab ineunte ætate assuesce, ut æquiore animo ad majora adhibitus, curas & remoras ferre queas: Multum enim â teneris assuescere, conflictari cum talibus monstris, ut Herculem puerum scribunt in cunis anguesolitum esse suffocare. Alterum est etiam ut te admoneam, ut cogites, in quem statum te nunc DEUS vocarit, nempe Studioforum. Itaq; cogita, quod cum â bonis exire vis, occurrent tibi, scholasticorum sive studentium multi: sed horum alii sunt nequam, immorigeri, negligentes, lutores, lurcones, heluones impii etiam, quos nolo secteris. Alios contra invenies bonos, honestos, pios, morigeros & studiosos, hos secteris. Quod si feceris, eris & tu bonus & pius, & scias consuetudinem cum pravis & nequam hominibus reddere pravos. Nam consuetudo in utramq; partem multum potest, ut inquit Ovidius: *Multaq; corporibus transitione nocent.* Et B. PHILIPPUS MELANCHTHON: Vetus mos fuit, & ad hûc est in Academiis, ut novorum hominum sive discipulorum, Beatorumq; qui se in Academiam aliquam conferunt ingenia quibusdam ridiculis Ceremoniis ac vexationibus explorarentur, atq; mitiora redderentur. Simul autem monet hæc vexatio & illusio: multas injurias & difficultates in omni genere vitæ & vocationum accidere: easq; æquo animo ferendas, ne fortè in majus malum incurras tua impatientia:

Ferre minora volo: ne graviora feram.

Ad-

Adhibetur autem sal hac fine: Nam cum Christus dicit ad Apostolos: Vos estis sal terræ, non sine significatione aliqua factum est: salis enim natura est quādam dulcedine & sapore condire cibum: Item prohibere putrefactionem. Tales autem nos, siue in Ecclesia versēmur, siue in Reip. societate esse debemus, ut alios delectemus suauitate vitæ, & scandala videmus Vinum capiti superinfunditur propter electionem ad hoc vitæ genus, siue ad hanc provinciam gubernandam. Mos enim fuit antiquis, ut Reges & Sacerdotes ungerentur ad electionem huius muneris. Hæc omnia considerare debet pius studiosus, & ita regere vitam, ut & Ecclesiæ & Reip. profit, & honorificet DEUM. A studiosis hic ritus devocatus est ad Mechanicos & Opifices, uti videmus, quando eorum tyrones ex doctrinā mittuntur, wenn Sie die Lehr-Jungen zu Gesellen sprechen lassen / quod tamen adeo non tollerandum, præprimis quando sacrum baptismā prophanant, dum baptizant, testesq; baptismāles sollicitant, quod ē diāmetro verbo divino contrarium, imò blasphemum est.

§. 4.

7. A definitione nunc sine ulteriori ambage rectè accessum facinus ad divisionem. Commode * autem in tres ordines possumus locare ludos. Ad I. spectant illi, qui versantur circa ingenii corporisq; exercitium, & requirimus ad illos 1.) virtutem, (2.) fiant sine dolo (3.) fiant horis congruis, aut sine ullā aliā circumstantia

vid. §. 5. supra in quest. prejud. Ad II. referuntur, qui tantum â fragili fortunæ eventu dependent, & illi regulariter habentur pro illicitis, quia in illis plus valet fors, quam ingenium sive ars, & non sapienter actum est, lubricæ se committere fortunæ. Ad III. enumerantur, qui sunt mixti id est qui partim habent suum esse â fortunâ, partim vero ab arte.

§. 5.

Postquam divisionem ludorum perspeximus, videamus etiam quinam sunt ludi liciti, & quinam illiciti, sive quinam sunt referendi ad primam, secundam vel tertiam classẽ. Referimus autem ad I. classẽ omnes ludos licitos, qui sc. consistunt in peritiâ & industriâ, id est virtute vel robore corporis, & quorum finis plus ad virtutem ingenii corporisq; exercitandam ordinari, & autoritate publicâ instituti sunt, qui interdum sacra certamina nuncupantur *L. asbleas ff. de his qui notantur infamia.*

§. 6.

- Referuntur vero *AB IMPER. nostro SACRATISSIMO in l. 1. C. b. t.* ad ludos licitos quinq; species. Prima * itaq; *μονόβολος* vocatur, qui singularem significat saltum, aliàs etiam dicitur *κυρικό βαλλος*, quem alii forsan dixerunt *κυρικυαχίαν* ut *HIPPOCR. libr. 2. de dieta.* *PANCIROLLA* vocat pugilatum seu certamen cæstum. *GOTHOFRED. ad l. 2. ff. de aleat.* *ALCIATUS* putat * per hanc speciem pilæ jactationem intelligi, cum quo etiam consentit *PETR. GREGOR.* Et sane hic * pilæ ludus

duſ eſt utiliſſimus, & à ſanitate valdè commen-
datur, in cuius licentiam quoq; ſerè omnes con-
ſentiunt, ut *GALENUS* de ludo parvæ pilæ. *HI-*
ERONTM. MERCURIALIS Med. Batav. in *libr. ar-*

11. *tiſ Gymnaſtica.* Et quod hic ludus approbatus * à
Romanis fuerit, teſtatur *l. 11. ff. ad L. Aquil.* In quâ
lege quæritur; ſi cum pilâ quidam luderent, ve-
hementius quiſpila percuffa in tonſoris manus
eam dejecerit, & ſic ſervo, quem tonſor radebat,
gula ſit præciſa adjecto cultello, utrum luſor
12. conveniri poſſit? Et *ICTUS* * immunem eum
pronunciat, ſi eo loco luſerit, qui huic exercitio
deſtinatus eſt. Et qui pilâ ludunt, non utuntur
in ipſa luſione artificio proprio palæſtræ, ſed
indicat ipſe motus, didicerint ne palæſtram an-
neſciant *CIC. de Orat. vid. NIZOL. ſub verb. ludo.*
Plura hâc pertinentia vid in diſp. D. D. *PAND.*
FRANCISCI ROMANI Pand. Prof. Publ. Fautoris.
& Amici, dum fata *DEUS*q; ſinebant, optimi
in alyſiſ de aleæ c. 4. § 5.

§. 7.

- Verum non ſolum à ſanitate, ſed etiam ab anti-
13. quitate laudatur, quod ſcilicet * maximum ha-
buerit apud antiquos uſum, uti fidem facit *AR-*
14. *CHIT. TARENTINUS*, qui pilâ * cum ſervis ſuis
15. ludere non erubuit; & *SOCRATES* * cum pue-
ris, narrante *VAL. MAX. libr 8 c. 8.* ſe exercuit. *MD-*
DONIUS APOLLINARIS de ſe amorem pilæ ſaceri
non dedignatus fuit *libr. 2. Ep. 2.* Inter Græcos
16. *ALEXANDER MACEDO* qui * plerumq; cum
ARISTONICO CARISTIO pila luſit. *PLU-*
TAR.

TARCHUS in illius vitâ. SCÆVOLA ICTUS

17. * Romanorum nobilissimus Strepitu forenfi defatigatus pilæ lusu in sphæristerio sese recreavit. Inter Romanos & porrò AUGUSTUS CÆSAR M. ANTON. Philosophus & DOMITIANUS AUG. pilæ regium exhibuerunt honorem, teste SUETONIO c. 83. Et in specie de C. Cæsare BRUS. libr. 3. c. 38. ita refert: *C. casar. pila ludens cum Cæcilio acceptis ab eo quinquaginta sesteriis, cum collusoribus aliis centum dedisset, quidem, inquit, num ego vanâ tantum manu lusi.* Hoc quoq; laudatissimum genus in utroq; jure receptum esse scimus & Canonico c. *clerici de vitâ & bon. Clericor.* & Civili l. 11. §. 52. §. fin. ff. ad l. aquil. de quâ lege in §. *preced.* mentionem fecimus. Regulariter Antio
18. quitas veneranda hoc exercitii genus * juvenibus concessit, quibus & natura hâc in parte magis quam senibus favet, utpote quibus non sunt firma latera aut exhaustæ vires, huic minus apti sunt. Hinc & SIDONIUS APOLLINARIS l. 1. Ep. 8. *juvenes, inquit, alee, & senes pila fludeant,* agit autem illo in loco de rebus præposteris. Hinc MANILIUS libr. 5. *Astron.*

*Tantus erat per membra vigor referentia ventos
Ille pilam celeri fugientem prendere planta
Et pedibus pensare manus.*

Et Propertius libr. 3. eleg. 13.

Cum pila veloces fallit per brachia jactus.

19. Species * Pilæ à MARTIALI libr. 4. Epigr. 47. enumerantur quatuor: prima est pila paganica, secunda arcta, tertia trigonalis, & deniq; follis.

*Itē procul juvenes mītis mī condeñit atas
Folle decet pueros ludere, folle senes.*

De trigonali:

*Sime nobilibus scīs expulfare finiftris,
Sum tua: finefcis ruflice, redde pilam.*

De paganica & arēta libr. 14. Epigr. 45 ita;

*Hæc quæ difficili turget paganica pluma
Folle minus laxa eſt & minus arēta pila.*

Germanis quoq; non ignotum eſſe hanc ludi ſpeciem, clareſcit ex illis, quod ſc. pilam ſeptuplīcem faciant, quam hic ex SPRENGERO adjicere allubuit: *Racket-Ball/ Hånd-Ball/ Steffen-Ball/ Kreiß-Ball/ Gruben-Ball/ Luſte-Ball mit einer heſſern Pritſchen/ Ballen ſo mit Bracial geſchlagen wird.* Inter quas omnes prima ſpecies præfertur, in cujus uſum ædificia (*Ball-Häuſer*) conſtruuntur, ex quibus non exiguum ærario lucrum. Ludebant & olim pueri non ſolum pilâ, verum etiam nucibus, hinc & MARTIAL. libr. 14. Epigr. 18 ita:

*Alea parva Nuces, & non damnoſa videtur:
Sæpè tamen pueris abſulit illa nates.*

plura congeſſit in Antiquitatibus Romanis ROSINUS libr. 5. Et hæc de hâc ſpecie.

§. 8.

20 Sequitur ſecunda licitorum ludorum ſpecies, & dicitur à Juſtiniano *κονιμοιόβολος* * quod iterum variè Varīi interpretantur, à quibusdam dicitur *κωμοδιαύλον* id eſt curſus incifus, quando reciproco curſu certatur, *διελκοσινδα* POLLUCI forſan libr. 9. de lud. conſival. Vel legendum *διαλοδρ'μον*,
uti

- uti quidam volunt, id est currendi certamen per stadium. Et hæc species, ni fallor, locum ad-
21. huc in urbibus & Aulis Principum invenit, quæ civium, imprimis tamen Nobilium exercendorum gratia instituitur, ut sunt exercitia jaculatoria, certamina equestria & militaria, ad quæ * Nobilibus hodiè regulariter tantum patet aditus **Turnieren / Rindfrennen / &c. MÜNSTER.** *libr. 3. Cosmograph. c. 452. p. 896.* BENJAMIN. LEUBER in **Magdeburgischen Stapel Unfug** num. 1233. Pervenerunt tamen ad certa officia plebeji nonnulli, quorum præcipui hierant (1.) die
22. * **Stäbler /** quorum officium prolixè describitur in **LIMN ENUCLEATO** *libr. 2. c. 31. n. 13.* (2.) **Per-**
23. **sevanten** * **Ehren-Knechte /** **Gesellschaft-**
Knechte (3.) **Nachfolger der Wappen und Eh-**
24. **ren-Holde &** * consistebat horum munus in quatuor hisce (1.) ut lustrationi armorum & fortitioni galarum etiam interessent (2.) ut leges & statuta in his ludis observanda recitarent (3.) ut proclamarent, qui pro altero pœnæ & decursionis se offerrent, agnitis armis insignibusq; ejus (4.) ut Regibus circulorum in exhibitione testimonii decursionis adessent. JOH. GEORG. HANAU in *tr. de Nobilitate quæst. 123.* Sed hoc loco emergit quæstio. *Num Imperator Nobilibus recens creatis, vel quatuor adus destitutis potestatem adeundi ludos equestres, iug. se immiscendi facere possit?* Affirmandum esse puto,
25. quia semel * Imperator ut summus Princeps, fonsq; Nobilitatis eos in Matriculam Nobilium inscri-

inscribi dignatus fuit & pro * virtuosus ipse ju-
 dicavit. Et hoc magis procedit, si cum hac ap-
 positione, *daß Er zu allen Thurnieren zuzulassen*
 Imperator nobilitari decrevit & jussit, uti & hanc
 quæstionem singulariter ita exanimavit *FRIDER.*
BRUCKMANNUS in Tract. de regal. Nam id nemo
 inficias ibit, quod Principi statuere liceat contra
 ea quæ juris sunt civilis, quod mutabile est §. *pen.*
Inst. de l. N. G. A. C. nec dubium est, Imperato-
 rem dum habet jus leges ferendi, potestatem
 quoq; habere abrogandi easdem, licet ab ante-
 cessoribus lectas, nisi fundamentales sint, quas
 vi juramenti promissorii servari tenetur *proam.*
A. B. Caroli IV. Hic tamen ordo observabatur, ne
 quis comitator prodiret ad Torneamenta,
 quam sextus in Equo, *si Comes esset*, quartus *si Ba-*
ro, tertius *si eques*. hinc etiam germanico idioma-
 te vocari consueverunt *Ritter* / quasi *Dritter* /
weil Sie selbst Drittgeritten. *JUST. Ritt. libr. 1.*
Instit. feud. c. 3. n. 9. in fine. *NOLDEN. de Nobil. c. 3.*
n. 45. quam derivationem *Dnus. CARPZ. Tract*
de pacto confraternitatis Saxonico Hassiaca c. 1. p. mibi
43. §. 8. n. 2. ipse laudat, optima, inquit, deri-
 vatio, concordiam animi pariter & intentionis
 innuens. *Et secundus ex reliqua Nobilitate*, qui ordo
 eum in finem introductus fuit, ne hospites nimi-
 um dispendii facerent, cum sumtibus & liberali-
 tate indicentis in toto Torneamentorum actu
 viverent. In quibus hastiludiis certa brabea vi-
 ctorieriguntur, victori dico: Nam si duo vel
 tres simul ad brabeum pervenerunt, neutri duo-

- rum aut trium deberi: quia statutum excludit pluralitatem, & non sumus, scribit *JULIUS FRETUS RAVENNAS* in suis consil. sub rubr. de *bravio fol. m. 118.* in actutendente ad utilitatem, sed ad honorem, ut unus illud habeat: omnesq; admitti debent ad reiterandum cursum. In aulis Principum hodiè quoq; videmus celebrare ludos* venatorios, qn. sc. bestiarum carceribus inclusæ aut cum se ipsis aut cum canibus congregiuntur, donec tandem à canibus venatoriis conficiuntur. Hûc pertinet * vulpecularum luxatio das *Fuchsellen* porro & observant certis temporibus convivia regna sive potius conviviarum galia die *Wirthschaften* / ubi quoq; eam personam ad quam forte est vocatus, sive minoris sive majoris conditionis sit, cum omnibus qualitatibus repræsentare tenetur, qui ludi Principû hodie sunt proprii, adeo, ut si privatorum quasi in convivio ita ludere vellet, puniatur. Convertimus ad hastiludia, quæ nullo modo cum Torneamentis confundenda sunt. Non sunt autem *Ista Hastiludia* * confundenda cum Torneamentis, quæ sunt ludi in jure prohibiti, quia * ex illis periculum animorum, morsq; hominum provenit, ideoq; ejusmodi hominibus, qui in istis vitam finiverunt, honesta sepultura interdicatur c. i. x. *de Torneam.* Dum nihil aliud sint, quam * species Monomachiarum sive duellû, ad quod milites tanquam ad nundinas vel ferias ex condicito ad ostentationem virium & audaciæ soliti sunt concurrere, hastatiq; dimicare c. l. x. *de Torneam.*

THOLOSAN. 48. c. 16. n. 3. quod pugnandi genus, cū
mortes hominū & pericula animarum sæpè indè
proveniāt, recte cum indiēt. Ecclesiasticæ sepul-
turæ uti jam diximus, prohibetur Vid. *Dd. ad tit.
de Torneam. Dn. STRIV. Exerc. 15. lb. 82. n. 2.* Quæ
vero non ostentationis & audaciæ, sed virtutem
militarem exercendi gratia instituuntur, ut sunt
hastiludia; non improbantur *EXTRAVAGANT. 70-
HANN. PAPÆ XXII. c. un. de Torneam.* Hūc & po-
nimus illos homines, qui exigui lucelli
causa se in summum animæ & corporis pericu-
lum dedunt, & qui extensum funem volantibus
similes pendente vestigio feruntur in sublime,
vocanturq; * funambuli *Seil. Zänger / Seil-
32. Fahr.* Quibus accensentur *νυποβαλαι & εἰρανο-
νείαι*, de quibus illud *JUVENALIS* capiendum
Graculus esuriens in cælum jussus, ibit.

Et deniq; Petauristæ, quod *πρὸς ἀέρα πηλῶναι* id est
in aerem volant, ut habet *ÆLIUS STOLO* apud Fe-
stum. Vide de Gladiatoribus *infra § 4 c. 5.* Hūc

33. & illa ludentium cohors refertur, qui * *die Za-
schen=Spiele* dici consuevit, quos *BONIFAC. de
furs. §. 1. n. 69.* describit, quod sint præstigiatores
quidam, qui saccis hoc est oculis, quasdam artes
exercent, aliud agentes, aliud agere simulantes,
sive qui digitorum agilitate spectantium oculos
perstringunt, qui & joculatores appellantur.
PETR. CABALL. Resol. Crimin. t. 177. n. 7 Confer.
34. *LUDOV. ROM. sing 712.* unde Germanorum * vox
ein Gaudesler descendit, quod Saxones efferunt
ein Jödesler à jaculatore deductum. Quod ho-

- minum Genus frequentissimum hodiè in nundinis est, quorum admiranda quædam agilitas est, quâ fascinare quasi oculos astantium existimantur, dū ex sacculo suo vario, nescio quot ova aliasq; res demonstrare norūt, ut ita Spectatoribus excitent, & insuper hâc ludendi ratione numos sibi parent. Vid. ANTON. MATTH. de Crim. lib. 47. tit. 5. c. 4. Quoties autem illi joculariores
35. & Mimi, qui Fera animalia ut leones aut ursos ducunt, *welche die Bären tangen lassen*. Si tale animal damnum dederit, puniantur *vid. l. 42. ff. de adul. edict.* vel si serpentes foveant, & horum metu damnum datum sit, quod tunc extra ordinem teneantur *vid. l. fin. ff. de Extraord. crim.* LUDOV. ROM. sing 712. Sed nos revertimus ad hastiludia, & dicimus, quod ante victoriam spem præmiorum pignorare nemo possit *l. 5. C. quæ respign.*
36. Dum * adhuc incertum sit, uter ex certantibus præmium tanquam victor reportabit. Ast bene post victoriam *l. 40. ff. jud.* Ab hoc sacro certamine, quod hodiè Germanice *Rindrennen*
37. appellatur militia differebat, dum illius * officium erat, ut illi, qui in scholâ quâdam inter statutos relati salaria ac commoda ab Imperiali munificentia consequebantur *BRISSON. lib. 12. de V. S.*
38. Huc & * commodè recensetur Exercitium pugillatorium, in quo hodie juvenus nobilis exercetur, & pro ludo licito haberi debet, dum pro fine non lucrum, sed virtutem habeat. Igitur
39. & in jure nostro Athleta * à pænâ immunis est,
40. qui in pugillatione aliquam occidit, quia * gloriæ

riæ causa & virtutis, non injuriæ gratia videtur
 damnum datum l. 7. §. 2. *qui ad L. Aquil. CARPZ. dec.*
 296. & quoniam ejusmodi casus in * dulcissimâ
 patriâ meâ Annæberga 1650. se contulit, totum
 exscribi hic curabo, qui ita sonat: **Habt Ihr**
S. W. von S. einen Platten-Schläger und Frey-
Fechter eine freye öffentl Fecht-Schule zuhalten
vergönnet/ worauff sichs begeben/ daß A. V. eirr
Fecht-Schüller mit G. H. einen Manne von 63.
Jahren aus den Dicksäcken gefochten / und dem-
selben im andern Gange / nachdem Er zuvor im
ersten Gange von Ihme über den Kopff Blut-
rünstig geschlagen worden/ in der linken Seiten
dermassen getroffen / daß Er stracks zu Boden
gefallen/ und Todes verblieben. Und ob schon
fürgegeben wird/ daß solches von Ihme und dem
Meister der Fecht-Schule aus Vorsatz geschehen/
so seyn Sie doch dessen durchaus nicht geständig.
Da nun A. V. vermittels seines leibl. Eydes sich
reinigen/ und daß Er keinen Vorsatz gehabt G. H.
zu entleiben/ oder gefährlich zu beschädigen/
schweren würde/ inassen Er zuthun schuldig/ so
möchte Er mit einiger Straffe nicht belegt/ noch
etwas wider Ihn ferner deswegen vorgenommen
werden/ B. R. B. Quod autem in hoc casu
 ad Wergeldum occidens non damnatus fuerit,
 ratio est, quia occisus eum in palæstra secum pu-
 gnandi verbis duriscoegit, alias â Wergeldo
 non liberatus fuisset, dum ejusmodi pugiles non
 tam ob virtutem, quam lucrum ejusmodi exer-
 citia instituunt. De ejusmodi casuali homici-

dio vid. *GUIL. 2. observ. 110. n. 38.*

§. 9.

- 42 Tertia * species est Quintana, quæ nomen accepisse dicitur ab Exercitatione, quam milites Romani in viâ Quintanâ in castris faciebant. Vid. *VEGETIUS lib. 1. c. 11. RALPH. in suis quest. 25. n. 3.* dicit â *QUINTO*, inventore nomen habere & jaculationem hastæ vel conti sine cuspidē, spiculo aculeo vel ferro *l. 1. C. de aleat.* Secundum lectionem vulgarem opinantur fuisse hunc ludum Basilindam, quem *JULIUS POLLUX. lib. 9. Onomast.* ita describit, quo per sortem fit Rex & Minister, & ille huic laboriosum quid imperat, quod
- 43 Germanice forsan posset dici * *das Kénigschlagen/des Kénigs Spielen* apud Græcos hic ludus quoq; frequens erat, dicebaturq; ludus sphæræ, qua qui vicisset rex dicebatur, & imperabat: victus vero asinus & victoris mandata exequabatur cui sphæromachia nomen, quo in Gymnasio juvenis exerceri solebat. *ALEX. ab ALEX. Gene. Dier. lib. 3. c. 21.* Ubi Rex per certum manuum numerum eligitur. Adest quoq; alius ludus,
- 44 qui vocatur Basilicus, sed hic * tantum convivalis est jactus, qui in conviviis solus fermè fuerit adhibitus, uti refert *SENFLEBIUS in suo Tr. de aleâ Veter. c. 5 c. 19.* Nam Veteres * in conviviis ex omni convivarum numero certum eligebant Personam, quæ convivio præesset, legesq; quas *HORAT. 2 Satyr. 6.* insanas vocat, illis præscriberet. Hæc variè â variis indigitatur scriptoribus: â *JUVEN. saty. 3.* vocatur Magister; â *PLAU-*

• *in Pers. c. 118.* Dictator ab *HORAT.* *libr. 2. serm. 8.*
 Pater cœnæ; â *GELLIO* 13, 11. convivii Domi-
 nus; â *SIDONIO* 19 â Græcis autem βασιλεὺς:
 quia vero βασιλεὺς iste, ut plurimum jactu talo-
 rum eligebatur, isq; in hunc regem coronaba-
 tur, qui Venerem jecerat, factum est, ut *PLAUTUS*
 hunc jactum vocare voluerit Basilicum. Res
 clarior fit ex loco Horatiano *libr. 2. Od. 7.*

— — — *quis udo*

Depropere a pio coronas

Curas de Myreo? quem Venus arbitrum

Dices bibendi?

46. Venus * autem h. l. denotat, cum tali quatuor
 diverso omnes erant numero id est cum jactie-
 rant omnes talorum numeri Venus erat. *THOM.*
FREIGIUS ad Exercit. Lud. Vidus. pag. 34. Venus a-
 liàs. Græcis est ἀφροδίτης ἀβραμίας Gallis Trois six,
 quandon jove à trois dez. Germ. Alle Saus/
 zwölffe oder drey mal sechs / wenn man rimpffet
 oder mit dreyen Wurffeln wirfft. Ercanis, ca-
 nicula λύων ἀβαλα Germanis dicitur alle Eß / qui
 talorum canis damnatus, servi vero medius &
 anceps: siquidem modo lucra, nonnunquam
 damnum afferebat. Vid. *ALEX.* ab *ALEXAND.*
Genialium dier. libr. 3. c. 21. & formula loquendi
 erat sc. remitto tibi hanc manum, Ich laß dir die-
 sen Wurff. In unum jactum omnia, es gilt alles
 auff einen Wurff. *Hinc forth Autocopia 2.*

S. 10.

47. Quarta * species nominatur περιχῶνης id est col-
 luctatio in vulgaribus catampon, qualis vero lu-
 fus

- fus fuerit, ignorare se dicunt ALCIATUS & PIETRE
 GREGOR. Volunt alii legi Catambon, vel ut in
 Græca constitutione καὶ ἀμφῶν, & sit certamen
 duorum concurrentium. Ex TACITI cap. 6
 de moribus Germ. JOH. FREINSHEIMIUS in den
 teutschen Tugend-Spiegel oder Gesang von den
 Stämmen und Thaten des alten und neuen
 teutschen Hercules, in not. statim ab initio & qui-
 dem lit. C. ludum hunc notat * den Schwerdt-
 Tang à Pyrrho Achillis filio ita dictum. Men-
 tionem hujus facit & sapiens PLATO libr. 2 *suarum*
 L.L. Consule *OLYD. VIRG. de Invent. rer. libr. 3 c. 13. ROS. in*
Antiquit. libr. 5 c. 25. Interim tamen ex JOH. CO-
 48 RASIO *Miscell. Jur. civ. libr. 4 c. 24.* referimus * Gla-
 diatores, qui gladiis depugnabant: Luctatores
 qui luctando certabant, alio nomine Palæstritæ
 dicti. Pancratistas, qui totis corporis viribus,
 animosq; omnium nervorum contentione, ve-
 luti pugnis, cubitis calcibusq; dimicabant. Nam
 Pancratium, certaminis genus est, in quo omni
 impetendi,prehendendiq; modo certatores u-
 tuntur. *quâ actione §. si quis in colluct. ff. ad L. Aquil.*
 49 *ibig.* GOTHOFRED. Plures species invenies apud
 alleg. autorem, quem sis, evolvas. Generaliter
 & uno verbo dicuntur Athletæ, & apud Roma-
 50 nos suo * exercitio artem ludicram facere non
 videbantur, sed fiebant ejusmodi exercitia virtu-
 tis gratia ut habet ULPIAN. in l. 4 ff. de his, qui not. in-
 fam. Horum exercitationem refert Ictus PAU-
 LUS in libr. 2. §. 1. ff. de Aleat. nempe certare hasta,
 pila jaciendo, currendo, saliendo, luctando, pu-
 gnando,

gnando, & addit, virtutis causa fieri. Nempe
 hæ erat quinque illæ exercitationes, de quibus &
 supra dixi, ut cursus, lucta, saltus, jactus, pugilla-
 tus cum cæstibus, à Græcis pentathlum dictum,
 Romanis vero quinquertiones, qui his eruditi.
HOFFMANNUS in suis notis ad *Lycurg. Germanorum*
moribus informatum cap. 35. § 3. p. m. 255. nominat
 ejusmodi hominem Pancratiaistam einen *Sünst*
Künstler. Videri potest *ALCIATUS* notatur in *L.*
sing. C. de atbl. libr. X. TURNEB. libr. 27. c. 8. advers.
JULIUS SCALIGER 2. Poët. 22. Et præ cæteris
HIERONTMUS MERUROLIS de arte Gymnast. Ex
 his lucta etiam Germanis Majorum memoriâ
 valde fuit commendabilis. Extat adhuc *FABI-*
AN von Muerſwalde Ringer Kunst anno 1393.
 excusa, è cujus præfatione liquet, quanto in pre-
 tio hoc exercitium Ernesti Saxonis Electoris tē-
 pore in aulâ fuit. Prætereundum hic non est
 quod Romæ athletæ * in sacris certamini-
 bus coronati excusationem à tutelâ habuerint
L. ea. d. uo §. Hispania ff. de Excus. tutor. Et si per om-
 nem ætatem certassent, & coronis non minus
 tribus coronati sacris certaminibus fuissent, ci-
 vilium munerum vocationem impetrabant. *L.*
sing. C. de atbl. libr. X. Dividuntur hodiè pugiles
 in tres ordines v. g. in *Feder- & Fechter / Marx-*
Brüder & Lux- & Bri. der / quorum aliqui hodiè
 Francos. ad Mæn. approbati artifices oblongi
 gladii creantur. Vid. *GARZONIUM PIAZZ, Uns-*
vers. dist. 95 f. 795.

§. II.

521. Quinta & ultima species est * *ἱππικὴ* sive equorum curriculum. l. i. *ἔλ. fin. C. de aleat.* *ALCIAT.* nominat *ῥέπειν λυσεύρας* a decursu latrunculorum; *PETR. GREGOR.* *ἐκ περισπωμένη* id est ludum, in quo imitatio est conversionum ordinum militarium. Alias nomen habere consuevit Troja sive Pyrrhica, quæ simulacrum est pugnae equestris, quæ *πύλιν* & *ἱππασία* *DIONI* audit, sed transit etiam usus Pyrrhicae in pedestris pugnae simulacrum; adhibitis numeris & concentu Musico, uti scribit *GOTHOFRED.* in suis nos. ad l. i. *C. de aleat.* Affinitatem habere videtur saltatio equestris, quando nimirum equi secundum numerum saltare docentur, Germ *Ros-Ballete*/ ejusmodi saltationes celebratae leguntur in nuptiis primis Imperatoris nostri sacratissimi *LEOP. OLDI*, quem *DEUS* adhuc saluum tectumq; contra nostros hostes conservare velit quam diutissime.

§. 12.

Ansam accepimus præcedente §. per equorum cursum pauca quædam prælibare de arte saltatoriâ. Quamvis enim * hæc decora apud Romanos & festiva corporis fuit agitatio, vid. *ROSIN. ANTIQ. lib. 5. c. 10.* notabilis tamen veterum Germanorum erat saltatio, quæ dicta fuit Pyrrichica, in quâ viri, armaturâ integra induti, gladium nudum gestantes saltare solebant: vid. *supra §. 10.* Hinc *BUDÆUS* pyrrichistas nominavit saltatores armatos. Sed hæc saltatio jam dudum explosa, è contrario Gallicæ, Italicae, Anglicæ, Hispan-

Hispanicæ introductæ sunt saltationes, tantâq;
Germanorum aviditate arreptæ, ut pauci vel
nulli, uti scribit Dn. *HOFFMANNUS ad Lycurg. c. 35.*
inveniantur, qui more Germanorum veteri saltare vel possint vel cupiant, ita effæminati videntur, quia in Gynæceis solam laudem saltando sibi quærunt.

Num vero saltationes ejusmodi sint moraliter bonæ, non immeritò hic quaritur?

54 Moralitatem illarum si inspiciamus, neq; bonæ neq; malæ sunt, sed indifferentes, quia * consistunt in actu, qui si est honestus, ipsa & saltatio honesta, si vero actus est inhonestus & saltatio inhonesta dicenda, ideò à quibusdam permittuntur, à quibusdam vero planè rejiciuntur. Eas qui rejiciunt proferunt (1.) si fæminæ inter viros non debent versari, sequitur, quod etiam Choreas non debeant ducere cum viris, atq; verum est prius *c. 2. de jud. in 6.* Ergò & posterius *1. 14. C. de comm. stip.* (2.) quia finis earum est malus, & cujus finis est malus, illud ipsum est malum, finis namque est voluptas. (3.) quia hoc modo aliquis adducitur ad committendum malum (4.) quia sacra scriptura eas improbat. *Prov. 7. v. 7.* ubi Salomon inter blanditias quibus meretrices Juvenes illaqueari solent, refert, vid. & *STRACID. cap. 9. v. 8.* Verum his non obstantibus, illicitas esse non censemus, si nimirum fiant moderatò, in locis & congressibus publicis cum honestis personis, tempore hilaritatis & recreationis: Sic David coram Domino publice saltavit *2. Reg. 6. v. 14.* & puellæ victoriam de Goliatho Choreis &

centibus celebrarunt 1. Reg. 8. v. 6. *vid. pluribus*
Theologos Casuistas B. MEISN. de adiaph. diss. 12. Philo-
soph. solr. p. 1. cap. 4. quæst. 2 pag. m. 575. B. DANHAUER-
aecal. Colleg. f. 985. vid. Chursächß. Landes-
Ordnung sub rubr. unordentliche Tänze in cor-
pore Juris Sax p. m. 58. 96. & ord. Sax Nuptial. p.
m. 301. Parili modo de honestâ salratione lauda-
bilis instituta est ordinatio Budissæ, quæ legi po-
test in statutis typis expressis anno 1560. sub rubr.
vom Tanz. Am Tanz sollen sich Gesellen/
Jungfrauen und Frauen erbar und züchtig mit
Tanzen und Geberden gegen einander verhal-
ten und nicht andern Leuten zum Ergernis in
die Winkel kriechen/ und Sprach halten/ son-
dern nach dem Tanz soll eine jede Jungfrau oder
Frauan ihren gebührenden Ort geführet/ und
folgendes wiederumb ehrlich auffgezogen wer-
den/ da sich aber Jemandes ungebührlich mit
Ungeberden und Ubelstand verhalten würde/
dem oder derselben soll zu Abscheu andern das
Tanz-Haus ein Jahr lang verbothen seyn/ oder
sonst nach Erkänntnis des Raths gestraffet wer-
den. Auch sollen ernstlich verbothen seyn alle
ungewöhnliche Tänze/ als Zeuner-Hascher-
Tanz ic. De hæcre vid. elegans Responsum apud
CARPZ. praxi Crim quæst. 133 n. 35. qui de sal-
tationibus tum licitis tum illicitis legere cupit
evolvet Theatrum diabolorum p. 1. sub rubr. der
Tanz-Teuffel/ ubi plura lectu non injucunda
inveniet pag m. 176.

- A Choreis ad Comædias & Tragædias nunc devenimus quæ etiam ludū repræsentare videntur & hic referri possunt. Et quod de saltationibus diximus, illud hoc loco, repetimus statuentes
55. eas esse * non illicitas cum sint specula viva eorum, quæ in vitâ humanâ geruntur, nec sine utilitate, dum mores informât, & ad honestam delectationem alliciant; modò absit lascivia & obscænitās cum omni scurrilitate, quæ Christianos non decet *Ephef. 4. v. 29.* læsio gloriæ DEI, scandalumq; proximi. Objectiones vero eorum, qui contrarium statuunt, præcipuæ sunt sequentes: dicunt enim (1.) vestimentorum mutationem, ut scilicet vir habitu muliebri induatur, aut contra, sacra scriptura prohibet *Deut. 22. v. 5.* (2.) adducunt Patrum Eccles. aliorumq; rigidas in ludos scenicos censuras. Verum enim verò hæc argumenta tanti ponderis non sunt, ut nos ad contrariam opinionem rapiant, primum quòd attinet, sciendum mutationem vestium simpliciter non prohiberi sed mutationem fraudulentam, cum nimirum ignorante proximo, & deceptionis gratia fiat, aut in conversatione Politicâ, ubi sexum à sexu semper distinctum esse oportet. Ad (2.) respondemus, Patres loqui de impiis Ethnicorum idololatricis & in abusu constitutis ludis, quibus Christiani facillè scandalum
56. capiunt. Quo respectu & nos Actum * de Sancto Christo den Heiligen Christ non approbare possumus, ubi una persona fingit se Rupertū sive Diabolum, altera pro liberis orat, ut Sanctus

Christus eos Ruperto tradere nolit, & quæ sunt
 alia Papismum, imò Gentilismum sapientia. De
 Larvis his Natalitiis *tractatulum* composuit *Lipsia*
 1674. *Cbressulder*, qui larvâ detectâ sive per ana-
 gramma audit *Dn. M. JOH. GABRIEL DRECHSLE-*
RUS, Collega Tertius Halæ, *τὸν ἐν ἀγίοις de ludis sceni-*
eis evolve *MEISNER*, in suâ *Philosophia sobria* p. 1. sect.
 2. cap. 4. pag. m. 566. & *BALDUIN*. in *Cas. Conscientia*
libr. 4. c. 2. p. m. 853. DANHALIER. Colleg. Decal. fol. 986.

§. 14.

Ad lusus, qui virtutis & ingenii excitandi vel a-
 cuendi causa fiunt, imprimis vero illum, quem
 Doctores *ludum scaccorum* appellant, nos conver-
 timus, illumq; licitum declaramus. Nam si
 ludi admittuntur ob exercitium corporis, quare
 non etiam ob animi exercitium, cum ea, quæ sunt
 animi, longè pretiosiora sint, quam corporis *arg.*
Isancimus 21. C. de sacrosanct. Eccles. CHILIAN. Rénig
in Proceff. Judic. c. 34. n. 2. diese Spiele/inquit, sind zu-
gelassen / in welchen die Geschicklichkeit und der
Verstand des Menschen / und nicht das Glück
gebrauchet wird/ also das Spiel des Schach- Za-
bels. Originem autem si * *POLYD. VIRGIL. cre-*
 57. *dere liceat libr. 2. de Inventor. rer. c. 13. sumpsit circi-*
ter annum O. C. 3635. à quodam Viro sapiente,
nomine XERXE, qui cum non auderet apertè
monere officii sui Tyrannum quendam metu
lævitiae; calculorum sive latrunculorum docu-
mento voluit tacitè eum monere, Majestatem si-
ne viribus, hominumq; adminiculis nec vehere
nec tutam fore, & regem, nisi invigilaret, à suisq;
defen-

defenderetur, facile oppressum iri. Et hoc cer-
 58. tē acies latrunculorum ostendit. Consistit au-
 tem distinctis * in oreā sive fritillo quadrato
 areolis quadratis, quas *πόλες* vocabant; inq; his
 duabus contrariis aciebus distinctorum calcu-
 lorum, accommodato positu instructis ceu ad
 mutuas insidias & conflictus. *MAJOL. in conti-
 nuatione dier. canicul. coll. 2 p. 146.* ubi in simul plures
 tesserarum describit modos. Ante aliquot
 annos *CHRISTOPHORUS WEICKMANNUS* Patri-
 cius Ulmenfis hunc ludum ita auxit ut non tan-
 tum duo; sed etiam tres, quatuor aut plures per-
 sonæ conjunctim ludere possint. *Vid. illius Tr. an-
 no 1664, Ulma editum,* ubi singulis ductibus Politi-
 cæ & Militares observationes adducuntur. Hunc
 Schachorum ludum *JACOBUS*, potentissimus
 Britannorum Monarcha in Regio suo munere
 penitus præcipue prohibuit, quod attentius
 multo implicetur animus, quam studiis etiam
 rarioribus..

§. 15.

Huc referri meretur, quod in agri Halbersta-
 59. diensis * pago *Strapfe* rustici adeo hujus ludi
 60. periti dicuntur * ut exercitatissimos Extrane-
 orum vincant, & uti ajunt, si quis esset, qui
 quendam illorum tali ludo superare posset, id
 non sine periculo amittendorum privilegiorum
 fore. Et apud Nostros magnum hic ludus me-
 ruit favorem, ut inter ludos permisos licitosq;
 justè habeatur; *Summ. Baptisl. inter. Ludus.* *LOPEZ,*
in prax. can. c. 70. quia videlicet in hoc ludo mini-
 mum

mum fortunæ licet, sed omnia ingenii vi atq; singulari iudicio peraguntur: ita tamen, ne ultra solidum, sicut in aliis dictis ludis ludere liceat. Neq; de nihilo est, quod *SANNAZARIUS*, ut & *J. CÆSAR* cum *IULIO ASCANIO TUCCIO CREMENSIS* elegantissima de hoc ludo poemata, quæ apud *SENFFLEB. c. 14. n. 15.* & celeberrimus Imperii Princeps, cujus supra mentionem fecimus scripserint. Jure Sax permittitur etiam *das Wesseln*/ita tamen, ne quis ultra grossum in isto ludo perdat. *CONSTIT. SAXON. c. 73.* Dn. *BECHM. INN* in suo *comm. ad ff. de aleat.* Huc referimus & illam speciem, quæ vocatur * *die Wilsen & Tassel*/ ubi tantum vespens causa, & in commestrationem luditur, quod est quoq; permittum. *Vid. SCHOTTAN. l. II. de aleat.*

§. 16.

- Ad secundam Classẽ recensentur illi ludi, qui tantum a cæca atq; ancipiti dependent fortunâ, ut vulgò loquuntur, illorumq; genus *ῥυχῶσις* vel *ῥυχῶσις* vocatur, quia in illis plus valet fors, quam ingenium sive ars. Hinc quoq; chartarum distributio * est actio meri fortuita, ubi hominis ingenium, ars & industria ad eventum nihil facit, nec distributionem huic lusori prosperam, alteri diversam determinat, quapropt. in chartarũ ludo interdum concedendum, industria & arte aliquando juvari posse per peritum lusorem, cui sortitio chartarum infelicitè ceciderit, & cui cū imperitior certamen sit; sed hæc est per accidens, multotiesq; fraus, & rei substantiam non con-

confirmat, quæ per se mala est, dum fortunam
denudò experiri non desinit, qui ludum perdidit,
usq; ad ultimum quadrantem, quiaâ victoris in-
genio, arte, industriâ (uti in aliis ludis) eventum
nullatenus pendere novit; & tandem vel semel
jactum sibi feliciter casurum sperat: in aliis ludis,
ubi victoris ingenio & arte se superari quis videt,
cum impari aut non congregitur aut tandem
congregi finit;

Sic ne perdidisti, non cesset ludere lufor

Et redocat cupidus alea sæpè manus.

63. *OFID. libr. 1. de arte amandi.* Genera vero ludendi
chartis * multò sunt intricatiora, adeò, ut quis
stellas potius numerare possit, quam ista lusuum
genera, siquidem nullus fermè pagus tam ob-
scurus est, qui non certum sibi ludendi genus in
chartis finxerit. Dividuntur chartæ lusoriæ in
suas familias, suntq; varii generis: Hispanicæ,
Gallicæ, Germanicæ. Hispanicæ habent aure-
os nummos, carchesia, baculos, enses. Et vo-
cantur *Trepplir-Karten*. Gallicæ, chorda,
rhombulos, trifolia, vomerculos sive palas sive spi-
cula; est in quaq; familia rex, regina, eques,
monas, dyas, trias, quaternio, pentas, senio he-
ptes, ogdoes enneas; Germanicæ chartæ
sub se comprehendunt, das Lauff/ quod pro lu-
dentium genere vel supremum vel infimum
est, der Kénig/ Obermann/ Untermann/ Zehn/
Neune/ Achte/ Sieben/ Sechß/ Fünff/ Viere/
Drey/ Numeri tamen posteriores quatuor
non semper sunt necessarij. Modus autem di-

- tribuendi fit à dextra in sinistram juxta illud:
à dextris heb ab/ à sinistris porrige chartas. Melius est
dicere distribuere chartas *die Karte gebē.* Cordi-
um est familia Dominatrix *roth ist Trumpff* vo-
catur & charta index *die Triumph-Karte.* Ver-
tere chartam *die Karte mengen.* Computare
chartas *zusammen legen.* Anno 1578. Neapoli
64 novum * Tributum impositum fuit, quod u-
nusquisq; novum chartarum genus fingens sol-
vat Regi unicum Carlinum, quod tributum ho-
die pro viginti millibus ducatorum vendunt, uti
recenset *MAGISER in delitiis Neapolitan. p. 234.* In
Hispaniâ monopolium chartarum lusoriarum
aliquando infiniti ferè quæstus fuisse accepimus.
65 Lucrum aliquod * *NICOLAUS NERATIUS* Scul-
ptor Excellentissimus, de quo vide *ARCHONTOL*
COSMIC. GOTHOFREDI p. 1. sub. rubr. RESP. VENETA
p. m. 586. qui duas columnas affabre factas ex
navibus miro ingenio extraxit, pro quo labore
nihil aliud à Rep. petiisse dicitur, quam ut liceret
lusionibus mensas lusorias ibi constituere, tesse-
risq; propositis ad ludendum alios invitare. Nec
mali respondit opinioni fides, cum nunquam
non ibi inveniantur aleatores. circulatores, hi-
striones, & id genus inutilia terræ pondera, qui-
bus omnis vita in otio & torpore posita est. Cæ-
66 terum Veteres chartas lusorias * non frustra
in quatuor distribuere ordines (1.) *Die Eichel/*
anzudeuten/ daß die jenigen sauisch seyn/ welche
sich gar zu sehr darein verlieben. (2.) *Das grüne*
Laub/ anzudeuten/ daß die rauschend und unbe-
sonnen

sonnen senß/die umb Gewinn spielen. (3.) Das
Hertz/ anzudeuten/ daß Sie ein verstockt Hertz
haben. (4.) Die Schellen/daß die thöricht seyn
die umb viel Geld spielen. REFORM. NORIC. 118.

13. 45. Alii ex literis initialibus colorum istorū
aus Schellen/ Michel/ Roth und Grün einen

67. Sarg composuere, quia chartæ lusoriæ * sæpè
fiunt marsupii & lusoris sepulchrum. Aliam

68. interpretationem quatuor colorum * in char-
tis lusoriis exhibet *Theatrum diabolorum* p. 2. sub rubr
der Spiel Teuffel p. m. 267. hisce verbis: Erst-
lich bezeugens die vier Farben in der Karten/
welche nach den vier Elementen gestellet sind/ als
Roth und Blutfarb/ weil oftmals einer bey den
Spiel also geschlagen wird/ daß Ihm die rothe
Würß über den Backen läuft/ etliche erstochen;
Zum andern/ weil solche rothe Farbe mit einem
Hertz bezeichnet ist/ wird dadurch angezeuget/
daß die Spieler Ihr Hertz in der Karten haben/
und nicht bey Gott/ ja daß das Spiel Ihr Gott
ist/ bey dem Sie sind/ nach den Spruch Christi:
wo dein Schatz ist/ da ist dein Hertz. Matth. 6.
Grün ist windiger Art/ und Wald Farb/ zeigt
erstlich an/ daß die Spieler ein geringer Wind
zum Spiel und auch zum Zorn bewege/ wie die
Blätter auff den Bäumen vom geringen Wind
beweget werden; Zum andern/ daß Sie nicht
fest stehen/ sondern sich oft von Haus und Hoff
über die Heyden schwingen müssen/ wenn Sie
alles verspielet/ oder etwa 1. ader und Mord an-
gerichtet haben. Darumb wie die Blätter

nicht immer grünen / sondern verwelcken und
 abfallen; Also müssen die Spieler / wie lang
 Sie auch grünen / endlich verwelcken / das ist /
 verarmen / und sonst in ein ander Unglück gera-
 then / und ein böß Ende nehmen. Schellen Farb
 ist gelb und feuriger Art / zeigt ersichtlich an / daß die
 Spieler hefftigen / hitzigen / gehlichen Zorn ha-
 ben / welcher sich bald wie Feuer ausbreitet / und
 ohne Schaden nicht abgethet; Zum andern /
 daß Sie hitzig / eibsig / und so gar auffß Spiel
 erpicht sind / daß Sie nicht davon zubringen sind;
 Zum dritten / daß Sie Narren sind / die Ihr
 Geld und Gut nicht besser wissen anzulegen / als
 ans Spiel. Eicheln sind erdiger Art / und Sau-
 Nüß oder Schwein-Oß / zeigt ersichtlich an / daß
 Sie von Ihren besen Fürnehmen schwerlich zu-
 bringen sind / wie eine Sau von Eckern; Zum
 andern / daß Sie auff die legt kaum die Eckern
 und Träber mit den Säuen zufressen haben / wie
 der verkehrne Sohn Luc 15. Plura alia profe-
 quitur Theatrum antea allegatum, ubi in simul
 69 historia quædam * auditu horrenda de tribus
 aleatoribus extat. Quoniam vero lectu dignif-
 simam eam censeo, & liber in omnium manibus
 non inveniatur, apponere mihi allubuit: Nahe
 bey der Stadt Willisau in Schweiz haben drey
 Spieler des Sonntags auff der Scheiben gespie-
 let / unter welchen einer / Ulrich Schröter ge-
 nannt / desselbigen Tages viel Geld verspielt / und
 übel darüber gefluchet / da Ihme aber ein gut
 Spiel kommen / hat Erß für unnützlich geachtet /
 daß

daß Erz verspielen solte / hat derohalben trozig
 gesaget/ wo Er solch gut Spiel verlihren würde/
 wolte Er GOTT im Himmel erstechen. Aber
 was Er sich gefürchtet/ daß ist Ihme wiederfah-
 ren/ und hat das Spiel verlohren: Darob Er
 dermassen entrüstet worden/ daß Er seinen Doltch
 bey der Spizen erwischet / in die Höhe geworf-
 fen und gesprochen: Er wolte denselbigem / so
 er kente/ GOTT in den Leib werffen. Was ist a-
 ber hierauff erfolgt? der Doltch ist verschwun-
 den/ und sind bald 5. Bluts-Tropffen herunter
 auff die Scheiben gefallen. Der Teuffel aber ist
 mit grosser Ungestümme kommen / und hat den/
 so mit den Doltch geworffen / sichtiglich hinweg
 geführet. Die andere Zween aber haben das
 Blut von der Scheiben abwaschen wollen / und
 doch nicht gekonnt/ denn je mehr Sie gewaschen/
 je länger das Blut geschienen und rether wor-
 den. Weil aber solch Geschrey in die Stadt
 kommen/ läuffet Jedermann hinaus/ finden
 die Zween am Wasser/ welchenach Bekändnus
 der That bald sind gefänglich angenommen wor-
 den. Es ist aber der eine bald so schwach worden/
 daß Er im Thor umbgefallen / dem sind pletslich
 am Leibe grosse Läuse gewachsen/ die Ihme gros-
 se Löcher gebitten/ daß Er davon jämmerlich und
 schmerzglich hat sterben müssen. Der dritte ist in
 der Stadt von der Obrigkeit mit den Schwerdt
 gestraffet worden. Et sub rubr. der Kleider- und
 Kroß-Teuffel p. 2. p. m. 69 fac. b. In einer Stadt
 war ein junger Gesell in Sicilia, der war ein gros-

Er Spieler und Gottesläster. Einmahl hat
 Er seiner Frauen heimlich eine güldene Gürtel
 genommen/ und Sie in den Busen gestossen/ ob
 Er das Geld verspieler/ daß Er die Gürtel zuver-
 kauffen hätte/ und auch verspielte. Die Spie-
 ler kommen für eines Bürgers Hauß auff einen
 Laden/ und da Sie also spielten/ kam des Koni-
 ges Stadthalter/ und sprach zu demselben Ge-
 sellen: Gehe in das Kloster/ in der Münche
 Garten/ und bringe mir einen Sallat außs
 Nachtmahl/ Ich mag sonst nichts essen/ der Ge-
 sell sprach: Herr/ gerne/ und nimbt sein Geld/
 und gehet hin/ und auff dem Wege führet Ihn
 der Teuffel mit Leib und Seel hinweg. Der
 Herr wartet des Sallats/ es kam niemands/ er
 war zornig/ und ließ den Gesellen in seinen Hau-
 se suchen/ und in der ganzen Stadt/ Er war ver-
 lohren. Einmahl fuhr ein Schiff für den Berg
 Ethna anhin/ welcher Berg Feuer-Flammen
 in Sicilia auswirfft/ da ward ein grausamlich
 Geschrey gehört/ das sprach also: Patron,
 Schiffmann/ Er gab Ihme keine Antwort.
 Darnach kam noch eine grausamere Stimme/
 die sprach: Schiffmann/ Patron, Er schweig
 aber still. Zum dritten sprach die Stimme/
 wiltu mir nicht antworten/ so will Ich das
 Schiff machen untergehen. Die Leute die in
 den Schiff waren weineten/ schryen und spra-
 chen zum Schiffmann/ Er solte Antwort geben.
 Der Patron sprach/ was bistu? die Stimme
 sprach/ der Teuffel. Der Schiffmann sagt
 Was:

Was wiltu dann? der Teuffel sprach/ sage dem
 Stadthalter des Königs/ daß Er den Gefellen
 nicht mehr suche/ denn Ich habe Ihn gehohlet.
 NB. umb seiner grossen Betriegeren Willen des
 Spiels/ und hab Ihn geführt in die Hölle/ da
 Er ewiglich brennen muß/ und ließ die gestohle-
 ne Gürtel in das Schiff fallen und sprach/ die
 Gürtel gib seiner Frauen wieder &c.

Utinam omnes aleatores blasphemantes DEUM
 hoc legerent, observarent, atq; alea planè absti-
 nerent, dum ibi semper blasphemare, blasphem-
 osq; esse præsumantur, uti singulariter decedit
 PETRUS GERARD. DE PETR. sing. 83. p. 2.

§. 17.

Cum jam ex præcedentibus sat superq; demon-
 stratum sit, lusum si cancellos nimirum excedat,
 chartarum sive foliorum illicitum esse, ut & RI-
 PET. Comment. in Ps. 22. anno 1620. edito ita statuit:
 70 merisò, inquit, propter irreverentiam & necessita-
 tis defectum damnantur * alea aut tesserarum, calcu-
 lorum & ebansarum ludi &c. Eandem sententiam
 proponit in Explicat. Decal. anno 1632. ubi insimul
 Danæi Præceptoris sui defensionem in libello de
 71 alea defendit, statim manifestum erit, quid judi-
 candum sit de illâ quæstione; Num * ibartula-
 rii in Rep. bene constituta sint tollendi? Nostrium
 calculū affirmativæ sententiæ adjicimus, dicen-
 tes, (1.) quia ejusmodi homines sunt causa ma-
 lorum multorum, si enim ludi aleæ intotum re-
 jiciendi, & è medio Christianorum proscribendi
 sequitur & eorum autorem & Promotorem re-
 jicien-

jiciendum esse, Atqui verum est prius, Ergo & posterius. Prius hinc inde probatum dedimus, ut sic & posterius suam habebit defensionem, cum plane nihil sit in iis, eos quod excusare queat. (2.) Causam & occasionem damni præbens, ipse damnum dedisse censetur *c. 11. X. de homicid. l. 30. § 3. l. 51 ff. ad L. Aquiliam*, ubi vero causa subest, ibi culpa est *c. 23. de R. l. 1. in 6.* (3.) quia cum crimen patiatur ille, qui non prohibet, *arg. à contrario (sensu l. 109. § 50. ff. de R. l.* multo magis ille criminis reus erit, qui, quantum potest, illud promovet. (4.) *arg. à simili:* quia furti tenetur, qui sciens scalas fenestris supponit, aut ferramenta furi commodat *§. 11 Inst. de oblig. ex del.* (5.) quia si ideo aleatorum receptatores gravem reprehensionem & pœnam incurrunt, quod juventuti ansam ad ludos præbeant, aleas, tabulas, &c. suppeditando, quidni & hi, qui magnam quotidie chartarum lusoriarum copiam compingunt solum eum in finem, ut distrahant, lusorumque studia propagent. Ex statu autem corrupto & legali aliquo modo tolerantur, ut sc. homines chartis ludentes se recreent, non verò toti totum vitæ tempus illis transigant & consumant.

§. 18.

72. Hoc autem chartarum * & taxillorum genus summè esse laudandum, ubi quis ludendo res utiles & valdè necessarias perdiscit, uti hunc in-
73. modum * chartas lusorias edidit JEAN de MARETS, Gallus quidam, ex quibus facillimè totam Geographiam quivis cognoscere poterit, has

- Germanicè cum Emblematibus Serenissimo nostro JOHANNI GEORGIO III. PRINCIPI ELECTORALI SAXONIÆ inscribi, dicariq; curarunt WOLFGANG & JOH. ANDR. FRATRES ENDTERI Noribergæ 1656. Hûc & spectat * Anagrammatismus, id est literarum trajectio vel inversio, de quo vide plura apud MAJOL. in *continuat. dier. Can. coll. 2. p. m. 150.* Aliud * ludendigenus in Hieroglyphicis consistens ante oculos nobis proposuit M. HEINRICIUS OELSCHLEGELIUS Electoralis propter Albim Scholæ olim Collega, quo juvenus Scholastica se exercere potest recitando carmen, locum communem ex cæto aliquo autore, qui videri potest.

§. 19.

- 76 Porro ad *secundam classem* * pertinent tesserae, quæ subaleâ comprehendantur noto erit notius.
77. Est autem * Tessera instrumentum, quo utimur in tabula lucri causâ. CICERO, GELLIUS & MACROBIUS senibus dicant. Varie autem vox
- 78 Tessera * sumitur, modò enim militare vocabulum est, & symbolum istud denotat, quod vigiliarum tempore militibus datur majoris securitatis gratia. In militiâ aliæ quoq; erant tesserae, Profectionis sc tessera. VEGET. *libr. 2. c. 9.* Tessera prælii *ID. libr. 3. c. 5.* tessera prandendi. *LIV. libr. 9.* Tessera evocandi milites ex hybernis. *AMMIAN. 9.* Signum quoq; frumentarium denotat, quo quis exhibito certam frumenti summam accipiebat ab Annonæ Præfecto. Hinc Juvenal. *Sat. 7.*

*Summula ne pereat, qua vilis tessera venit
Frumenti*

Dabantur autem Romæ aliquando Nummariæ, Oleariæ, cœnariæ, quæ si exhibebantur populus accipiebat nummos, oleum, cœnam. Nam antiqui moris erat tesseram dare hospitibus, dimidiatam, quam quicumq; attulisset ad hospitem, continuo agnoscipossit, & hospitio accipi tanquam amicus & verus hospes. Hoc autem jus Necessitudinis ad posteros transibat; propter ea tesseram hospitalem diligenter observabant. *PLAUT. in Pœn. act. 5. scen. 1.* DEUM hospitalem & tesseram mecum fero. Quia jus hospitii violabat, is tesseram hospitalem confregisse dicebatur. *ID. in Cistellar. Act. 3. scen. 1.*

Abi, quare ubi jure jurando tuos facis sit subsidii

Hic apud nos jam Alcesimarrhe confregisti tesseram.

Vid. *BUD. annot. ad l. solet §. quantum ad exenia pertinet ff. de officio Procons. p. m. 372.* In nostro sensu autem tessera nihil aliud quam instrumentum ludendi, ad quod meritò refertur fritillus. Est autem fritillus * (*der Trichter*) vasculum quoddam ligneum oblongum, turris instar, per quod tessera ita volutantur, ut incerto quasi jactu pecuniam vel aliud quid infra in tabulam positam tangant. Periculosum enim interdum foret, nonnullorum ludentium manibus talos committere; De quibus Poeta ille ingeniosus Bilbilensis *libr. 14. Epigr. 16. ita;*

*Quarit compositos manus improba mittere talos:
Si per me misit, nil nisi vota facit.*

Fritil-

Fritillum itaq; hunc invenerunt, ne collusores simplici tesslerarum ex manu colludentis circum venirentur. Germ. durch den Trichter spielen. Unde nomen habeat vid. apud SENFFLEBIUM c. 11. de tessleris simile * vid. apud GERLACHIUM in sua 1. Cent. Apophthegm. 76. Einen Spieler vergleichen die Würffel denen Pillulen / die man zum purgieren gebrauchet; Denn gleichwie man mit einem geringen Gewicht oder etliche wenig oder mehr als zu viel aus den Leib ausführen kan: also wird oft manchen mit 2. oder 3. Würffeln ein grosser voller Beutel sein sauber ausgeleeret / und noch darüber grosses Unheil gestiftet. De Poloniæ Principe CASIMIRO legimus, postquam ille à Ministro suo aulico JOHANNES COVARIO magnam pecuniæ summam tessleris lucratus fuerat, COVARIUS vero impatiens ferre hoc non poterat, sed alapam Principi impingebat, qui ex fugâ præhensus ceu Criminis læsæ Majestatis reus accusabatur. Princeps eum ipse defendebat dicens: Ego magis Reus sum, qui status mei oblitus fui, desistere debuissim ab ejusmodi ludo illicito. Condonado ipsi non solum, verum etiam accepta injuria mihi sit imposterum admonitio, ut abstineam ab ejusmodi indecentibus rebus ZINKGR. b. 380. Hinc & Dd. bene concludunt à primo ad ultimum, quos inter & HOSTIENS. in * sua aurea summa sub tit. de Excessib. Præ. circa fin. ubi inter alia; postquam enumerarit, mala quæ proveniunt ex ludo taxillorum, dicit, quod de ludo veniat ad verba, de verba ad verbera, ac

verberibus ad vulnera, de vulneribus ad homicidia, & sic à primo ad ultimū de ludo venit ad homicidiū. Ergo talis ludus noxius est vitandus, quia vidi multos perditos, & ex diuitibus pauperes effectos per talem ludum, & tandem vitam miserabiliter finiſſe. Uno verbo: Ex hac ludo tot nascūtur crimina, quot sunt in taxillis puncta, secundum ANTON. FLORENTIUM. Hinc probe monemur, ad fugiendum istum ludum notis versiculis:

*Luden taxillis bene respice quod sit in illis
Spectua, morstua, fors tua, restua pendet in illis.*

Et OVID. libr. 3. de arte Amandi.

*Tunc sumus incauti, studioq; aperimus ab ipso
Nudaq; per lusus pectora nostra patent.
Ira subis, deforme malum, lucrig; cupido
Iurgiag; & rixa, sollicitusq; dolor.
Crimina dicuntur, resonat clamoribus æther:
Indocat iratos, & sibi quisq; Deos.
Nulla fides tabulis qua non per vita petuntur
Et lacrimis vidi saepe madere genas,*

Capitaneus Firmicus de Hippi solitus ita dicere fuit, inventorem tesserarum meruisse sex duplex patibulum, primum pro se, alterum pro sodalibus, tertium pro ludentibus (4.) pro spectatoribus (5.) pro informatore, qui alios erudit, sextum & ultimum pro istis, qui statim ab initio è rep. non sustulerunt:

Aleatorum spem & animum JUVENALIS Satyr. I. 288. ita depingit:

*Et quando uberior vitiorum copia? quando
Major ad artem patuit sinus? alea quando*

*Hos animos? neq, enim loculis comitantibus itur
ad casum tabula, posita sed luditur arca.*

Hinc etiam ortum aleatorum proverbium: ibi
quærendam esse togam, ubi amiseris: *Wagen
gewinnet / Wagen verleuret.* Vel crume-
næ in ludo imperuntur non jugula. Ast certè
plerisq; crumena est pro jugulo, pecuniapro
sanguine ac spiritu, velut istis Caribus, quorum
vitæ contemptus instrumentum est regibus ad
exercendos suos furores. *STRABO libr. 14.* scri-
bit, Cares tota quondam errasse Græcia, pas-
simq; stipendia meruisse. Unde & hic sumimus
pro venalibus & animæ suæ contemptoribus, qui
vili lucello vitam vendunt. Vide proverbium.
In Care periculum. Pœnam chartarum & tes-
serarum vid. in jure Sax. sub rubr. *Topler und
Spieler* in duplo, si nimirum ludentes hospiti
prohibenti parere detrectent, verba: *Wo auch
nur Gesellschaft x.*

Dantur aliàs plures alii ludi à cœcâ fortunâ pro-
manantes, quos hîc proferre nec lubet nec licet,
sed quærantur illi, qui in hac palæstra obtinent
imperium.

§. 20.

Convertimus nos ad *tertiam Classẽ*, quæ agit
de ludis mixtis id est de illis, qui partim ab arte,
partim vero à fortunâ proficiscuntur, ut *Lortschẽ
der Buff/ contra Buff/ Regal Buff/ Dickdack/
Berkehren/* (* quem lusum egregie descripsit
CAROLUS LEUSENERUS Misnensis) & quæ sunt
similia, quæ quamvis aliquo modo ab ingenio o-

riantur, nihilo fecius tamen à jure prohibentur,
 & qui contra agunt arbitrarie, vel pœnâ carceris
 vel pecuniaria hodiè puniuntur. Vid. *Dn. BECHM*
in OBSERVAT. PRACT. MANUSCRIPTIS de aleat. ubi
 tamen aliquam addit limitationem, quod scil.
 hæc quæ hactenus de ludis illicitis dicta sunt, cū
 grano salis percipi debeant, ludus enim qualis
 etiam sit, modo fiat ob recreationem & convivi-
 um, aut ubi modica saltim perditur summa, sit
 licitus, si rarò fiat, hinc in præjudicio ICtorum
 Lipsiensium, ibi allegato additur des verbothe-
 nen hohen Spiels wegen Mens. April. 1638. *Me-*
noch. c. 399. n. 91.

Hinc *Ludant & pueri ludant juvenesq; senesq;*
Ingenium graditas, canis prudentia, ludus
Deniq; mortalis, solâ viute remota
Quid nisi nugatrix & vana est fabula vite.

Vid. Emb. 12. DIONISII Lebei-Barilli qui crudite pro
 more suo vitam hominis cum ludo tesserarum
 comparat. Plura lectu dignissima ad hanc no-
 stram materiam solidè deduxit Dom. *GEORG.*
MARSMANN. J. U. D. & Reip. nostræ Budissinen-
sis Syndicus meritissimus in suo qui eleganti tra-
 ctatu, quem Metrologiam & Miliologiam inscri-
 psit *libr. 2. p. 35. & seqq.* ubi pluribus nervose hanc
 materiam cū explicatione antiqua prosequitur,
 quem evolvas. Consule & de ludis *ANTIQUITATES*
ROSINI libr. 5.

CAPUT III. DE CAUSA EFFICIENTE.

1. **O**bfamem lydi ludi invenerunt teste Hecodoto.
2. βωκυλιασαι quinam?
3. Alea originationes recensentur.
4. Hunni sine legibus viventes solius alea legibus obediunt.
5. Causa efficiens sunt ludentes.
6. Cato illico pueris alearum lulum interdixit.
7. Natura omnes non possunt ludere ut ob atatem, ob carentiam mentis.
8. Furiosus & demens inter se differunt.
9. Mutus & surdus ludere potest.
10. Recensetur Exemplum.
11. Quidam lege prohibentur.
12. Furiosus & ebrius inter se comparantur.
13. Prodigus quis?
14. Inscribuntur plures persona quae ludere non possunt in seqq. §§.
15. Prodigus agit contra seipsum & Remp.
16. Filius fam. ex heredari potest si se copulaverit iis, qui patrem molestia affecerunt, quig. tesseris & alea lusu dediti.
17. Aleator nihil aliud, quam ein Spißbube.
18. Aleatoria artis descriptio.
19. Cobilon legatus duces & seniores Corinthiorum inveniens in alea ludentes, in seclon negotio rediit.
20. Illius causa.
21. Alea nihil virtutis in se habet.
22. Taciti locus, de veterum Germanorum ludendi cupiditate.
23. Harsdörfferus ob Exemplum allegatur.
24. Carolus Francorum Rex anno 1369. omnes ludos sub pænâ prohibuit.

25. *Ludos sagittariorum instituit.*
 26. *Caligula aleator notatur.*
 27. *Campanella consilium de legatis ad ludendum invi-
 tandis.*
 28. *Duo exempla proponuntur.*
 29. *Num literati ludere possint.*

§. 1.

ORigo ludorum. ut supra meminimus Lydis communiter adscribitur. Narrat enim *HERODOTUS* * *libr. 5.* grassante aliquando annonæ difficultate per universam Lydiam, Lydios multa remedia quæsisisse huic malo, inventumq; tunc ab iis aleæ, tesserarum, pilæ ludum, aliaq; ludorum genera, præterquam talorum: quam tamen inventionem Lydi sibi non vendicent. Porro ad famem repellendam altera dierum in totum lusibus occupabantur, ne videlicet ciborum quærendorum sollicitudine distorquerentur; altera vero à lusibus abstinentes poscebantur; dum enim quis studio ludi detinetur, furtim atq; pedetentim tempus labitur, ut non de cibo cogitet. Et notat *DIONYS. HALICARNASS. libr. 2. ALEX. ab ALEX. libr. 3. Gen. dier. c. 21. & 25.* Lydos miseriā famis per integros octodecim annos ludis sustulisse. Quod nos in medio relinquimus, contenti monuisse diversa diversis populis ludorum genera inveniri potuisse. Cæterum ex *SCALIGERO libr. 1. Poet. c. 4. p. 17.* ac *BECKM. de origin. Lat. lingv. in voce ludus p. 632.* docemur, certos homines Provincias circumivisse, & cer-

2. & certasse in Italia. Qui se βαρολιασας * atq; alio nomine λυδιασας prædicarunt. Hinc Ludionum vocem perpetuam Latinitati mansisse, differentiæq; causâ Ludius non Lydius scribi ajunt. Refer hûc *POLYD. VIRG. libr. 2. de rer. Invent. c. 13. p. 121. MATTH. MARTIN. Lexic. Philolog. voce ludus.* Alii * ludum & in specie aleam Asiaticis populis adjudicant, quam exciso Asiæ regno intereversæ urbis manubias variâ sub specie migrasse ad Græcos scribunt. Hinc tesserae, calculi, tricolus, lenio, monarchus, orbiculi, thaliorchus, vulpes, præterea octocedron, duodecacedron, quibus nonnihil divinationis inesse putatur. Sunt & qui dicunt ATTALUM Asiaticum artem hanc invenisse, & ab artificio numerandi excogitasse: è Romanis vero memoriæ proditum est, CLAUDIANUM Imperatorem de illâ librum composuisse, cujus ipse, atq; ante eû AUGUSTUS CÆSAR, ambo studiosissimi, cupidissimiq; extiterunt. Alii antiquitatem aleæ in specie conscribunt militi cuidam Trojano, Alea dicto, ut testatur Constitutio Græca, quæ ante Romam conditam fuisse traditur: imò. ut refert, Ugutio, fuit tempore belli Trojani. Quid vero de bello Trojano & Trojâ in illo bello capta statuendum, vid. M. EBERHARDUM RUDOLPHUM ROTHUM in sua *Exercit. Hist. de bello Trojano*, in quâ contra omnes ferè Historicos ostendit, Trojam in illo bello, quod decennale putatur, minime à Græcis flammis, ruinisve deletam fuisse. Cæterum DANHAUERUS in sua *praxi criminali c. 126. n. 20.*

- refert, capitulum 34. Exodi loqui sed hoc ludi genere, nempe de aleâ, quando dicitur, sedit populus manducare & bibere & surrexerunt ludere, qui ibi cum aliis legi potest. Et *AMBROSIIUS* cap. 3. de *TOBIA* ludendi insaniam Hunnis exprobrat: ferunt, inquit, Hunnos, cum sine legibus vivant, aleæ solius legibus * obedire, in procinctu ludere, tesseras simul & arma portare, & plures suis, quam hostilibus ictibus interire: in victoria sua captivos fieri, & spolia suorum perpeti, quæ pati ab hoste nequiverunt. Et paucis interjectis: Frequenter autem tanto ardore rapi, ut cum ea, quæ sola magna æstimant, arma, victus tradiderit, ad unum aleæ jactum vitam suam potestati vel victoris vel fœneratoris addicant.

§. 2.

5. Causa igitur Efficiens ludorum sive inveniendorum sive inventorum sunt personæ ludentes * idoneæ, de quibus post definitionem ac divisionem justè agimus, monente ipso *JUSTINIANO* in §. *fin. Inst. de I.N.G & C.* parum enim est jus nosse, si personæ, quarum causa jus constitutum est, ignorentur. Videamus ergò personas ad ludū habiles, quia non promiscuè, uti supra innuimus, admitti debent omnes ad ludendum, qui enim ludit, alienat aliquam rem, quæ regulariter requirit consensum, & liberam alienandi potestatem, & qui non consentire aut alienare potest, à ludis arcetur. Possunt autem quidam non consentire vel à Naturâ vel à lege,

6. Naturâ non possunt * ob defectum aliquem, qui adhæret vel ætati, vel animo,

- Ætati; ut infantes sive septennio minores, qui nec se naturaliter nec alium sibi civiliter obligant, ne quidē cum tutoris autoritate §. 10. *Instic. de in utilib. stipul.* Dn. STRUV. Exerc. 6. §. 39. comparatur enim infans cum furioso, quia nullum habet intellectum, ac neq; scire neq; decernere potest l. 9. *de acquir. hered.* multò minus intelligit, quod agit l. 6. *rem pupilli vel adolefc. satv. fore.* Et non solum non admittendi sunt ad ludos, verum etiâ planè arcendos in tenellâ ætate ab aleis, utpote ludis Reip. perniciosissimis; uti videmus in censorio CATONE * qui pueris illicò alearum usum interdixit, quidvis potius illis permittens, ac trochorum lusum prius commendans, ut tali initio â malo seminario sese temperarent: sperans ipsos tanto fore in senectute â corruptis moribus alieniores, si juventutem aleis nunquam contaminassent.

Animo; qualis continuo furiosus, quia sive promittat, sive stipuletur, nihil eum agere naturâ, manifestum est l. 1. §. 12. ff. *de O. & A.* illius enim est animus nullus seu voluntas l. 25. ff. *de fide jussor.* nullusq; consensus l. 2. *C. de contrab. emt.* l. 8. §. *unius ff. de opt.* quapropter & semper pro absente, quiescente, dormiente & ignorante habetur l. 134 *de R. i.* Qui autem certa habet intervalla, & quid

- inter illa gesserit, id habetur ratum, nec ullum negotium antea ritè rectèq; factum, ita etiam ludus, a furore deinceps superveniente scinditur *l. 2. C. de contrab. emt. §. 1. Instit. quibus non est, permiss. fac. reslam.* Et quod dictum de furioso, observetur etiam in mente captis, fatuis, & cæteris, in quibus mentis sanitas desideratur, quia dementes æq; ac furiosi mente carent, nam differunt adeò, quod
8. sc. furiosus * dicatur, qui animi rabie vexatur, demens verò qui placidus est, & non tumultuat.
9. Huc etiam referimus mutum * & surdum, qui sc. mentem suam per signa & literas exprimere, & aliàs quid alii velint, eodem modo satis intelligere potest. Cum enim tales personæ rectè pacisci & adoptare possint, *l. 4. §. 1. de pact. l. 48. de O & A. l. 65. §. 3. ad Scum Trebell. l. 9. de adopt. STRUV. Exerc. 6. §. 36* cur non & cum amicis & aliis honestè & licitè ludere? Et recenset * *CAMER. in bor. succis. cent. 1. c. 37. p. m. 171.* Exstitisse adolescentem mutum & surdum, qui in omnibus aleæ lusibus, quæ apud nos usitati sunt, & non sine accuratâ ratiocinatione perfici possunt, excelluerit.
- 10.

§. 6.

11. Lege etiam aliqui prohibentur, & hæc fit * vel ob malos mores, vel ob defectum aliquem Judicii.

§. 7.

Propter malos mores sunt, qui prohibentur, prodigi, quibus bonis est interdictum; moraliter enim illis deest consensus *l. 40. de R. l. & passim*

- in jure furiosis æquiparatur, l. 1. ff. de Curat. furios.
 l. 7. §. 11. cum seq. ff. ex quibus caus. inposs. eatur, nam
 ut illi sana mens, ita huic sani defunt mores l. 1. de
 12. cur. furios. Et sunt vas * magnum sine fundo,
 ingens arca sine sera, promptuarium amplum sine
 custodibus. Hi cum Sixto Pontifice ad insani-
 am utq; profusi, quicquid lucrantur, perdunt:
 quicquid patrimonii possident, dilapidant. Non
 13. inconcinne quoq; huc referimus extreme * e-
 brium, qui præ dolore capitis nec oculorum nec
 aurium officio potest fungi, & rectè sic assimila-
 mus furioso ebrium, qui rationis usu privatus
 arg. c. 14. de visâ & honestate Cler. STRUP. Exerc.
 6. §. 37.

§. 8.

14. Ob defectum Judicii * Pupilli & minores l. 3. C.
 de restit. in integr. uti & hoc confirmat ord. Polit. Du-
 cat. Lunaburg. c. 40. Wir statuiren und ordnen:
 gleichwohl aus bewegenden Ursachen / daß alle
 ludi fortunæ und mixti als da sind Brett- und
 Karten-Spiele / und dergleichen keinen unter 20
 Jahren zuverstatten cit. HAHN. in not. ad Wes. tit. de
 aleat. & si quis reperiatur cum Pupillo lufurus,
 ab eoq; aliquid lucratur, tunc tenetur illud resti-
 tuere l. 7. §. 6. ff. de min. nec habet, quod de injuriâ
 sibi illatâ conqueri possit, quia quis in suum
 damnum consensit, cum pupillus nec velle nec
 nolle in suâ ætate habere credatur l. 189. de R. l. Ea-
 dem quoq; ratio obtinet in minore, quod sat. cla-
 re ex II. perspicere est ut l. 3. C. de in integr. restitut.
 min. l. 1. in fin. ff. de min. l. fin. C. de leg. tutor. Ubi hæc

addenda ratio, quod minoribus in damnis subvenire, non in rebus prosperè gestis obesse conveniat, & si non solverit, habet Exceptionem; aut, si solverit, auxilio restitutionis habet repetitionem, infirmum enim est hujus ætatis consilium *l. 1. ff. de min.* multis captionibus suppositum, multorumq; insidiis expositum, ut *ibid. ULPIAN.* ait. Et qui ejusmodi simplices ac in cautos juvenes suasionibus, blanditiis, malitiis ac similibus illecebris ad alearum frequentationem pertrahunt, ii non ut aleatores simplices, de quibus *infra §. 12. b. c.* sed multò gravius plectendi sunt ad arbitrium Judicis ob illatum offendiculum & læsam alterius innocentiam. Hinc monet D. *CTRILLIS*, juvenes, ut bonis moribus se informet abstinentes à pravis, maximè ludis: quia

*quo semel est imbuta recens servabit odorem
Testa diu:*

Et quod novæ chartæ inscribitur, non faciliè inde delebitur.

§. 9.

Ob defectum Judicii, & quod sub mariti potestate dependeat, & non sit sui juris, uxor ludere non valet marito nolente, quod statim apparet ex ipsâ definitione, quam *supra c. 2. §. 1* præmisimus, atq; diximus esse actum jucundum, quo ex conventionem &c. quæ conventio naturam contractûs in latiori significato sumti, sapit, notumq; est, uxorem jure Sax. non obligari posse, etiamsi obligationem multoties, etiam post biennium repetierit, per ea, quæ habet Dominus *PHILIPPI*

in dec. *Electo. 25. observ. 1.* & ratio est in promptu, ne in opiâ consilii circumventalædatur. *CONSTIT. ELECTOR. 15. p. 2. verb.* damit Sie aus Mangel gutes Raths und Bedachts nicht übereilet &c. Quod etiam antea provisum est in *Land R. libr. 1. art. 44. & 46. ubi Gloss. n. 2. libr. 2. art. 63. & Gloss. in art. 30. n. 4. libr. 3.* Et sic uxori ludus interdicatur, si ob pecuniam fiat: & si ludat, & perdat, potest maritus repetere, ad quem uxoris bonorum administratio pertinet, quemadmodum & de cæteris, qui non habent bonorum suorum administrationem, voluerunt *Can. c. clerici de vita & honest. cler.* quibus adde, quod scribit *BALDUS in rubr. C. de condict. ob turp. causam per l. servus C. de condit.* ubi quis, qui in ludo scienter lucratur pecuniam servi aut alterius, qui non sit sui juris, furtum committit, furtiq; tenetur. Sciendum autem hic est mulierem habere triplicia bona, vel dotalia vel Paraphernalia vel Receptitia. *BACHOV. ad Treusl. vol. 2. disp. 7. tb. 9. lit. b. vers. an fructus bonorum Paraphernalium.* *MTNSING. cent. 3. observ. 33.* *GALL. libr. 2. observ. 82. n. 5.* In prioribus duabus speciebus uxor non habet plenam administrationem, dum pene maritum sit Dominium. De bonis vero receptitiis indistincte & sine consensu mariti ludere potest, quia eorum custodia & administratio non spectat ita ad maritum, neq; ille fructus & redditus ex iis in usum convertere potest communem *l. 8. C. de revocand. donat. l. 9. §. fin. ff. de jur. dot.* Sed mulierem aptum ludi subiectum constituere, intelligi optamus de ludo licito, non illi-

illicito, siue tunc de jure civili vel Saxon consentiret maritus, nihilo tamen secius illius consensus licitum ludum efficere posset, quia lex semel ita lata; & pacta privatorum contra ll. non admittuntur *l. non dubium C. de legib.* Et quod de uxore diximus, item & de virgine affirmandum esse putamus, quicquid etiam in contrarium statuat KORNMANN. in suo Tr. de virgin. c. 15.

§. II.

Ad maritum nunc nos accessum facimus, quærentes; *Num se ludo recreare valeat?* Et respondemus quod sic, quia quilibet licitè ludere potest, qui habet rerum suarum liberam administrationem ita, ut alterius consensu non indigeat, quoniam id, quod in ludo ponitur, alienationem aliquam sapit. Hinc rectè dicimus, maritum ludere posse, quia est sui Dominus, liberamq; administrationem habet, non tamen indistinctè hoc volumus, sed ut sui statûs rationem quoq; observet, divitiarumq; ne illæ prodigalitate perdantur, quæ alendæ familiæ necessariæ sunt, si enim hoc facit, tunc agit * contra Remp. non solum, verum etiam contra se ipsum, dum reip. interfit. opulentos cives habere, quilibetq; paterfamilias suam curam domesticam ita instituire debet, ut regat & conservet eam, non vero perdat, & ad incitas redigat. Quapropter & ob ejusmodi ludendi prodigalitatem leges certæ à sacratissimo nostro Constituyente ELECTORE SAX. cujus laus nomenq; vireat in æternum constitutæ sunt, quæ ejusmodi limitationes in se continēt, quæ

quæ si observentur, nec ludens, neq; etiam respublica ullum damnum atq; incommodum prætereundum poterit. Statim autem ac illæ transgrediuntur, damnum adest, atq; ludus avaritiæ ac spoliationis magis, quam recreationis ergo institutus censetur.

§. 12.

Nunc filii familiâs quoq; hic habenda est ratio, instituendumq; Examen, *num ludere possit?* quod partim affirmativam, partim vero negativam tenet sententiam, cum fortunæ illius sint inspicendæ, quasnam habet in suâ manu; si habet peculium castrense vel quasi, cujus tam proprietas quàm usus fructus ad illum venit, & cujus ratione truitur eo jure ac paterfam. l. 6. ff. de *injust. rupt. irrit. l. 2. ff. ad SCum MACED.* tunc quoq; ludendi illi facultatem concedimus, quando autem nihil habet proprii, tunc non concedimus lusum, quia, ut sæpius diximus, per lusum alienantur res, quæ à filiotam. non possunt, quia nullas possidet, alienari. Hinc *RITTERSHUIS libr. 8. lect. sacrar. c. 5.* quem etiam citat in suâ disceptatione de lusu alex *VOETIUS p. m. 150.* dicit, filium *â patre exhæredari posse, si copulaverit se iis, qui patrem molestiâ affecerunt, quiq; tesseriis & alex lusu dediti: Imò & sacratissimus Imperator *JUSTINIANUS in sua Nov. 115.* exhæredationis causas expressit, quarum una est, si filius cum turpibus & infamibus fuerit versatus v. g. cum mimis & aleatoribus. Talem enim filium meritò quis indignum suâ successione judicat, nisi ipse similis

fit conditionis *l. ii. c. de in offic. testam.* Mores enim quos in se probat, in liberis improbare non potest. Nil Judæus Judæo, nil Catilina Cethego. Facit *l. si duo 365. ff. de dolo.* Sed quærimus hic? *an aliquis possit se defendere, quod scil. nesciverit collusorem esse filium familiæ?* Credimus quod non, quia quis debet esse certus de conditione ipsorum, cum quibus contrahit, *l. 19. de R. l.* & scire, filium fam. non habere proprias pecunias. *PARIS DE PUTEO tr. de ludon. 3.* & talis homo, qui scivit esse filium fam. non solum ad restitutionem tenetur, verum etiam committit furtum. *ROLAND. à VALLE cons. 45 n. 3.* Si vero consensu Patris luserit, à quo etiam pecuniam aliquam accepit, rectè ludit. vid. *LATMAN, libr. 2. Theol. moral. tr. 4. c. 20. n. 5.*

§. 13.

Cæterum Clericis vix omnem ludum poterimus denegare, si in eo moderamine usi fuerint, quod Laicis præscriptum, & solum ob recreationem, vid. *CAPRA in suis reg. 86. n. 40.* *ACTIUS de infirm. p. 2. lit. A. verb. aleorum ludus,* *BALDUS in rubr. ff. de aleat. §. in rubr. C. de condic. ob turp. caus.* præsertim vero hoc tempore, quo antiquorum canonum rigori consuetudine derogatur & in censuram non incidunt, nisi publicè ac assidue cum offensione populi luserint *arg. c. 11. de excess. prel. gloss. inc. 1.* Nec paratam mensam ludere volentibus habeant, nec ad ludum provocent. *PETR. GREGOR. in S. l. ii. libr. 39 c. 3. n. 14.* Desint enim rixæ, injuriæ, blasphemix, atq; è contrario
atdsi

ad sit modica quantitas ex illorum bonis, tunc tam Clericis, quam Laicis non prohibitus censetur ludus *l. fin. C. b. t. ACCURS. in autb. interdicimus in verb. ad Tabulas C. de Episc. & Cleric.* Et PARIS DEPUITEO ita: quod ludus, qui sit virtutis vel ingenii ostendendi causa sit permissus ne dū Laicis, sed etiā Clericis, dum modo non immisceantur fraudes, vel non fiat voluptatis ergo. Non obstat *l. fin. C. de Epis. audientia.* CYPRIAN. Episcopus Carthaginensis in suis operibus ideo Clericis sub rubr. de aleatoribus aleæ ludum prohibet: *Dum absurdum sit, ut manus ad sacrificium Dominicum admissa quæ ad laudem Domini in oraculo exsurgit, quæ signum crucis, per quod tuemur, frontibus imprimis, quæ divina sacramenta consumit iterum laqueis Diaboli implicetur, vid. plura apud ipsum.* Quæ sententia nobis quoq; non obstat, sed magis sententiam nostram confirmat, utpote qui locuti fuimus de ludo, non de aleâ, qui aleam diaboli venabulum, & delicti vulnus insanabile vocat. Et sic etiam explicandam esse *l. fin. C. de Episcopali aud.* quamvis enim Clericis quodcunq; aleæ genus aut ludus prohibeatur, illud tamen non ad licitum ludum sive recreationem honestam est trahendum, sed ad ludum illicitum, quod fit cum scandalo & omissione officii sui peragendi.

§. 14.

Ad Nobilem â Clerico me confero, eidemq; ob Nobilitatem ceu rem minus dignam, ludum plane non denegamus, modo eo utatur, ut â Superiore, sanctisq; illi ei præscriptum est, eaq; ob-

- servet, quæ jus virtusq; observari suadent. Aliàs si metam transilit, aleatoremq; se exhibet, omnino aliquid committit, quod nobilitatem suam minimè ornet, wann sich ein Edelmann immer mit Würffeln und Karten trägt / und andere zu spielen anreizet. Sciat enim prohibitum aleæ lusum per l. 1. c. de aleator. & alear. us. l. 2. 3. & l. in pr. ff. de aleat. nullamq; ullius hominis exceptionem admittunt. Nomen, imò & res ipsa contumeli-
17. osa sunt, dum aleator Germanicò nihil aliud sit * quam ein Doppler / Spigbube &c. & ars aleatoria
  18. est ars mendaciorum, perjuratorum * furtorum, litium, injuriarum, homicidiorumq; mater; verè malorum dæmonum inventum, imò secundum HEINRIC. CORNELIUM AGRIPP. c. 14. est ars tota infamis, & omnium gentium legibus interdita, quin & COBILON LACEDÆMONIUS * jungendæ societatis causa Corinthum Legatus missus, cum duces ac seniores Corinthiorum invenisset in aleâ ludentes, infecto negotio rediit, dicens, * nolle se spartanorum Gloriam hæc infamiâ maculare, ut dicerentur cum aleatoribus societatem contraxisse. Ideò & secundum AMMIAN. MARCELL. libr. 18. c. 22. p. 399. quidam fuerunt, qui pro aleatoribus Tesserarii nominari voluerunt, sed differentia forsân eadem fuit, quæ inter fures & latrones. Quomodo ergò tam fœda appellatio, tamq; turpis significatio cum Nobilitate, virtutum propugnatrice convenire poterit? quò enim quis nobilior, eò sit virtuosior.
  21. or. Et quia nihil virtutis alea * in se habet,

omninò Nobilis & Generosus ab eâ abstineat. Aleam autem nominamus, uti notum est ex præcedentibus, omnem ludum, leges & æquitatem transcendentem vid. plura apud *JOH. GEORG HANAU* in suo *tr. de Nobilitate quest.* 172. qui hunc lulum in Galliâ mirum in modum invaluisse, infirmulq; ibi *TACITUM* de *Germ. morib.* p. 290. allegat aleam, inquit, *sobrii inter seria exercent Germanis tantâ lucrandi* *

22. *perdendive temeritate, ut cum omnia perdidderint, extremo ac novissimo jactu de libertate & de corpore contendant, die alten Teutschen sollen also auff das Spielen erpicht gewesen seyn/das wenn Sie alles verspieler/ endlich die Freyheit daran gesehet. Et hæc de veteribus nostris Germanis, quid de Nostratibus modernis? Ego hûc non apponam. Experientia, optima rerum Magistra, ipsa pro me verba faciat. Quam procul ab his distare eos, inquit, G. DONALDSONUS SCOTO BRITANNUS in sua synopsi æconomica c. 30. p. m. 270. qui in Galliâ, Britannîâ, & alibi, etiamnum hodie eo pertrahuntur pertinaci ac damnofo alexæ studio, ut amplissimas possessiones, fortunasq; omnes huic fortunæ ludo subjiciant, ut iis exuti aut servorum familiis, aut pontium gregibus accedant, ubi & fœminas animadvertas nobilitatis ostentatione, qua linguâ, qua calendica stipem tibi extorquentes. Admirandum Exemplum, non quidem de Germano sed Hispano refert HARS-*

23. *DÖRFFER. * in seinen grossen Schau-Platz lust und lehrreicher Geschicht rubr. der verzweifelnden*

- selnden Spieler. p. 1. tit. 25. quod hâc in parte meretur lectionem. De Rege Francorum CAROLO VII. legimus, quod * anno 1369. omne genus ludorum prohibuit, veluti aleas, tabulas &c. quod nulli corporali exercitio conducit, nec ad suorum Nobilium palæstram exercendam est institutum, nec ad defensionem regni. Illis enim inertibus lusibus pœnam indixit 40. solidorum Parisiensium pro suo fisco, quoties reperti fuissent hujusmodi ludos tractasse. Verum, ut
24. ipsis utilius daretur ludendi Exercitium, ludos * *sagittariorum* ubiq; instituit, confirmavit, privilegiisq; nobilitavit. Hos sagittarios ob similem occasionem secuti sunt *Balistarii*, qui in bellis nunc
26. plurimum sunt usus. Hinc & in CALIGULÆ * summam ignominiam literarum monumentis consignatum est, quod decies centena millia aureorum in aleâ absumserit, uti hoc legere est apud ZONARUM in caligulâ. Pro arcano Politico
27. THOMAS CAMPANELLA * in suis nefariis consiliis e. 17. p. m. 73. inducit ad ludendum Legatos hocce modo; *invitandi sunt*, inquit, *ambassadores* (*Legati*) *ne animum dent rebus publicis; subditi namq; ludant armis atq; artibus, Extranei vero taxillis.* Illustre exemplum de ALEXANDRO primo Florentinorum Duce. extat. apud JOH. BAPT. CINCUM. libr. I. de vitâ Cosmi, * qui qvum ludis ac omni popularitate omnes, in amorem sui rapuisset, non anxium tantum sui mortuus reliquit desiderium, sed eorundem quoq; animis â reducenda libertate abductis, tutū filio reliquit principa-

cipatum. Aliud superiore ætate PHILIPPUS II. Hisp. Rex è festivitate ista ludorum commodum percepit, qui Cardinalem Riarium à Pontifice ad se ablegatum, in itinere per præfectos suos magnificè excepit, ludisq; & spectaculorum varietate tamdiu detinuit, donec ALBÆ Dux Lusitanix regnum, de cujus successione tum inter quosdam controversa Pontifex sibi cognitionem arrogaverat, subegisset. *HIER. CONNESTAG. de Conjunct. Portugal, cum Castiliâ libr. IV.* Hodie & hoc in usu esse dicitur, ut qui Patronum quærat, ludendo eum capiat, ita ut nunquam vincat, semper tamen pecuniam perdat, quæ pecunia amissa novo Patrono loco donationis sit.

§. 15.

Cum jam in præcedentibus specialiter pluribus diximus, quinam validè possint ludere vel non, jam generalia quædam ex dd. adducimus, quantum 28. do quærunt; *Num etiam literati * die Gelehrten ludere possint?* à parte Negantium stat *JOH. CONCENAT. variar. quæst. libr. 4. c. 6* & quidem ex hac ratione, quia finis ludi semper debet esse delectatio & recreatio, quæ apud viros literatos ex honestis colloquiis amicorum certior & honestior promanare potest. Hinc etiam & *SENECÆ Epist. 86.* pro argumento apponunt, qui dicit, otium sine literis mortem esse, viviq; hominis sepulturam. Sed nos facimus cum Philosopho 4. *Et bicor. Existente autem requie, & in vitâ, & in hac conversatione, quæ est cum ludo, oportet, quod circa hoc sit quædam collocutio consona, & quidam convitijs, ut homo*

homo dicat & faciat, qualia ad iucunditatem oportet facere & dicere. Et ALBERTUS in commento: Omnis studio solus ludus necessarius est, ne sibi mens efficiatur inutilis. Si enim semper intendit studio, & animum vehementer applicet, ad aliquid dicendum vel faciendum, pro certo spiritus resolvitur, & resolutio spiritus & motus animales, & membrorum actus destituuntur. Et desinit membris, etiam virtutis studium annihilatur. Et sic recte literatis ludendi facultatem concedimus, modo observent ea quæ nos observari in §. 5 quæstionis præiudic. & alibi ex jure tradidimus recteq; posuimus, ludum non lucri sed recreationis causa compositum esse debere, quâ recreatione & viri docti omnino frui possunt.

CAPUT IV.

DE MATERIA.

1. *Circa materiam ludendi observandum obiectum pecunia sc. & pecunia postea summa.*
2. *Sit in nostro patrimonio.*
3. *Pecunia b. l. generalissime sumitur.*
4. *Summa ludi in jure civili est solidus.*
5. *Solidus quid.*
6. *Quare summa in ludo determinata.*
7. *Prodigus qualis.*
8. *Strenuus lusor pro prodigo est habendus.*

§. 1.

Circa materiam duo * occurrere videmus, quæ hic commodè possunt tractari. Alterum

rum est res illa sive objectum, de quo ludimus, pecunia scilicet, alterum vero pecuniæ summa, quæ in ludum deducitur.

§. 2.

2. Materia, sive objectum, de quo fit ludus, reperitur * in nostro patrimonio, simulq; sit in statu possibilem: Sunt autem res naturaliter vel moraliter possibiles. Naturaliter, quæ fieri possunt; nam impossibile nulla est obligatio *l. 185. de R. I.* Moraliter, ut sint honestæ, nam si res erit illicita, etiam ipse ludus erit illicitus.

§. 3

3. Per pecuniæ autem * appellationem h. l. intelligimus non pecuniam strictè sic dictam, sed omnem rem; nam in jure triplici modo sumitur. Primò generalissime, quo refertur ad ea omnia, quæ sunt in patrimonio *l. rei 5 ff. l. 178. l. 222. de V. S.* (2.) aliquando angustius capitur, ut eas dumtaxat res contineat, quas *PALLIUS l. 2. §. 1. si cert. pec.* in suo genere ait recipere functionem. Deniq; sumitur strictè, pro pecuniâ numeratâ, de quâ sunt ubivis exempla obvia. *VULTEJ. in comment. Instit. de loc. cond. n. 20.* Hoc loco ad nostram sententiam amplectimur primam significationem, quæ etiam erit apta atq; congrua, cum interdum non solum pro pecuniâ strictè sic dicta ludimus, verum etiam pro aliis rebus, ut quando præmii ad cursus equorum proponitur, ut vestis vel pallium. *PARIS DE PUTEO in suo Tr. de ludon. 6 vid. infra §. 4. in fin. cap. 6.*

§. 4.

4. Quando autem pro pecuniâ ludimus, summa jure civili non debet excedere solidum *l. alearum usus c. de aleat.* jure Sax. vero minus licet in ludo perdere, uti videre ex *Ord. Polit. de anno 1612. vom Spiels* & repetitâ ejus nuperrima confirmatio-
ne, quam supra in quæstione præjudiciali allega-
vimus. Si in majore quantitate lusum est, tunc ludus videtur potius factus avaritiæ & spoliatio-
nis gratia, quam ob aliquod delectamentum, &
hoc est non tantum contra Jus naturæ, quia sic
quis cum alterius damno locupletatur. JOH.
AQUILA *de omni lud. genere l. 206. de R. l.* verum
etiam contra jus divinum, quod labore non lusi-
onibus, aut aliis illicitis artibus victum parare
præcipit. *Gen. 1. vers. 19. Psal. 128. v. 2.* Contra
hos meritò quoq; armatur Jus Civile *tot. tit. ff. C. de Aleat.* Et SENECA *de aleat.* ita; *quantò quis,*
ait, in arte hæc melior, tanto etiam nequior, & sic recte
illorum nomen pro in fami est habendum *l. fin. §. 2. de Aleat.* Quapropter caveat lusus, ne à lege
juste præscriptam excedat summam.

§. 5.

- Itaq; de jure quidem civili summa in lusu non sit
5. ultra solidum; solidus autem * pro aureo sum-
mitur. *ALCIATO* videtur, aureum quò hodiè u-
timur ex generali omnium populorum consue-
tudine esse veteri illi subrogatum. & ideò quæ de
solido in jure civili posita sunt, ad nostrum hunc
quamvis levioris sit ponderis, referenda. *BECH-*
MANN, in suo comment. ad ff. p. 2. Exerc. 6. observ. pr. n. 16
dicit

dicat solidum denotare Ducatum sive duos Thaleros, simulq; refert in Scab-Lipsæstimarantum 40. grossos, quorum 24. apud nos computantur in Thalerum. *CARPZ. p. 2. const. 12. def. 12.* Interdum & in jure Saxonico per solidum intelligitur ein *Schilling* continens nummos sedecim, ita ut triginta solidi duas sexagenas antiquas reddant. Et hæc mulcta 30 solidorum concernit vindictam Magistratus quæ interesse partis non consumit. *CARPZ. p. 4. c. 37. def. 1. & 2.* Rectissimè autem Serenissimus * noster Constituens SAXO certam pecuniæ summam in suâ ordinatione politicâ indicavit, quò nimirum quilibet secundum statum suum animi recreationem habeat, quam etiam transcendere nemo potest, nisi titulo aleatoris prodigiq; insigniri velit, qui à *CICERONE* 1. officior. ita depingitur: *quod sit, qui epulis * & viscerationibus, & gladiatorum muneribus, ludorum, venationumq; apparatus pecuniam profundit in eas res, quarum memoriam aut nullam aut omnino brevem sunt relictura.* Hinc commodè & ejusmodi strenuus * lusor pro prodigo, imò plane pro furioso est habendus, quid enim aliud est insanire, quam rem tuam per flagitium confringere; è mediis divitiis evolare ad egestatem; in ipsa inopiâ esse luxuriosum; in luxuriâ audacem; in audaciâ facerrimum; in mediâ desperatione spei immodicum; ab omni spe, ab omni virtute derelictum omnibus vitiis coopertum; in omni flagitiosæ conscientiæ dedecore volutatum, uti ita loquitur *CAROL. PASCHAL. de virtut. &*

in. c. 54. evolve ad hanc explicationem *l. i. c. de aleat.* MENOCH. *1. de praesumption. 7. n. 36. seqq.* Omnino enim Reip. interest, ne quis malè re suà utatur. *l. 2. ff. de his, qui sui & §. ult. Inst. eod. supra c. 3. §. 7.*

CAPUT. V. DE FORMA.

1. **F**orma ludendi in quonam consistat.
2. *Accidentia non habent formas propriè sic dictas.*
3. *Instrumenta ludendi ne sint noxia.*
4. *Exemplum sumitur à ponderibus.*
5. *Cruenta spectacula & quare prohibita.*
6. *Justinianus & Theodosius Impp. ex suis dictis commendantur.*
7. *Vita sine festivitatem longa via sine territorio.*
8. *Ludorum divisio à tempore petita.*
9. *Triumphales quales?*
10. *Das Vogel abschiesßen quid.*
11. *In mense quis ludat semel.*
12. *An die Dominicà ludere liceat?*
13. *Das Schiesßen nach der Scheiben oder Klebwand an die Dominica sit admittendum.*
14. *Locus ludendi qualis.*

§. I.

CUm in antecedentibus de personis ad ludendum capacibus & objecto ludi pro methodi nostræ ratione egimus, ordo quoq; nunc mandet, de modo sive forma utpote quæ essentiam rei dare dicitur *l. 9. §. 3. ff. ad exhibend.* paucis hinc agamus.

For-

§. 2.

1. Formam ergò ludi ponimus in determinato ludendi modo, qui pro diversitate * ludendi varius est. Aliam namq; formam ludis inscribere
2. vix valemus, cum * ipsi sint in accidentium classe; docemur enim ex Philosophiâ: Accidentia non habere formas propriè sic dictas, sed esse ipsas formas accidentales. Interim tamen illis formam assignamus in requisitis in illis accurate observandis. Determinatur ille modus (præter alia quæ ad justitiam ludorum internam *supra* §. 5. in *questioni præjudic.* supposuimus, ut & honestas servetur, & verecundia castis moribus perseveret *argt. Lun. C. de Majum.*) potissimum instrumentis, tempore, loco, aliisq; circumstantiis ad justitiam etiam externam spectantibus, ratione boni publici legislatorum placitis.

§. 3.

- Ratione Instrumentorum quoq; verum est, quod *supra* §. 14. c. 2. meminimus, singulis ferè civitatibus ac pagis singularem quid excogitatum vel receptum: Sortis tamen certificandæ potior usus
3. est talorum. Instrumenta vero * neq; noxia, nisi Aquilæ pœnam sustinere *l. 10. ff. ad L. Aquil.* neq; falsa esse debeant, nisi in crimen falsi incidere velimus, ideo ad fraudem in taxillis evitandam fritillus, de quo *supra* §. 19. c. 2. inventus dicitur, uti ISIDORUS *libr. 18. c. 62.* jactus dicit resse, rarum ita à peritis aleatoribus componitur, ut afferat, quod voluerint; de hac fallacia MARTIAL. *libr. 14. Ep. 16.*

*Quærit compositos manus improba mittere talos,
Si per memisit, nil nisi vot a facit.*

4. Nam uti neq; ponderibus * atq; mensuris, ita neq; falsis uti licebit taxillis. Gladiatorum ludos, ac cruenta spectacula non immerito etiam Christianissimi veritate * perstrictus sustulit
5. *CONSTANTIN. M. in l. un. C. de gladiat. pen. tollend. ubi actor & reus paribus armis contendebant, ut si de jure civili quæstio esset, prior succumbens, si vero de criminali, prior occisus nocens judicaretur c. 1. C. de purg. vulg. & quidem rectissime abolita sunt, quia in otio civili, & pace domesticâ cruenta spectacula non placent. Ob hanc causam JUSTINIANUS * in §. 1. autb. ut omnes pareant*
6. *judicibus, dicit fortitudinem citra Justitiam non esse laudabilem. Appellat autem fortitudinem quæ cum virtute conjuncta est. Sic THEODOSIUS Imperator populo in Theatro petenti ab eo gladiatores, respondit, pium Principem oportere non tantum regnare, sed etiam spectare clementer. Nec enim improbari possunt in Principibus ejusmodi solennitates, si voluptate concessa consent; & lætitiæ magis quam lasciviæ dentur, ut illi consent apud TACIT. libr. XIV. Annal. c. 21. βίος γὰρ ἀνδράγατος*
7. *μακρὴ ὁδὸς ἀπανδρόκευλος* vita enim * sine festivitibus longa via est sine diversorio, Democritus apud *STOBEUM* *serm. XVII.*

§. 4.

8. Quod tempus attinet, alii ludi olim erant statim * five ordinarii, alii non statim five extraordinarii. Apud Romanos, ejusmodi ludi vocabantur Triumph-

9. umphales * qui post insignes victorias celebrabantur; ludi victoriæ in memoriam victoriarum C. Cæsaris AUGUSTI peracti; ut & ludi quinquennales instituti ab AUGUSTO, post devictum ANTONIUM. Vid. *Dn. STRUP. in sua dissert. de victoria & clade p. m. 125. §. 276.* Ad solennia moderna ordinaria & extraordinaria referimus & Ordines Equestres, ut est Ordo Spiritus S. Ordo Ensiferorum, Ordo Periscelidis, de quibus consule passim autores, de ordine Periscelidis oder von den Ritter-Ordnung St. Georgen/ und des Garters ex scriptis D. BENJAMIN. LEUBERS & aliis probatis viris edidit opusculum D. JOH. CASPAR. HORN. quod legi potest. Ceterum & plebiis consuetudine aliquot locorum statim quidam ludicerto anni tempore conceduntur; uti est das Vogel abschleffen/ qui & certorum temporum festivitates ac memoriæ superstitioso ludendi genere celebrant. Jure Sax. debet quis semel * in mense ludere. *Ord. Pol. Nov. sax. tit. 8. §. 2.* Sed hic quærimus; an liceat diebus
10. feriatis sive Dominicis * ludere? quod affirmamus, dummodo ludus per se sit licitus, neq; ad profanationem Sabbathi tendet; sed post sacra finita instituatur, etenim quieti ac lætitiæ publicæ hī dies non alieni, *argt. l. 3. C. de Episcop. audiendi.* Quod tamen iterum limitationem recipit necessariam in ludis ad illicitum facile degenerantibus, uti hi in honorem Numinis divini non admittantur sed potius prohibeantur. Examen quoq; instituimus, an ars sagittaria * sive sclopetaria Germ.
12. das

das schießen nach der Scheiben oder Klebewand
die Dominica sit admittenda? Affirmativam tuetur
 Dn. BECHMAN. in suo Comm. ad ff. in tit. de feriis, fiat
 tamen post concionem vespertinam, Et hanc
 suam opinionem depromit ex ord. Sax. Pol. Nov. tit.
 2. sub rubr. von Entheiligung und Feyerung des
 Sabbath's §. 4. verb. ob zwar auch das Schützen
 und Bogelschießen wohl nachgelassen/so soll doch
 solches entweder am hohen Festen und Sonntag
 gar nicht/ oder doch nicht eher angestellet werden
 es sey dann/ so wohl vor als nach Mittags der
 Gottes-Dienst verrichtet &c. Verum bimeim-
 brem Sacratissimus Saxo facit legem; ut aut
 planè non, aut saltim finitis sacris, fiat necessitate
 aliaq; ratione hoc urgente. Aliàs omnino me-
 lius est, ut exercitia ejusmodi ex DEl ter Opt.
 Max. præcepto *Exod. 20. v. 8 c. 24 v. 20. Levit. 23. v. 3*
ad sequentem usq; diem differantur, diesq; totus
DEO sanctus in perlegendis sacris habeatur.
 Nam magnum est peccatum, si ejusmodi sagit-
 tarius, dum sacra peraguntur, prophana medi-
 tetur, imò pro concione audienda sacra domi-
 sæpissime sclopetum á ferrugine purgat, welcher
 vor eine Predigt zu Hauß das Rohr auspuzet.
 Ejusmodi Constitutionem promulgari jussit D.
 WILLHELMUS, DUX SAX. de anno 1653. d.
 16. Jul. würden sich Comædianten oder andere
 Epicler und Fechter angeben/ die inègen zwar
 zugelassen werden/ jedoch durchaus nicht auff ei-
 nen Sonntag.

14. Locum etiam, qualis * esse debeat, hic annotamus. Ille autem sit talis, in quo honesta non ferria tractare liceat. Non ergo religiosus vel sacer esse debet, non in templo, non Curia, Religiosorumve domiciliis tale quid temerè fiat. Si vero sunt, qui in tali loco prohibito luserint, tunc iudicem admittimus Magistratum ordinarium, tanquàm utriusque tabulæ decalogi custodem. CA-ROLUS M. hæcce literas, quod obiter, incisas habuit in suo gladio. D.P.C.A.D.C. hoc est decem Præceptorum custos à DEO constitutus. D.FINK
Gen. 3. can. Theolog. 68. p. 108.

CAPUT VI. DE FINE & EFFECTU.

1. **F**inis ludii est animi recreatio.
2. **A**pus veteres hore in duplici differentia, aut
ισχυρισμῶν aut καπνισμῶν.
3. *ἤδη* quid.
4. *Vivere* quid apud veteres.
5. *Licet ludere,* quando à studiis aut negotiis sumus defessi.
6. *Recensentur* Exempla ex antiquitate, ubi dies, ludii ad bileritatem instituti sunt.
7. *Obletationis* ergò premium sit prepositum.
8. *Aleator* civiliter contrabere nequit in ludo.
9. *Mutuum* in ludo datum non repetitur.
10. *Distinguitur.*
11. *Auff die Kreiden Spiele* quid juris?
12. *Lupini* quinam.
13. *Mutuum* dans ignorans lusori, repetit illud.
14. *Sic*

14. *Secus si spectatorem egerit & sciverit.*
15. *Ludens confirmat obligationem juramento.*
16. *Confirmatur Responso juris.*
17. *Aliisq. Juris rationibus.*
18. *Non tamen ad se recipit pecuniam.*
19. *Ratio.*
20. *Neg. etiam victus recipit eam.*
21. *Sed in usum publicum impenditur.*
22. *Si victus nimirum fuerit locuples.*
23. *Nulla fide jussio in ludis admittitur.*
24. *Neg. Transactio.*
25. *Aleator non potest esse testis.*
26. *Recensentur alia pœna.*
27. *Susceptores quoq. puniuntur.*
28. *Ex edicto Pratoris.*
29. *Examinatur hujus Edicti iustitia.*
30. *Non possunt damnum passum repetere ob exceptionem.*
31. *Formula Exceptionis.*
32. *Formula Actionis ex L. diffamari.*
33. *Arbitraria pœna in receptatores.*
34. *Parentes & cognati non coguntur delinquentes indicere, neg. jurare.*
35. *Res Aleatorum furans non punitur.*
36. *Susceptor quis.*
37. *Domus aleatoris publicatur.*
38. *Ab usu cœne arcantur Aleatores.*
39. *Honesti sepultura privantur.*
40. *Dissolvant sponsalia.*
41. *Injuriatus remisisse injuriam præsumitur, cum lo-
ferit cum injuriante suo.*

1. **F**Inis * ludi est animi recreatio, hominiq;
rectè concessa, cui impossibile est semper
concatenatis posse fungi laboribus, nisi quoq; illi
pauillum temporis ad recreationem detur;
nullum enim corpus validum est, ubi languet
animus. Unde apparet naturam ad conserva-
tionem humanam delectationem requirere,
quæ in mediocritate consistat, ne quis copiosior
laboribus, jocus abundantior severis functioni-
bus, aliàs ex quiete illa orietur otium, quod viti-
um. Quod probe pensitavit JACOBUS I. Rex
Angliæ Scotiæ & Irlandiæ, qui ob recreationem
Principi filio suo HEINRICO in suo libello quē
inscripsit δῶρον βασιλικὸν libr. 3. pag. m. 137. ludos
concessit sequentes monitiones adjiciens: In
euren Spielen aber wolte Ich / daß Ihr drey
Stück in Achtung nehmet. Erstlich ehe Ihr
spielet / gedencet / daß es nur auff kurzweil ange-
sehen / und macht die Rechnung / alles was Ihr
einfest / dahinden zulassen. Darnach spielt eben
mit gehörter Ursachen halben nicht höher / als so
viel Ihr hättet mögen unter die Jungen aus-
werffen und Preiß geben. Und leglich spielt all-
wege auffrichtig und redlich / damit Ihr nicht im
Spiel eine Gewohnheit macht zu lügen und zu-
trügen. Sonsten im Fall Ihr diese Regeln
nicht getrauet zu halten / so ist mein Rath / Ihr
enthaltet Euch dieser Spiel gänglich. Sinte-
mahl weder Ungedult bey dem Verlust / noch vor-
theil.

theilhaftiger Betrug im Gewinn ein Spiel mag genennet werden. *DIOGENES* Sophista, *mel*, dixit, *digitus gustare licet, non vero tota manu*. Hinc & *XENOPHON* in libello de *praefectura equestri* p. m. 79. declarat hos ludorum apparatus, dum ob modica praemia & multos labores tollerentur. Et sic optime ludi in Rep. esse possunt, si nimirum ad recreationem instituantur. Uti pluribus de ludorum requisitis differit *JOHANN GEORG ARNOLD* in *Brunnquell der Politischen Weißheit* libr. 3. c. 3. rubr. Wann gefragt / wie weit die Saiten-Karten und Würfel-Spiel zu recht gebilliget und zugelassen. Et *STATIUS*

— — — — *nostra fatiscit*
Laxatnrq; chelus: vires instigat, alitq;
Tempestiva quies major post otia virtus.

§, 2.

2. Ideo apud Veteres * in duplici differentia horæ fuerunt. aut enim erant *καρπικαὶ* aut *ισμερναὶ*, *καρπικαὶ* sive matutinæ usq; ad meridiem, quo negotia sua Veteres, magna ex parte expedire solebant, quia ad res agendas tunc promptiores & alacriores sumus. Quò etiam illud *HESIODI* refertur:

ἥ τις γὰρ τ' ἔργον τῆς ἡμέρας ἀποτελέσας ἄσπασιν.

3. Dictis autem sex horis in labore peractis, reliquum diei tempus 7. 8. 9. 10. quæ notantur dictione ζ. δ., refectioni corporis tribuebant. Quod igitur dictio ζ. δ. monet, ut vivamus, id perinde est atq; si dicas; ommissis laboribus, recreationi, hilaritati, ludo, cibo potuq; indulgendum esse
- Siqui

4. Siquidem apud Veteres, id demum * erat vivere, vitam in lætitia, jucunditate, animiq; tranquillitate peragere. Unde & illud: *Sera nimis est vita crassina, vive bodie.* Hunc locum clario-rem reddit Epigramma Martialis ad Euphemū structorem Domitiani, quod ob meliorem em-
 cleationem hūc transcribere non pigrabimur:

Prima salutes, atq; altera continet hora

Exercet raucos, tertia Causidicos,

In quintam varios extendit Roma labores

Sexta quies lassis, septima finis erit.

Sufficit in novem, nitidis octava palastris:

Imperat exstructos frangere nona toros.

Hora libellorum decima est, eupheme, meorum,

Temperat ambrosias cum tua cura dapes:

Et bonus atberio laxatur neclare Caesar,

Ingentiq; tenet pocula parca manu

Tunc admittit jocos, gressu timet ire licenti,

Ad matutinum, nosira Thalia fovem.

Ex quibus clarum est, quod diximus: labores ad meridiem usq; extractos fuisse: quod autem diei fuit reliquum, quieti, palæstræ & cænæ attributum.

§. 3.

5. Et non solum Veteribus, verum etiam nobis recreatio concedenda ita, ut studiis * aut negotiis forensibus defessi recte ludamus quo recreati alacriores ad laborem & accuraciones ad studia postea inveniamur, id vero tum præcipuè assequimur, cum de re levi, h est patrimonio minime damnosa, in loco & tempore opportuno breviq;

spatio, ludum aliquem exerceamus, quæ species ludi usq; adeò concessa, ut etiam Eutrapelia à Philos. appellari demerita est, & *AUSONIUS*:

Interpone tuis interdum gaudia curis

Ute possis animo quemvis sufferre laborem.

Vel ut *OVID.*

Quod caret alterna requie, durable non est.

Et *ARISTOT.* *X. Eth.* cum non possint homines continuo operari, indigent requie. Hinc apud venerandam antiquitatem Romanam ludi & dies celebres instituti fuerunt, qui ad hilaritatem homines quasi cogèrent, tanquam necessarium laboris temperamentum interponentes *l. civitatibus in pr. ff. de leg. 1. l. annuam pecuniam ff. de annuis leg.* Et

6. *LUCULLUS* * optimus Romanorum Imperator in Ephaso victo Mithridate, & peccatâ Asiâ jocos multos, & magna festa publice pro lætitiâ victoriæ instituit, & Lucullana festa dicta fuere, in Phænicia *MAGNUS ALEXANDER* ludos maximos militares fecit pro lætitiâ victoriarum ab ipso, spargendo nummos Philippeos, ubi populos & milites arte tali reconciliavit: & ut sui milites non fierent inertes, tunc belli cessantibus, illos in continuo exercitio detinebat, ne virtus Martialis pigresceret. Oblectant itaq; quidam ludi, uti diximus, *spe victoria*, quidam *spe honoris*, quidam *spe lucri*, quæ victori cedunt tanquam præmia, ut ludus Scachius, aleæ, chartarum, pilæ. Quidam oblectant *solo aspectu*, de quibus *supra c. 2. §. 8. n. 21. & seq.* Hastiludia, pugillatio, saltatio; quidam *aspectu & auditu simul*, ut ludi sceni

scenici, in quibus omnibus, si modus, quem sæpius descripsimus, observetur, bonitatis laudem auget. *supra c. 2. alleg. n. 48. & seqq.* Quanquam nec illud diffiteri liceat, ludis publicis tanquam arcano Politico Romanos Imperatores usos ad efficiendos & subjugo retinendos ferocis quondam & libertati assueti populi animos *l. 1. C. de spectac. libr. XI. & in tit. publ. lat. vel conf. nuntiatores libr. XII.*

§. 4.

7. Optime autem quis * lucrari poterit, si oblectationis gratia præmium sit propositum, quod cū victoria conjunctum, dulce pugnanti solet esse, languente contra animo, si nihil inde speretur: Experientia testis esto. *MOLIN. tom. 2. de j. & j. disp. 150.* Ad hanc lucri cupiditatem avaritiam accedere, posset quis facile asserere, hāc autem accedente ludum annullari verius erit. Sed negamus, lucri cupiditatem ludum facere nullum, dummodo fraus & dolus absint, ne justitiæ jura alioquin vitio vertantur, præprimis si pecuniam lucrosam ludens vertit in usum communionis, wenn Er dasjenige / was Er gewinnen zum besten giebet. Quo circa & dicti ludi non prorsus indicuntur viris honestis, ratione satis utentibus, ac animi gratia, & recreationis causa tantum ludentibus, & non ex ardenti cupiditate & avaritia, quæ tanquam radix omnium malorum est reprobata *c. Bonorum 47. distinet.* sed societatis tantum causa & solatii pro vino aut cerevisia potanda, aut pro pullis gallinaceis &c. *l. fin. ff. de alea*

alea lusu & aleat. Deinde etiam cupiditatem, quam hic intendimus moderatam, vix avaritiam parere poterit, quæ est vitium in dando deficiens in accipiendo modum excedens.

§. 5.

8. Frequenter vero ludens sua bona dilapidare præsumitur, *BART. ad §. illud, v. 9. in proam.* non injuste aleatoribus administratione bonorum interdici poterit. Interest enim Reip., ne quis re sua male utatur, *§. fin. Instit. de bis, qui sui l. alieni juris sunt.* Hinc neq; * contractum emtionis venditionis, locationis conductionis, mutui, permutationis, transactionis &c. celebrare valebit, & si contractus emtionis venditionis in ludo celebratus fuerit, vendens emtori de evictione non tenetur: nec etiam lusor pecuniam perdens victori; quia ambo simul deliquerunt *l. filiofam. §. si in alea ff. quar. rerum actio non datur, & per Dd. in l. si quis cum sciret in fin. ff. de usucap. pro emto* vel si quis mutuavit ludenti pecuniam, ex mutuo vix poterit agere. *GLOSS in l. quod si minor §. pen. de min. & in l. si quis cum sciret ff. pro emt.* Hinc & videmus, quare in Chirographis hæc clausula inferatur; pecuniam in rem & utilitatem meam meorumq; versam esse. Ich bekenne/daß mir Titius 100. Thaler baar vorgeliehen/ welches Geld Ich dann auch zu treuen Händen empfangen/ und in meinen Nutzen angewendet/ ne scil. videatur ad lulum vel aliam prodigalitatem debitori datum mutuum, quod non repetitur, si mutuo dans fuerit collusor, aut mutuum accipiens

- ens prodigus, quamvis instrumentum executi-
vum desuper confectum fuerit vid. *COLERIUS* p. 1.
c. 10. n. 21. in *Processu Executiv. pag. m. 274.* Non ta-
men * omne mutuum collusori datum, & in
ludo vicissim perditum est commissum, sed illud,
quod est ultra decentem & in lege civili statu-
tam summam datum; ideò sic recte * distin-
guimus (1.) inter pecuniæ summam in jure con-
cessam, & inter illam, quæ ad ludendum est pro-
hibita. Et hoc ulterius ampliatur, etiamsi col-
lusor pecuniam illam in lusu non perdidit
MATTH. BERLICH. p. 1. dec. 66. n. 2. Sciendum enim
est, quod ludus tantum permittatur ex juro ci-
vili de uno floreno in uno die *autb. alcar. usus C.*
de relig. & sumt. fune. BARTOL. in l. insciando §. in-
fans ff. de furs. vid. autb. interdicimus C. de Episc. &
Cler. Si quis igitur alteri pecuniam det ultra Flo-
renum (solidum) in uno die, pecuniam vel planè
non, vel superfluam non recipiet. De jure ve-
ro Sax. si quis civi in mense ultra 12. grossos, o-
pifiri ultra quatuor, rustico vero ultra unum
grossum mutuò dedit, illud repetere nequit, quia
contra legem publicam egit *vid. ord. Pol. 8. §. 2. &*
supra in questione præjud. §. 7. (2.) etiam distinguen-
dum est inter personam, uti *supra in c. 3.* hoc de-
monstratum dedimus, quæ nimirum mutuum
accipere, & quæ non potest. Notandum quip-
pe est, quod leges certis quibusdam personis
mutuum accipiendi interdican, ut est SCtum
Macedonianum, quod mutuam pecuniam filio-
fam. in patriâ potestate existenti, dare, vel ab ali-

invito patre, accipere prohibet *l. 1. l. 7. §. 4. l. 9. §. 2. l. 12. §. 3. ad SCtum Maced.* Si quis jam prioris conditionis personæ concessam pecuniæ summam mutuo daret, de jure vicissim repetere potest; Sin huic, minime *l. 7. §. 11. ad SCtum Maced. C. 117 AC. lib. 14. obs. c. 35. distinguenda* & (3.) inter ludos honestos & licitos, qui scil. ingenii vel corporis exercendi gratia fiunt, ut nempe ludus hastæ, pilæ, cursus, saltus, Scachorum. & quos ulterius allegavimus supra passim; & inter ludos inhonestos & illicitos, in quibus sors vel fortuna dominatur mera, ex quibus lucrum inhonestum, illiberalè, fordidum & maleficum provenit. Si quis jam ad honestum ludum cuidam in concessa summa, pecuniam dedit, recte, si vero personæ prohibita ad ludum inhonestum, nihil recipiet, quia damnum sentire debet ipse, qui causam damni dedit, *l. qui occidit in fin. ad l. aquil. l. ult. C. de relig.* Eandem * rationem habet, si quis Lupinis luserit, wenn einer auff die Kreiden gespielt / & victus fuit, ipsi nulla datur conditio, quatenus nimirum justam formam lusor excessit *l. 5. pr. de nav. fan. l. 1. pr. § sedes si quis, & in fin. ibi: neg. petitio detur l. 3. ibi: nulla sequatur condemnatio C. de aleat.* ob exceptionem, quod in alea lusum fuerit. *l. 29. §. ult. de probat.* Huc quadrat *HORATI* illud *lib. 1. Ep. 7.*

Nec tamen ignorat, quid dissentera Lupinis..

Sunt autem Lupini certa signa ex hac vel illâ materiâ in usum ludentium confecti, ut *Zahlpfennige / Hölzlein / von jeder oder Kartentblätter /* qui post victoriam numerantur & pro condigno

digno per pecuniam validam reluantur. Et hoc est argentum Comicum, id est fictitium.

§. 6.

- Audivimus pluribus in præcedente §. quod mutuo dans pecuniam ludenti, eam repetere nequeat, quod hîc ampliatur, ita, quod etiam mutuans, qui receptavit ludum in propriâ causâ â ludente possit repetere, agereq; ad pecuniam mutuata, quia parili modo expresse contra leges commisit, uti pronunciarunt *JENENSES sessio Col. p. 1. dec. 173. n. 50.* vid. *IMOL. in c. Clerici uti etiam in l. 3. C. de aleator.* quando autem mutuans
13. * non fuit collusor, neq; etiam sciverit, mutuatarium esse lusorem, habebit repetitionem & Executionem. *IMOL. argt. l. 12. §. 11 mand.* vid. constitut. ultimam inter non editas sub rubr. ob das Geld/ so jemandes zum Spiel geliehen/ kan wieder gefordert werd:n? In dieser quæstion decidiren die Rechtslehrer/ wann einer der nicht spielt/ jemand Geld zum spielen leihet/ der selbige kan es wieder fordern/ do aber von dem/ welcher mitspielt/ geliehen wird/ so soll es der andere wieder zugeben nicht schuldig seyn. Ut plenissime traditur *FRANCISC. CURT. in 163. opin. cum seq. & per BON. CAPIAN. in tract. comm. opin. in verb. alearum fol. 107.* VID. *DNUS. MARSMANN l. alleg. p. 53.* Si vero spectatorem *
14. præbuit, etiam si non colluserit, puniendus erit æquè ac Principalis. Jure enim vetitum est hujusmodi aleis aut aleatorum inspectione tempus suum transigere ac terere, forsan ob hoc, quod ex tali avida ac usitata in-
- O 2
- specti-

spectione plerumq; ipsi amatores evadant. Secundum illud: Noscitur ex socio, qui non cognoscitur ex se. Et quilibet bonus etiam efficitur vitiosus ex mala conversatione l. 25. §. 6 ff. de adul. et edict. Proverb c. 13. vers. 20. Et c. 22 vers. 24. 25. Et Psal. vers. 26. 27. 28. *MASCARD. de probat. vol. 2. concl. 106. n. 6.* quam sententiam eleganti præjudicio confirmat *JCTUS* famigeratissimus & conscientiosus *D. BRUNNEMANN* ad l. 8. ff. pro empto n. 3. Contrariatur *Dnus STRUV.* cap. 16. decis. suar. decis. ult. Si vero ludens obligationem suam ex certo contractus genere promanantem juramento confirmavit, ea * convalidatur, uti etiam hoc asserit *FORSTERUS* in suo Tr. de Dom. c. 8. Nobilis enim quidam *W. á K.* cum alio Nobile *L. á B.* lusus promiserat, & sese firmiter obstrinxerat hisce verbis: *do Er die 1000. Thaler verspielen würde/ wolte Er ehrlich bezahlen/ oder wolte des Teuffels mit Leib und Seel/ ein Huren-Sehn/ Schelm und Besewicht seyn/ auch ferner/ als Er das Geld verspielt und erinnert werden/geantwortet/ Ich will dich bezahlen/ oder will kein ehrl von K seyn. Denn was Ich mich gegen dir verpflichtet, daß will Ich halten/ so wahr mir Gott helfen soll/ und ein Kind des ewigen Lebens gedencke zu werden &c.*

§. 7.

Quæsitum ergo fuit; an hâc promissione probata * *W. á K.* solvereteneatur? ubi ita responderunt *SCABINI WITTEBERGENSES.* Daß *K.* die 1000. Thaler gestalten Sachen nach zuerlegen schuld.

sch. u. d. 13/ jedoch und weil gleichwohl solch lucrum
allen beschriebenen Rechten zu wieder/ und dar-
innen heilsamlich verboten/ so will Euch L. â B.
als einer Adel. Ritterl. Person nicht wol anstehē
und gebühren/ dasselbige Geld in euren eigenen
Nutzen zunehmen/ besondern es ist des Orts ho-
hen Obrigkeit unbenommen/ stehet auch dersel-
ben jederzeit bevor/ solch Geld von Euch wieder
abzufordern/ und zu milden Sachen/ und also
zu Besserung Schul und Kirchen anzuwenden.

Et hoc pronunciatum fuit juxta cap. 6. *debitores
de jure jurando*, quia juramentum non potest fieri
irritum, quippe quod citra dispendium æternæ
salutis servari potest. Et non solum firmat a-
ctum lusionis exinde, sed maxime, quia * hic
17. contractus plane irritus non est ac invalidus, sed
punibilis saltem & in jure civili illicitus vid cap.
ultimum §. 2. *infra*. Nam si actus ille plane esset
irritus, juramento confirmari non posset, quia
juramentum confirmatorium præsupponit a-
ctum validum. Ut igitur jure civili confirme-
tur, necesse est, ille eod. jure sit validus quia inva-
lidus non convalidatur. *MARANTA* in suo specu-
lo aureo p. 3. n. 56. p. n. 52. §. 19. Jus autem Can.
non attendit, quod jure civili sit invalidus, sed
modo actus in se, extra jus civile consideratus,
subsistat, & non accedat negotio (1.) jure naturæ
illicito acturpi (2) ipsi utilitati publicæ repu-
gnanti & (3) ad alterius præjudicium vergenti.
Dnus STRUV. *syntagm. Juris civ. Exerc. 17. §. 15.* Ideo
& PEREZ, in suis prælectionibus ad Cod. instit. de alest.

n.7. limitationem adjicit, quod is, si pecuniam in ludo perditam se soluturum promisit jurato, teneatur juramentum adimplere, cū non sit super re invalida, & nihil mali involvat solutio, nisi per eam damnum aliquod familia incurrat *c. 28 de jurejur.* ubi & alia observanda invenies. Quod

18. autem à victore * reperatur, ratio est, quia justum & legitimum acquirendi Dominii titulum non habet. Paria vero sunt, plane titulo destitui vel titulum quidem sed * eum illicitum, legibusq; prohibitum & injustum habere. *BALD. in l. civilem n. 2. C. de furt. PANORMITAN in c. gravis n. 7. de restitut. spol.* Neq; etiam victus recipit * eam, sed in usum publicum impenditur, *argt. c. allegat. 6. X. de jur. jur.* Si vero fuerit depauperatus
20. & non locuples * retinet pecuniam, non quidem quod in illam justum acquisiverit dominium, sed ex commiseratione statūs sui depauperati.
21. §. 8.

Porro & expressis notat verbis *CARPZ. pr. Crim.*

22. *p. 3. quest. 134. n. 26.* nullam fidejussionem * in ludis admitti, in simulq; notabili ac elegante confirmat præjudicio *habet Ihr mit des Schäfers Sohn in der Schencke zuspiesen angefangen / und Ihme 6. Lämmer abgetwonnen; Ob nun gleich sein Schwager sich vor Ihm verbürgget / und es zugesaget / woferne Euch des Schäfers Sohn die 6. Lämmer nicht zahlen würde / Euch 3. Thaler dafür zugeben / so seyd Ihr doch erwehnten Bürgen zubelangen nicht befugt B. R. W.* Cautio enim data super aleæ lusu est irrita,

rita,

rita, & condici potest. *l. i. c. hic*, quia quis statim, si nondum solverit, excipere potest, qui enim habet actionem ad 50. annos, multò magis habebit exceptionem *l. 156. de R. s.* & frustra peteret, quod statim deberet reddere *l. dolo 8. ff. de dol. mal. & meus except.*

§. 9.

23. Etiam Transactio in ludo * non valet, quia in illo non potest esse lis, sed aperta calumnià, quæ non potest inducere litem, ubi non est *l. in summa ff. de condict. indebit.* uti etiam responderunt J Cti Lipsienses Mens. Majo anno 1595. vid. Dn. CARPZ. *pr. Crim. quæst. 134. n. 24.*

§. 10.

24. Aleator quoq; testis * esse nequit, (nisi in odium *infra § 8. c. ultimi*) argt. *c. super eo 13. c. testimonium 54. x. de test. & attest.* & hoc ita extenditur à Dd. quod neq; in causa civili neq; criminali admittatur, quia dicitur criminofus bonorum decoctor. *MASCARD. de probat. vol. 2. conci. 998. n. 1.* Probare tamen debet is, qui rejicit eum tempore testimonii ferendi aleatorem esse. *CRAVETTA p. 1. conf. 196. n. 5.* qui non aliquando tantum, sed continuo ludere consueverit. *MENOCH. de d. l. 2. libr. 2. c. 299. n. 21.* quem sequitur & *THOMAS ACTIUS de ludo Schachorum quæst. 8. principali post num. 21.* Sed videtur hæc nimis levis pæna in eos, qui graviores sunt * jure digni, quam modò etiam statutam modò arbitrio judicis relictam invenimus. Jure quidem *SAX. in ord. Pol. t. 1. rom & riel. j. ult.* hæc edixit serenissimus Elector: *welcher nun hie-
wider*

viâ hospites eò magis à receptione lusorùm deterrere-
rentur, si viderint sibi ob damnum ab illis
datum actionem denegari. Nam cum metù
damni deterritus unusquisq; eum, quem luso-
rem in ædibus habuerit, à se caperit propulsare,
ocasio ludendi amplius non dabitur, ut in simili
rescripsere *ARCADIUS & HONORIUS* Impp. in l.
12. c. de agris. & censit. Interim tamen delictum

non manet impunibile l. 11. in fin. ff. de dol. malo &
metus Except. sed receptori saltem persecutio in-
juriae suae denegatur. *ANTON. FABER* Rational. in
d. 1. pr. ff. de aleat. lit. B. Fit autem hoc, ut testatur

Dnus *HAHN* juxta principia extraordinaria, ob
rei vilitatem, cujusmodi res est alea, & turpis, i-
mò indignior, quam ut SS. justitia ei accommo-
dari debeat, simulq; addit responsum Helmstadii
datum 1616. 3. Decembr. daß · Gefangener die
von Klägern Michel Bencksen auffn Spiel ge-
wonnen 11. Thaler von R. W. nicht fordern/
noch Ihm dieselben anrechnen kan. Et non mo-
do

29

* susceptoribus actio criminalis, verùm etiã
civilis denegatur, quicquid etiam ex ejusmodi
domo, aleatori quoq; ipsi, durante lusu, ereptum
fuerit, l. 1. §. 1. impune sit ff. de aleat. Et si aleatori ul-
la inferatur injuria, aut damnum, aut ipse læda-
tur: sublata est ei omnis de reparatione petendi
actio d. l. 1. Quin & omnibus adstantibus, qui
aut collidunt, aut certè se participes faciunt pe-
riculi & lucri vel amissionis, eadem est infligenda
punitio sive pœna, etiam si non colludent, *auth.*
alearum usus §. commodis supr. §. 6. hujus cap. Hinc si

quis contra aliquem agere, suumq; damnum ex
ludo perpeßum repetere intentaret, reus inter
30 alia * prater propter ita excipere posset.

P. P. Beklagter saget server gegen und wider
Klägern; tibi adversus me non competit actio;
dieses nun darzuthun/ beruffet sich N. auff die
deshalben Sonnenklar beschriebene Rechte *m. l. 1.*
ff. de aleat. in welchen wohl/ löbl. und heilsamlich
zu Erhaltung guter Policeny und Disciplin ver-
sehen/ daß die Jenigen/ so Spieler in ihren Hän-
fern oder Wohnungen auffhalten und herber-
gen/ und zur Zeit des Spiels Ihnen Schade/
Diebstahl und andere Ungelegenheiten zugezo-
gen/ nicht vindiciren/ oder rechnen können/ son-
dern billich den Schaden/ Diebstahl und andere
Unlust über sich gehen lassen/ leiden und dulden
müssen/ und niemand anders als sich selbst zu-
schreiben; Weil dann Kläger dergleichen libel-
lirt (oder do ers nicht libellirt) zur Zeit des
Spielens dem libellirten Schaden erlitten/so bit-
ret Beklagter sich mit Erstattung der Unkosten/
von der Klage zu absolviren und zu entbinden. Et
pro hoc libello responderunt Helmstad ad Senat
Wansleb. ita: In Fall aber dieser Tumult und
Schlägeren wegen des biß in die späte Nacht ge-
triebenen Karten-Spiels entstanden/ sind Be-
klagte die zubrochene Thür/ Fenster und Ofen
zubezahlen im Rechte nicht verbunden/ noch die-
selbe als Hauß-Friedbrecher zu bestraffen B. R.
31 W. In modum * autem actionis ex l. diffama-
ri h. m. proponi potest.

P.P. Ist in Erfahrung kommen/ thut auch zu mehrer Anzeigung beyliegendes Instrument (Document) übergeben/ daß N. Klägern diffamire. und hin und wieder austrage/ gleich als wolte Er den Schaden und die iniurien/ so Ihme unlängsten an seinen Kopffe/ Fenstern/ Büchern und andern Sachen beyhm Spiel geschehen und zugezogen worden/ bey Ihme/ als welcher beyhm Spiel gewesen/ und ein Anfänger zur Schlägerey/ vindiciren/ und sich wieder erhohlen/ weil aber Kläger dergleichen Klagrecht Beklagten nicht geständig/ sondern sich zum Rechten verseyhet/ es werde Beklagter demselbigen Schaden/ so Er erlitten/ bey Ihn zuzufordern nicht befugt seyn/ sich deshalb auff die disfalls wohlversehene klare Rechte/ sonderlich aber *ad l. 1. ff. de Aleat.* beruffende/ als will Er vom Beklagten Rede und Antwort hiermit gefordert/ darneben gesucht u. gebothen haben/ zuerkennen und auszusprechen/ daß/ do Beklagter Ihme Klägern des Ausspruchs nicht erlassen könne/ Er solches innerhalb Sächßl. Frist zuthun schuldig/ oder eines ewigen Stillschweigens gewärtig seyn solle. Arbitra.

32. *ria * aliàs pænâ receptatores â Magistratu meritò puniuntur pro qualitate nimirum delicti, conditione Personarum ac ratione circumstantiarum Policcy-Ord iii. 8. vom Spiel §. 3. CARPZ*
33. *prax. crim. quest. 134. n. 48. Parentes * tamen & cognati vel Affines requisiti & rogati â Magistratu, ubinam filius cognatus vel affinis delinquens latitat, indicare, & si ignorantiam prætendant,*

juramento se purgare non tenentur. *CARPZ. d. 1. n. 52. & seq.* Uterius, & se extendit odium Aleatorum, quod nimirum is, qui * furatus est, res aleatorum depositas ob illud furtum commissum minimè puniatur, uti hoc observat *DN. BERLICH p. 5. concl. 44. n. 51. ibiq. alleg. Dd.*

§. 13.

35. Per susceptorem autem intelligimus * non illum, qui bis vel rarò lufores receperit, sed illum, qui frequentissime, & consuetudinem recipiendi habet *GLOSS. in l. 1. ff. b. t.* Loco pænæ etiam statutum est, quod domus * in quâ luserunt, publicari debeat, *l. ult. C. b. t.* nisi sit domus pupilli non capacis doli, vel viduæ *argt. l. 1. C. de fals. monet.* sive alterius miserabilis personæ: Etiam domus conducta non debet publicari, si Dominus ejusdem sit ignorans, quando autem domus publicatur, non tamen res, quæ in eâ reperiuntur, simul prostabunt, nisi ad ludum sint accommodatæ, ut scamna, mensæ &c. *BALD. in l. 1. C. de naut. fœnore & in l. 3. de in cest. nups.* *BART. in l. ult. ff. de supellect. leg.*

§. 14.

37. Rigor Juris adversus Aleatores ulterius apparet ex synodo provinciali Zeelandica habita Thola anno 1602 *art. 25.* quæ ab usu * cœnæ expresse aleatores arcendas esse decrevit, nisi moniti desistant, si apertè aleâ aut chartis ludere consueverint *vid. cap. 10. ex CUJACIO ad c. libr. 3. tit. 43. p. 190.* quia versantur circa rem scurrilem. *DANIEL SAUTERIUS in suo Palamede libr. 3. c. 8.* cui talem titulum præponit, Chartarum lusoriarum ludi scur-

scurriles: Et caput sic inchoat: chartæ lusoriæ
 fortuitæ sunt, & âperditis hominibus inventæ
libr. 2. c. 5. vocat ludum inhonestum *c. 9.* esse dam-
 nandum, turpem & Christiano homini indignū,
 38. infamem, flagitium. Ideo & porro honestæ pri-
 vandi sunt sepulturæ, qui enim malè vitam suam
 transegit, non dignus habendus, ut penes de-
 mortuos, qui optime in vitâ suâ versati fuerint,
 locetur, hoc enim modo alii exemplo tam tristi
 ab alea deterrentur, horrorq; quasi injicitur, *argt.*
l. capitalium 28. §. famosos 15 ff. de pan. l. 31. ff. de positi:
 Et quia, uti recensuimus, aleatorum Nomen
 pro infami habetur & *ex l. ult. §. 2 ff. de aleat. l. fugit.*
 39. *225 ff. de V. S.* pluribus apparet, sponsalia * quo-
 que dissolvit; neq; etiam continetur edicto ædili-
 tio *l. 4. §. 2. ff. de edilit. ed. ibiq; GOTHOFRED.* Inte-
 40. rim * tamen hoc notari velim, si injuriatus cum
 injuriante luserit, injuriam remissam censerī, quia
 ludentes inter se amice contabulari solent, quod
 dicitur amicitiae judicium, quæ inter homines
 regulariter præsumitur *argt. l. si quis test. 17. c. de test.*
 imò & alias per amicabilem conversationem in-
 ducitur præsumtio reconciliatæ inimicitiae *MA-*
SCARD vol. 1. concl. 85. n. 6 atq; injuriarum remissio
MYNS, ad §. ult. Inst. de injur.

CAPUT. VII.

DE AFFINIBUS.

1. **S**ponsio quid?
2. **S**ponsiones sunt de genere licito.

3. Bonis moribus quæ contrariatur pro illicita habetur.
4. casus proponitur.
5. cleopatra Epulum taxatur.
6. Quid de sponsione statuendum, Ich kenne einen
Stadt-Schreiber / der weder schreiben
noch lesen kan.
7. Afferitur aliud Exemplum.
8. asscuratio quid?
9. Olla sive Urna fortuna der Glücks-Löff.
10. An sit licita.
11. Forma iuste observanda.
12. Olea fortuna Professores.
13. Lota quid, & Loteria?
14. Exempla recensentur.
15. Privatis non indugenda.
16. Sortis definitio.
17. Est divini consilii iudicium.
18. Divisio sortis.
19. Quando locum habet.
20. Quod sorte dirimitur, firmum stare debet.
21. Quia fortuna in hoc mundo non habent superiorem
22. Sors continet appellationem specialem.
23. Num lusio ultra dimidium in sorte prætendi possit?
24. An officia publica sorte dirimenda.
25. Damnatio ad duellum.
26. Decimatio quid.
27. stipulatio ad penam licita.
28. Alea Emtio.

§. I.

INter affinia sponsonem numerari posse, in
confesso esse nullus ambigo; iccirco illam de
scribe-

1. scribere jam è re nostra duxi. Est autem Sponsio * conventio duorum pluriumve de veritate aut eventu alicujus rei dubiæ honestè tamen cõtendentium, ut victori cedat id, quod depositum.

§. 2.

2. Eandem autem rationem sponsionis esse actudorum manifestum est, sicuti enim virtutis * causa, ut dictum, ludere; ita quoq; sponsiones facere licet *l. 3. ff. de aleat.* Insuper quoq; in jure civili hinc inde conceduntur pacta & stipulationes conditionatæ à futuro eventu dependentes, uti probat *l. 63. l. 108. l. 129. de V. O.* ut eg. poneret quis pignus quoddam sub aliquo, honesto tamen eventu, ut si tibi nascatur masculus, dabis mihi decem, si fæmella, dabo, tibi decem, hanc sponsionem habemus pro licitâ; sicut enim valet promissio, quando promitto tibi centum, si navis ex Asia veniat, & quando quis denegaret hanc pecuniam, potest alter contra illum actionem ex stipulatu instituere, & valebit, siquidem nulla fraus, dolus, aliâq; commutatio iniquia inest. Si vero sponsio * bonis moribus contrariatur, statim illicita habetur, e. g. uter * alterum in edendo aut bibendo superaverit, *wer den ersten wird zu Boden sauffen / der soll so oder so viel haben.* Quamvis enim in jure justum habeatur, quod quis commestationis ergo ludere, sponsionemq; celebrare possit *l. quod in convivio ff. de aleat.* attamen hoc intelligendum est non de nimia, sed de licita, honesta ac necessaria computatione, quod autem conditio, de quâ jam agitur, sit inhonesta, nemo

- nemo est, qui negat, & probatur in c. *crapula de vi-
ta & honest. Cleric. STRACCHA* tr. de spons. §. *item quero*
pag. m. 221. Ad hanc classē propter nimium lu-
xum meritò refertur sponsio * ista memorabi-
lis CLEOPATRÆ & ANTONII, quæ legitur apud
PLINIUM lib. 9. Nat. hist. c. 35. Hæc cum exquisi-
tis quotidie ANTONII saginaretur epulis, super-
bo fastu lautitiam ejus, apparatusq; omnem ob-
trectans, quærente eo, quid astrui magnificenti-
us possit? Unâ se cænâ sexcenties H. S. absumentu-
rum respondit: cupiebat discere ANTONIUS, sed
fieri posse non arbitratur, sponsionibus factis
postero die, quo judicium sponsionis agebatur,
magnificam illa, ut vulgarem, apposuit cænā:
tandem ex præcepto ministri vas aceto comple-
tum CLEOPATRÆ posuere, in quod margaritam
immisit, singulare illud & verè unicum naturæ
miræ magnitudinis & splendoris opus, quod Re-
gum Orientis proprium fuit: immersum ac li-
quefactum absorbuit: injecit manum alteri: C.
PLAUTIUS, sponsionis Judex, victum ANTONI-
UM pronunciavit. Ulterius & hoc sponsionis
genus illicitum * declaratur, si quis hoc modo
captaret verba: umb was wollen wir wetten/
Ich kenne an einen Ort einen Stadt-Schreiber
der weder lesen noch schreiben kan. Nam sicut in
ludis, uti sæpius monuimus, omnis fraus, falsaq;
machinatio; ita quoq; in sponsionibus abesse
debet. Uno verbo; adversantur sponsionibus
dissensus §. 22. Inst. de inutilib. stip. Error, quia qui
errat, non consentit l. 116. §. ult. ff. de R. l. l. 15. de Ju-
ru.

vis d. l. 2. pr. de jud. ergo nec spondet. Dolus l. 7. §. 7. 9. & seq. ff. de pact. vis & metus c. seq. 8. causa inhonestâ, quando videlicet in naturâ est vitium, §. quod turpi 23. Instit. de inutilib. stipulat. l. 3. de aleat. & quod est contra bonos mores, pro impossibili habetur.

§. 3.

7. Quærimus autem datâ occasione; an talis sponsio sit licita, si unus ex ludentibus * habens in suis aleis numerum, qui potest in eo ludo contingere omnium maximum adeo, ut penes ipsū sit ludi victoria, addit sponsonem, augetq; duplicando præmium, si sc. sociis non displiceat, quorum alter rei ignorus, & credens satis amplum habere numerum, conditionem augmenti acceptavit, & detectis manifestisq; aleis se victum agnovit, an sponsonem duplicare debeat nec ne? Nos utiq; servandam esse putamus, quia omnis ludus habet suas leges, suamq; naturam, easq; leges custodiendas per *Gloss. in l. in Executione §. fin. ff. de V. O. in l. in jure civili l. 61. ff. de R. l. veluti aleas non esse signatas, taxillos non falsatos, & maximus numerus potuit itidem contingere adversario, quia est in arbitrio fortunæ, & prorsus poterit cogitare, quasi alter animo deterrendi augere voluerit sponsonem, sibiq; imputet, quod conditionem augendæ sponsonis acceptaverit, vide sis *CONVARRIUS. p. 2. relect. c. peccatum de Reg. Tom. 1.* Hûc & pauca notanda essent de assécuratione, quæ est * Contractus innominatus, quo periculum rerum aliò transvehendarum, alterius*
- 8.

Q

secu-

securitatis gratia pro præmio suscipitur. Præmium autem illud est vel Amphoteroplon, cum tænerator & commeatus & remeatus periculum suscepit, vel Heteroplon, cum commeatus tantum. De cujus justitia vid. Dom. *HAHN ad Wes. de P.V.n.4.p.m. § 32.* Quoniam vero non solum integri doctorum virorum Commentarii extant, verum etiam hæc materia præcisè hūc non spectat, ulterius eam prosequi merito detrahimus.

§. 4.

9. Huic annectitur olla sive urna * fortunæ *der Glücks=Topff* / cujus descriptionem jam ponimus, ubi pro certo pretio minutæ ex aliquo vase chartulæ depromuntur, quibus inscriptum, quantum fortuna unicuique largitur atque distribuit. Estque implicita quædam venditio respectu exponentis merces suas. Quæritur autem, an * sit licita? quod communiter affirmant *argt 1.8,9. §. 1. de contrabend. emt. l. 12. & 13. de act. emt.* requirunt
10. autem Dd. quod * autoritate publica exerceri debeat, ne scil. major numerus notarum infeliciū in urnam injiciatur, quam ferat æstimatio rerum, quæ sorti exponuntur, e. g. si merces expositæ essent centum thalerorum, & pro qualibet schedulâ extrahenda solvendus esset grossus, 24000. schedulæ in urnam essent injiciendæ. vid. *MART. DELRIO disquis. Magicar. quæst. 2. WELHNER, sub voce Glücks=hasen HARS DÖRFFER in den grossen Schau=Platz Lust=und Lehrreicher Geschichte sub rubr. der Glücks=Topff cit. 198.* ubi rationes ab utraq;

- utraq; parte pro & contra ollam fortunæ profert
 Dn. *STRUW. Synt. suo jur. civ. Exerc. 15. §. 58.* Plura
 legere qui desiderat evolvat *KELLER. libr. 2. de offic
 Jurid. c. 23.* *CONRAD. Schlüsselburger in Beden-
 ken vom Glück's Topff.* Et non desunt *POLITI-
 CI*, qui civitatibus ære alieno obrutis, & mendi-
 care erubescens in extremis hujusmodi ca-
 12. lamitatibus suadent, ut * fiant Professores ollæ
 fortunæ, daß Sie sollen Glück's = Töpffe oder of-
 13. fene Lottereyen anfangen/Lota namq; * vocan-
 tur collata symbola: Hinc Loteria, vulgo La-
 14. raffe aut riffe, quarum * usus in Italia non ita in-
 frequens. Ex horum numero videtur esse *JACOB BORNITHIUS* olim Camerae Procurator in
 Marchionatu Superiori *libr. 2. de arario c. 4.* Exem-
 plo *BELGERUM*, nec non Senatus *HAMBURGEN-
 SIS*, qui publicas fortunæ ollas instituerunt, & lu-
 crum ad Nosodochia, & carcerem publicum æ-
 dificandum vulgo das Zucht-Haus/ in quo fi-
 llii immorigeri, hominesq; otiosi coërceri solent,
 contulerunt. *HERMAN. LATHERUS libr. 3. de cen-
 su c. 15. n. 35. & 36.* Et recte instituitur à Magistra-
 tu ad salutem reip. quia sic subditi ad conservan-
 dum statum publicum, ex eorum statu privato
 inviti distribuunt. Isteq; modus, quem descri-
 bit *BORNITHIUS d. l.* omnis falsi videtur expers es-
 se, fraudisq; suspitione carere, cum schedulæ ti-
 nâ vice autoritate, publicâ extrahantur, also/ daß
 die Gewinn-Zettel gleich mit den gemeinen aus-
 gehen und sonst keine blinde Zettel darinnen
 gefunden werden/ & lucrum in eo potissimum

consistat, ut pecunia numerata ex supelleſtite argentea & rebus ſimilibus, emptorem pro pretio condigno non invenientibus exiguo temporis ſpatio poſſit confici, & creditoribus exinde ſatisfieri. Habemus & ſimilem ollæ fortunæ deſcriptionem *Argentina* excuſam, quā ad conceſſionem Senatus Argentinenſis civi cuidam admodum obærato, & ad incitas redacto, nomine *Friedrich Kruegen* aurifabro anno 1609. affabre conſultum ipſi fuit. Verum enim vero num *
 15. privato vel civi ſaltem hoc indulgendum ſit privilegium, omnino dubitamus, dum hoc modo ſtatus publicus primario non ſtabiliatur, ob quē conſervandum aliās hoc remedium conceſſum legitur, ſed magis debilitatur, quia diſcordiam, inobedientiam, nec non invidiam alit, quando alii id efflagitantes hoc non impetrant, & facile quivis ſe obæratum & depauperatum ventilare poſſet, ſi hoc privilegio ſpecialiſſimo aliquid lucrari poſſit, quod tamen in ſe inæqualitatem contineret, cauſamq; paupertatis multis civibus, præſertim vero mercatoribus præberet. Ideo illud tanquam iniquum, inhoneſtum, & illegitimum cum *HERMANNO LATHERO loc.cit. CHRISTOPHORO BESOLDO in ſuo diſcurſu politic. de arario publico c.3. n.10.* damnamus. Et qui nos juſtum eſſe pronunciare poſſemus, cum illud Sereniſſimus noſter Elector in der *Poliſchen- und Kleider-Ordnung* de anno 1612. *Torge* promulgata ſub tit. 13. rubr. *Topff-Spiel/ Biſſichs-Würffel/ Kreiſſel-Stech* und dergleichen *Buden und Inſche* prohibu-

hibuerit sub pœnâ 100. Thal. qui â Magistratu hos ludos permittente solvi debent, quia ejusmodi ollæ, ut & supra diximus, cum injustitia, damno proximi & expilatione pauperum conjunctæ sunt. Vid & FRITSCHII in suo *Tr. de Monopol.* c. 12 n. 31. DEDEKENNII *vol. 2. p. 210.*

§. 5.

16. Huc non incommode possumus quoq; recensere sortem, quæ instar ludi est. Describimus ergo, quod * sit conventio de negotio civili dubio ubi jus in certo casu â Judice vel partibus ipsis indeterminatum deciditur *vid. §. 23. de leg. l. 36. ff. de adopt. l. 5. ff. famil. heriscund. l. 1. §. 2. ff. de officio questoris, l. ult. pr. C. commun. de leg.* Aliquando vero fors * vocatur vis divina *l. 24. §. 4. ff. de damn. infect.* Hinc D. AUGUSTIN. *res osi*, inquit, *fors, in dubitatione humana divinam indicans voluntatem.* MASILIUS in *Josue 14.* dicit, *sortem non esse fortunæ temeritatisq; ludum, si juxta cum religione fiat, sed certissimum divini consilii judicium. Et in c. 2. sortem, si religiose tractetur, Numine divino regi atq; pro DEI arbitrio cadere.* Varie * alias dividuntur sortes, respectu objecti sive maturæ in divisorias, Consultorias, divinatorias. PEUZERUS *de divinac.* distribuit in Politicas, divinas, divinatorias. Alii in divinas, humanas, diabolicas. Sortes divisorie dicuntur, quæ adhibentur, cum dubitamus, cui aliquid sit adjudicandum in hæreditate, in bonis, in honoribus, oneribus, laboribus, periculis, suntq; vel publicæ vel privatæ; rursum vel sacræ *Lev. 16. 1. Paralip. 26. Act. 1.* vel civiles: quæ rursum

sum vel ordinariæ *Prov.* 18. 18. vel extraordinariæ *1. Sam.* 10. *Jos.* 14. & 15. Divisorias sortes legitimas judicant omnes Jurisconsulti Civiles & Canonici *ad caus.* 20. *quest.* 2. c. *sors*. Consultoriæ sortes sunt, quando inquiritur, quid in rebus ambiguis judicandum aut faciendum, quæ illicitæ sunt, nisi Deus extraordinariè præscribat. Aut enim judicium expectatur à fortunâ, h. e. ab idolo, quod vanitatis & superstitionis est; aut à diabolo, quod est Magiæ; aut à DEO, quod est præsumtionis. Divinatoriæ sunt, quæ adhibentur ad prænotionem futurorum. Sunt illæ iterum vel licitæ sive divinæ vel illicitæ; & hæc rursus vel vanæ vel supersticiosæ, quæ scil. directo sunt contra religionem. Supersticiosæ pertinent vel ad superstitionem simpliciter diabolicam eaq; vel implicitam, vel explicitam de quib. plura in *disputatione de usu alex VOETII p. m. 40. & seqq.* Et *MAJOL. in continuat. dier. can. colloq. 2 p. m. 144. & seqq.* ibi insimul quatuor conditiones in missione sortis observandas tradit. Vide & *CALV. in suo Lex.*

19. Locum autem * habet in illis casibus, qui aliàs coram iudice decidi non possunt, aut quando quis in re aliquâ controversâ prærogativa gavius est. *CARPZ. dec.* 164 n. 18. Et homines quantumvis feroces sortis decreto acquiescunt, qualescunq; etiam sint, præprimis vero Christiani, quia non à nuda fortuna Ethnica fictitia illa Dea fors dirigitur, sed à supremi rerum moderatoris & arbitri providentia, ubi DEUS quasi Iudex est, testante Sapientissimo Regum SALOMONE, qui

- qui *Prov. 16. v. 33.* inquit *fortes mittuntur in sinum, dominus vero eas dirigit.* Ideo & firmiter stare debet id, quod divisoria sorte * decisum, ut nec in eo
- 20 Appellatio concedatur *argt. l. 11. §. 4. ff. de Minor. MARANTA in specul. aur. de ord. Jud. p. 6. n. 246. CONSIL. MARPLURG. vol. 1. conf. 32. n. 23.* Ratio est, quia.
21. * fortuna in hoc mundo non habet superiorē *BALD. in l. meminimus 2. C. quando & quibus quarta pars libr. X.* Ejusq; Dux est DEUS, ut ex *SENECA SCHNEIDEW. ad §. optionis 23. Inst. de leg.*
22. tradit. Nam fors * ex natura sua specialem continet Appellationem ad Providentiam divinam, à quâ gubernatur, prout ex *AMESIO in cas. conscientia libr. 5. c. 45. quest. 3. & 6* dicit. *SALMUTH in respons. Jur. pro matrim. Principis cum Virgine nobili p. 93.* Hinc quia sorte quis non gravatur, nisi à fortuna (providentia divina), nemo etiam de illa
23. conqueri potest. Porro nec restitutio * in integrum aut rescissio contra fortis decisionem regulariter non admittitur. *MARANTA d. l. n. 247. RICHTERUS p. 1. dec. 68. n. 2* quod quidam Dd. ita extendere cupiunt, ut ne læsio ultra dimidium sorte divisionem confectâ rescindat. *SICHARD ad l. 3. C. commun. utriusq. jud.* Verum enim vero, alii æquius statuere videntur, qui enormem læsionem in divisione judicialiter factâ (nam extrajudiciali facilius succurritur *STRUV. Exerc. 15. §. 16.*) rescindi posse judicant, si nimirum dolus aut error intervenerit. *FACHIN. libr. 8. contro. c. 36. BEREICH. p. 1. concl. Practic. 50. SPEIDELIUS in specul. Not. ab. doc. 108 /* ubi sane rationem ex *BESOL-*

SOLDI *tract. de appell. c. 2. n. 11. affert*; quod si civil-
set tam inæquales sortes esse, jus suum certum
aleæ, fortunæq; procul dubio non commisisset
arbitrio fallaci.

§. 6.

In §. præcedente diximus, quomodo sorte sit u-
tendum, nempe tempore necessitatis, iisq; casu-
bus, qui alias coram Judice decidi non valent,
24 Nunc non immerito quærimus; *An officia **
publica, dignitates, Beneficia &c. ambientibus, sortis
judicio conferri debeant? Regulariter hanc quæ-
stionem negative decidimus, quia fors sal-
tim adhibenda in casibus dubiis, & summe obscu-
ris, qui, ut melius sopiantur lites, ita deciduntur;
ubi vero habemus rem pro objecto claram, ele-
ctio præ sorte arripienda, & quidem ex seqq. (1.)
quia Electio regular. etiam jure divino probatur:
Deuteron. c. 17. v. 15. 1. Maccab. c. 8. v. 16. & 14. v. 36.
GERHARD. *loc. Theol. tom. 6. rubr. de magistr. Polit.*
c. 3. n. 85. fol. 715. PETRUS GREGOR. *de rep. libr*
7. c. 15. v. 8. n. 17. (2.) ex jure civili *l. 47. in fin. pr. ibi:*
is qui ex omnibus IDONEUS erit, præordinetur, & ibi
neg. ex sortibus, neg. ex fortuitis circumstantiis, sed ex
electione C. de Episcop. & Cler. merita enim, potius
attendenda & alleganda, quam sorti quid com-
mittendum l. generaliter 24. §. 17. in fine ibi: meritis
cujusq; allegatis ff. de fidei. commiss. libert. Sed & (3.)
jure Can. *text. in c. Ecclesia, 3. fin. X. de sortileg. ibi: sor-*
tis usum in electionibus perpetua prohibitione damnan-
tes argt. can. non statim 2. Can. bi qui 3. can. non exemplo
4. c. 26. qu. 2. (4.) illa solum exponi debent sorti,
quæ

quæ intellectu & rationis delectu atq; consilio
comprehendi & confici non possunt *argt. c. quari-*
tur 22. caus. 22. quest. 2. (5.) fors facile cadere po-
test in ineptum & indignum, quod epitheta for-
tis satis superq; indicant, quando dicitur cæca,
(quæ nimirum absq; necessitate instituitur) pe-
riculosa, incerta temulenta, maligna, iniqua, fal-
lax &c. PASCAS JUSTUS *trakt. de alea libr. 2. p.*
66. Hinc illud Germanorum *tafelen* / quasi *ta-*
fehlen und glücken / eò quod fortuna sit dubia &
inconstans. PARTH. LITIGIOS. VENTUR.
DEVALENT. *libr. 2. c. 5. m. 9. in fine.* Non tamen
planè removemus sortem, sed in casu plane du-
bio, in quo non sufficit humanum ingenium aut
auxilium, admittimus, ut & supra sic annuimus,
e. g. si duo concurrant competitores omni ex
parte, quod tamen rarò accidit, pares, & quorum
æqualis sit conditio, nempe qui sunt virtute, do-
ctrina, Experientia, aliisq; qualitatibus pares, a-
deò, ut diligentissima etiã investigatio dignif-
simum invenire nequeat: tum vel (1.) Superior
Magistratus consuli potest *argt. l. 1. § t. t. c. de relac.*
Novell. 82. c. 14. ubi Imperator JUSTINIANUS ait: *Si*
quid Judices putaverint esse dubium, damus eis licentiam
de his nunciare nobis, & consulere nos, ut discant, qua ne-
cessaria sunt, & ita, quod agendum est, explicant, & fa-
ciant justa, simul & rationabilia judicia. Vel (2.) ob
hanc extremam necessitatem sorti demum lo-
cus dandus est, *argt. can. non exemplo 4. § si qui tamen*
ibi: necessitate aliquâ compulsi. Hinc pruden-
tor monet OLDENDORP. *class. 4. tit. 22. § sed est ne*

hodie vers. ceterum. Idem erit circa sortes observandum, quod de juramento dicitur: Ne iis, sicut cibo quotidiano, sed velut condimentis utamur, ad ultimum definiendæ quæstionis subsidium necessitatemq;. Vid. GESNER. ad Ps. 22 p. 2 fol. 234. seq. GERHARD. loco Theol. tom. 6. rubr. de *Magistr. Politic. n. 91.* BALDUIN. de casib. conscient. libr. 3 c. 6. cas. 9. vers. sortes. TIRAQUELL. de jure primogenitura tom. 1. quæst. 17. apin. 1 OLDENDORP. ad loco. FRANCISCUS MARCUS dec. 933.

§. 7.

25. Sed quid dicendum erit, quando * duæ personæ damnantur ad duellum sive pugnam singularem ad probationem veritatis, ita, ut qui vicerit, probavisse intelligatur? Nos casum de publico duello affirmandum putamus, quod ex fine hario-
lamur, si nimirum finis duelli sit legitimus, cum periculo fundendi sanguinis dignus, & duellum istud instar habeat. medic non apti tantum, sed & suo modo necessarii, & qui semel militiæ obligatus est, is utiq; tenetur jussu Ducis talem tueri stationem, in quâ probabiliter prævidet vitam sibi amittendam. Nec vir fortis querelas movebit, si ipsi talia pro imperio injungantur: Facit hûc illud SENECAE de provident. c. 4. Quare in castris periculosa fortissimis imperantur? Dux lectissimos mittit, qui nocturnis hostes aggrediuntur insidiis, aut explorant iter, aut præsidium loco dejiciunt: Nemo eorum, qui exeunt, dicit; Malè de me Imperator meruit, sed bene judicavit. Hic enim multorum vita conservatur, qui
alias

alias in eodem versarentur periculo. Vid. Dn. SAMUEL PUFENDORFF. *in disput. de obligat. adversus patriam* §. 12, p. m. 27. De duello trigeminis inde Horatiis hinc Curiatis permissio à Tullo Hostilio, & Albano Principe, ejusq; iustitiâ vid. BUXHORN. *dissert. de Rom. Imper. 3. § 5 & seq. ibiq; in notis* SCHMIDEL De alio duello vel singulari certamine memorabile duorum generosorum virorum Itali & Germani, ex quo Germanicæ nationis laus & honor admodum aucta, & hostibus formidabilior facta fuit. Vid. CAMERAR. *in hor. succisv* p. 2, c. 20. De Duellorum moralitate existat egregium problema Philosophissimi Dni JACOBI THOMASII P.P. *Lipsiensis, quod cum multis accuratis distinctionibus atq; divisionibus perlegi potest.*

§. 8.

Sorte quoq; infligi pœnas certum est, quæ species sortis in specialem planè ac singularem transiit appellationem, siquidem decimatio dici consuevit, cujus aliquomodo CICERO *pro Cluent.* quæ à TRIPHONIO Jcto *in l. Cicero 39 ff. de penis* citatur, mentionem fecit, *quando à multis,* inquit, *flagitium est admissum, tunc sortitione in quosdam animadvertitur, ut pena ad paucos, metus ad omnes perveniat, modo simul omnes pari crimine teneantur.* Nomen hoc ROMANI indiderunt huic speciei sortis, cum enim in bello unus vel alter exercitus delictum quoddam perpetraret, non in omnem animadvertenter militem, sed quemlibet decimum ad supplicium traxerunt, reliquis impunè

dimissis, quibus benignitate Deorum & fortunæ
 felicius cecidisset alea. TACITUS *libr. 4. Ann. l.*
c. 44. v. 6. ita de hoc modo: *ex fuso Exercitu, cum de-*
cimus quisq; fusti feritur, etiam strenui non fortiuntur,
& Annal. libr. 3. c. 21. v. 1. ibi: decimum quemq; cohortis
forte duetos fusti necat. Rationem commonstrat
 PLUTARCHUS in *vita Crassi*, ubi dicit, *bunc*
morem minorem damno ignominiam consmere, pluri-
 mumq; adspicientibus horrorem incutere. Sed quid si ex
 pluribus nocentibus unus in alium dolo sortem
 transtulisset, & promovisset ad mortem, qui
 postquam is supplicio ultimo affectus esset, in
 comperto fieret, numne is, qui se ita liberavit,
 propter hanc fraudem morte afficiendus esset?
 Suppono hic omnes ultimo supplicio afficien-
 dos fuisse, & inde cum fraude se aliquis liberave-
 rit, & sortem forte transtulerit in alium, capitis
 pœnâ afficiendum non putarem: Ignoscendū
 quippe ei foret, qui qualitercunq; sanguinem su-
 um iudicio sortis indulto redimere voluit *argt. l. 1.*
ff. de bonis eorum, qui ante sententiam sibi mortem. Imò
 non videtur esse sine DEI permissione, qui in-
 dultit sortem cadere in nocentem, & alium
 nocentem voluit liberari. Plura de decima-
 tione invenies apud TIRAQUELL. *de jure*
primogenitura quast. 17. opin. l. n. 52. seq. Usū mo-
 dernum hujus consuetudinis habes apud Dn.
 BRUNNEMANN. *ad tit. ff. de reb. dub.* Dn.
 STRUV. *Exercit. 49. §. 90.* Dn. CARPZ. *pr. Crim.*
p. 3. quast. 150.

§. 9.

Quamvis autem ludendi immoderatus pruritus

eo usq; in jure coërcitus sit, ut nec pœnæ stipula-
tio in ludis illicitis locum habeat, sunt enim tales
stipulationes turpes, & non solum ope Excepti-
onis infirmantur, sed ipso jure & per se nullius
momenti sunt *l. generaliter 26. l. stipulatio ff. de V. O.* &
per Consequens nec obligatio nec actio inde ori-
tur. ARUM. *disp. 22. ad precipuas LL. ff. sb. 8.* Ad
pœnam nihilominus * de non ludendo, stipu-
lando amico obligari potest PETRUS SAN-
TER *tr. de Affecuras. & spons. p. 3. in fin.* utur sti-
pulantis non interfit, si alter ludat, quia malefici-
umne fiat, adstringi quis potest pœnâ promissâ
facit huc *l. 121. §. mulier. 1. ibiq; BARTOL. & Dd. de*
V. O. HAHN. ad Wesenb. ff. de aleat. n. 4. Ex hac
enim stipulatione boni mores neutiquam lædū-
tur, sed magis conservantur. BENEVENUT.
STRACCHA *tr. de spons. §. bic etiam v. 1. p. 270.*
PFEIL. *conf. 36.* & ita responsum fuisse meminit
Dnus PHILIPPI *in usu practico à Scabinis Lips. M.*
Jul. 1657. ad consultationem Johann Posters
Huff. Schmidts zu Pegau. Aliter tamen se res
habet in casu, ubi mihi promisisti decem, si te vi-
cero in ludo, ibi enim licitum erit Tibi impedire
implementum hujus conditionis, & taliter lude-
re, quod Te non vincam, quia sic videtur tacite
esse actum, unde hoc casu non habet locū regu-
la, de quâ *in l. 24. de cond. & demonstr.* & in re-
gulâ, *cum non fiat de R. l. in 6to*, quia dicta regula nō
procedit, quando tacite actum est quod liceat
impedire implementum conditionis, EVERHAR.
in Top. loco leg. à primo ad ultim. p. m. 649.

§. 8.

28. Hûc recenseri meretur Aleæ Emtio, quæ * à
 Nostreis dicitur, cum incertus emitur eventus v.
 g. si Piscator iactum retis vendit, vel auceps Pan-
 theram. l. 8. ff. de contr. aben. emt. Ex quo textu certò
 colligimus aleam Jctis incertum quid denotare,
 quæ incertitudo etiam huic emtioni inest, quâ
 perdit vel lucratur quid emtor. Interim tamen
 hæc emtio non est conditionalis, sed perfecta à
 principio, quia spes ipsa emitur. Vid. PETR.
 NICOL. MOZZ. de emtione vend. pag. mibi 380 n. 17.
 Adeoq; non obligatio, sed res ipsa in illam dedu-
 cta speratur. Sive igitur illa futura existat nec
 ne, ratione obligationis producendæ nihil inter-
 est vid. d. l. 8. si vero res iam existit, sed sub dubio
 atq; in certo eventu fuit promissa; ut si Navis ex
 Asia venerit, dabo 100. hoc casu obligatio ipsa,
 non vero res in spe est, & tum demum vires plen-
 issimas accipit, si dubius ille casus, sub quo res
 est promissa, in Creditoris commodum cesserit,
 adeoq; interim planè nihil debetur, sed tantum
 spes est debitum iri per textum expressum in §.
 sub condit. 4. Instit. de V. O. l. 13. §. 5. de pign. Et propter
 incertitudinem & dubium rei eventum multa
 rata habentur, quæ alias non subsisterent l. 1. C. de
 pact. c. in civitate 6. §. c. fin. de usur. tum etiam, quod
 forte fit, mutari nequit, siquidem illa, uti etiam
 supra §. 5. n. 20 diximus, in mundo superiorem
 non habet Nov. 69. c. 4. §. 1. circa fin.

CAPUT. VIII.

DE CONTRARIIS.

1. **C**ontractibus nihil tam contrarium est, quam metus & dolus.
2. Dissimulatio in ludo nocet.
3. Dolus nemini patrocinium debet.
4. Dolus in ludo punitur ut furtum.
5. Ludens cum dolo pecuniam perditam repetit.
6. Ludus fit illicitus per Spiritum familiarem durch ein Spiel Teufelger.
7. Quæstus & lucri causa ludi non instituendi.
8. Per vim & metum vitatur ludus.
9. Victor per importunitatem victi lucratur pecuniam.
10. Quid de blandiente?
11. Falsa Nummismata in ludo non ponenda.
12. Confirmatur per Responsum Lipsiense.

1. **C**ontraria quod concernit, videmus * contractibus & conventionibus & consequenter lusionibus nihil tam contrarium esse quam metum & dolum / 116. de R. J. quapropter (1.) absit dolus / i. i. verbo absq. dolo C. l. fin. hic. Et quidem * sine dissimulatione, nam qui illum dissimulat, quo trahat alium imperitorem ad ludendum, peccare, & ad restitutionem teneri scribit. NAVARRUS in suo manuali c. 19. quia * dolus nemini patrocinium debet. COVARRUV. in reg. peccatump. 2. §. 4. n. 4. Etejusmodi dolus per jura etiam punitur, uti * Scabini Lipsienses haben. Becken = Knechte mit einen armen Manne gespielt / und Ihme sein Geld durch Betrug abgewonnen / und sind dero halben gefänglich eingezogen worden / so m. d. gen.
- 2.
- 3.
- 4.

gen Sie derselben Ubelthat halber / so Sie sich anders darzu bekennen oder üterführet würden / nach Diebstahl recht wohl gestraffet werden V.

- R. W. Nam si dolo quis ad ludum adigitur, & ludendo * perdit pecuniam, illam repetere potest. Judexq; tunc officium suum impertiri tenetur vid. *Könige. 57. §.* es mag aber durch ein statut oder Gewohnheit. Et *BART. in verb. lud. n. 48.* si vero id, quod dolo ludendo perdidit, non dum solvit, sed saltem promisit, Judex victorem ab actione statim repellit, ratio est, quia agens agit ex turpi causa, igitur depellendus est *l. mercede C. de condict. ob turp. caus.* Jure Saxon. textus est expressus in art. 100, Weichbild ibi: wenn es (scil. die Schuld) umbs Spiel ist / da darff Er Ihme nicht antworten / und der Richter auch nicht.
6. Porro ludus * non valet, si alius adminiculis illicitis ludens victoriam obtinuit, e g. per Spiritu familiarem durch ein Spiel-Teufelgen / ubi is nō solum nihil lucratur, quia artes Magicæ tollunt prorsus omne id, quod ex ludo percipi debuit commodum, cum & alter rebus suis fraudetur, ipseq; non nisi nocendi alterius causa agit, verum etiam, contra illum criminaliter inquiri potest, uti responderunt Lipsienses M. Xbr 1662. nach Reichenbach an Augustin Daxdorff Schenfarber: hat Zacharias Meyer Bürger und Färber zu Reichenbach sich unterschiedlichen verlauten lassen / Er habe ein Teufelgen / und wolle es verkauffen / gestalt Er auch / wenn Er gespielet / immer das Geld gewonnen / daher man endlich mit

mit Ihme nicht mehr spielen wollen / Erziehe
 denn den Rock aus / welches wann es erfolgt / er
 zusichtiglich verspielet: Inmassen Er sich eins-
 mahls vernehmen lassen / man solte Ihn 15. gr.
 geben / Er wolte damit die Kegelschieben / und
 strack 1. Thaler wieder bringen 2c. dafern nun
 gnugsame Indicia wider Meyern vorhanden / so
 ist die Obrigkeit inquisitorie wider Ihn zuver-
 fahren schuldig B. R. 28. vid. Dn. PHILIPPI in suis
 observ. ad dec. elector. p. 1269. Dolus autem, quibus
 modis contingat, vid. latius apud MOLIN. diff. 517

7. n. 1. II. Etiam quaestus * & lucri illiciti causa
 non possunt institui l. 1. vers. qui artis ludicra l. 2. §. fin
 ff. de his qui notantur infam l. 1 §. 6. de postul. quia &
 qui lucrum illicitum petit, in dolo est. III. Lu-
 8. dus etiam vitiatur, quando * aliquis per vim me-
 tumve attrahatur, quia neq; hæc res dolo caret
 l. si legator. de dolo, & tenetur tunc cogens restituere,
 quod in ludo accepit; nam hoc injustum est,
 aliquem adeò dirigere, ne prius à ludo discedat,
 donec tot vel tot vicerit, nobiscum quoq; sentit
 9. GUILHELM. in l. Juris Gentium §. Prætor ait ff. de pact.
 Ludentes siquidem proprio motu & instinctu
 convenisse necesse est; Prætor enim contrata-
 les attractatores ita pronunciat: *In eum, qui alea*
ludenda causa vim intulerit, uti quoq; res erit, animad-
vertam, ut aut multa multetur, aut in Latomias vel in
vincula publica ducatur l. 1. §. fin. ff. b. t. Latomiæ quid
 sint vid. apud CALVIN & COTT. in memorial. in verb
Latomia. Et hæc de victo. Sed quaeritur, si quis
 9. coactus fuerit * ad ludendum per importuni-

rarem victi, multumq; pecuniæ lucratus fuisset, num ad restitutionem teneatur? Respondetur quod non, quia in odium aleæ victus ob adhibitam vim nullam actionem habet, ludus enim sit actus liber & spontaneus, non coactus & invitus, quippe qui ex conventionem dependet, *uti supra §. 1. c. 2. diximus.* In hac sententia nobiscum quoq; est *INNOCENT. in c. pleriq; de Immunit. Eccles. & ad c. Clerici de vita & honest. Clericor. add. Dd. in c. 29. X. de Præbend. & in c. fin. 20. quæst. 30.* Et non solum hoc
 10. procedit de dolo, verum etiam * de blandimentis, wenn einer mit guten Worten zum Spiel gereizet wird. Qui enim aliquem blanditiis, suasionibus, & illecebris ad ludendum abducit, compellere dicitur. Compellentes autem alios ad ludendum extraordinarie puniri debent, verba expressa Edicti habent, *in eum, inquit Prætor, qui alea ludenda causa vim intulerit, uti quæ res erit, animadvertam l. 1. in pr. & §. 4. ff. de aleator.* Et sic non solum ejusmodi ludus est irritus, & victus perditam pecuniam repetere valet, verum etiam ludens victor ut compulsor punitur. *CACCIALUP. de lud. n. 62. vers. & quidem modern. DANHAUD. pr. crim. c. 126. n. 12. PARIS DE PUTEO in tr. de lud. n. 44. in fin. qui in specie de lusoribus AZARDI illud obtinere dicit, ut, dum blandis artibus viatores adventantes ad ludum provocant, in principio pecunias se perdere fingunt, ex post facto autem omnia ad se trahunt, eadem, quâ compulsor, pœnâ affici debent, referente FARINAC. de variis ac divers. crimin. quæst. 109. n. 76,* Et hi sunt, quos

quos vulgus die *Spigbuben*/ *Deppler* appellare solet. Vid. Dn. *STRICKIUS* in *disp. de Saccular.* c. 2. n. 17. Hoc autem ita intelligi cupimus, ubi quis precibus adeo vehementibus attractus fuerit, ut rem suam periclitari, quam tantis molestiis affici maluêrit. *LEONHARD, LESS.* de l. & l. lib. 2. c. 26. dub. 2. n. 12. Si vero modicæ blanditiæ adhibitæ fuerint, cum *Glossa* in l. 1. pr. in verb. *animadvertam ff. de aleat.* statuimus, blandientes non in rigore, cum compellentibus puniendos esse, sed aliquantulum mitius, siquidem blanditiis invitatus lusum recusare potuisset. *ANTON. MATTHÆI* de *Crim. p.*

11. 292. *FARINAC.* A. l. n. 77. IV. Annulatur ludus * falsis Nummismatibus, in quæ ludentes non cōsentiunt; nam eum in finem ludunt, ut pecuniâ validam ad commestationem vel aliam recreationem licitam impendere possint, & qui falsam pecuniam in ludo apponit, crimen falsi committit. Hinc statim apparet, quid de Germanico isto sit statuendum; *auff den Spiel gilt alles.*
12. Nostra sententia stabilitur * à Scabinis Lipsiensibus sequente præjudicio: hat B. W. im Gasthose bey Euch unter Licht einen uns zugeschicketen geprägten Zahl-Groschen vor einen GoldGulden gegen einen GuldenGroschen/ dar- gegen auch 2. ganze güldene Groschen genommen/ und zu sich gezogen / und hat über das allda auff den Spiel kleine weisse Zahl-Pfennige / deren etliche Ihr uns auch übersendet/ als wären es drey PfennigGröschlein / in die 20. Meißnische Groschen werth / wo sie rechtschaffen geweest/ unter

anderer Münze eingeschoben / so wird gedachter
 W. von wegen solcher seiner Begünstigung / und
 von Ihme vorsehl. geführte Falsches billich mit Ru-
 then ausgehauen / und aus euren Gerichten ver-
 wiesen / item wo Hannß N. gläublich möchte dar-
 thun / daß Er den uns überschickten Ort (welcher
 bleyern gewesen) uffn Spiel gewonnen / darzu Er
 Ihn denn wiederinnb gebraucht / und sonst nicht
 ausgeben wollen / so were Er mit den erlittenen
 Gefängniß gnugsam gestrafft. Vid. DN. MARS-
 MANN, in sua Metrologia & Miliologia libr. 2. p. 50. & 51.

CAP. ULTIMUM.

DE ACTIONE.

1. **R**epetitio in ludo licito cessat.
2. *Nisi pecunia sit alterius.*
3. *Lex civilis non desinit contractum lusionis irritum.*
4. *Sed in penam actus illiciti concedit victo soluti re-
 petitionem.*
5. *Non tamen ante sententiam.*
6. *Ratio.*
7. *Triplici via obligamur.*
8. *Victus ex ludo quomodo obligatus.*
9. *Condictio ex lege quid.*
10. *Quae etiam extra ordinem in ludo illicito locum
 habet.*
11. *Sententia Perezii de hoc.*
12. *Renunciatio in ludo non valet.*
13. *Describitur condictio ex ludo illicito.*
14. *Analysis actionis.*
15. *Victor non potest victum convenire de pecunia non-
 dum soluta.*

16. *Nōq̃ illius hæredem.*
17. *Contra legem committens, frustra legis auxiliū implorat.*
18. *Quare Victo non victori detur actio.*
19. *Parenti & Domino ad repetendum conceditur hæc actio.*
20. *Pater etiam habet furtivam, ut & de servo corrupto, & alias plures actiones.*
21. *Lusores ipsi admittuntur ad probandum.*
22. *Ludens falsis taxillis duplex crimen committit.*
23. *Contra Parentes ex Edicto datur utilis actio.*
24. *Contra Dominum actio de peculio.*
25. *Redhibitioni non datur locus.*
26. *Tutor pro suo pupillo agit contra quemlibet possessorem.*
27. *Concreditam pecuniam ludendo perdens susligatur.*
28. *Formula, ubi pater loco filii agit ex altera Edicti parte.*
29. *Unusquisq̃, ex populo agere potest, ut & Magistratus.*
30. *Præmissis vero Regis vel Principis Advocatus Fisci, alias Camera Procurator dictus.*
31. *Estres abominabilis alea.*
32. *Formula ipsius.*

§. 1.

Ultimo loco necesse est, ut dicamus de actione, quæ ex hac conventionē sive hoc contractu, actu ludendi jam consummato descendit, siquidem ludentes ultrò citroq̃ consensere, quod mihi statim obligationem de aliquo dando

vel faciendo denotat. Fiat autem in ludis licitis & juxta præscriptum à *JUSTIN. in l. fin. Cod. de aleat.* formam, tunc non solum * repetitio cessabit
 1. *l. solent §. 1. de aleat.* verum etiam victor, quod expositum est, lucrabitur, & agere permittitur *l. si gratuitam 17. §. si quis 37. de P. V.* nisi pecunia * quæ
 2. ludo deperditur, fuerit alterius, tunc poterit repeti, sic *Mens. Nov. 1576.* respondit referente *Dno BECHMANNO in suis not. practicab. b. n. 86.* collegium Jenense, Quæstori cuidam, cujus Pincerna cum tabellario Dresdensè ludendo 70. florenos perdiderat, summam istam Domino restituendam esse. Vid. *Dn. BRUNNEMANN. Cent. 4. dec. 8.*

§. 2.

Victus igitur traditione Dominium in Vicentē transtulit, uti habemus expressum textum *in l. 20 C. de pact.* Et quamvis rem, de quâ ante lusum convenerunt, non dum tradiderit, nihilominus obligatus manebit, quia pacta dant legem contractibus *l. 1. §. 6. ff. de posit. l. 23. ff. de R. l.* & grave est, fidem datam fallere *l. 1. ff. de consil. pec.* imò nihil magis congruum est fidei humanæ, quam servare ea, quæ placuerunt *l. 1 ff. de pact l. 20. C. de transact.* Ideo & Victor justè rem in ludo lucrata retinet, *uti §. 5. sequ.* docetur. Nam quamvis lex civilis alearum lusum prohibeat, non tamen efficit, nec * definit hunc contractum nullum, aut
 3. irritum, nec prohibet Dominium à ludente acquiri, sed solum * in pœnam actus illiciti concedit victo soluti repetitionem, non propria auctori-

- toritate, cum nemo sibi ipsi jus dicere debeat, sed
5. competentibus actionibus. Unde ante * sententiam Judicis non obligatur victor restituere quod accepit, (nisi malis artibus fuerit usus) quoniam ea * res ad pœnam spectat, quam nemo subire tenetur, etiam in conscientia, ante sententiam, *COVARRUV. ad c. peccatum p. 2. §. 4. n. 2. & 3. LESSIUS de T. & 7. libr. 2. c. 16. dub. 3.*

§. 3.

- Diximus in præcedente thesi victum obligatum esse victori contraq; illum posse actionem institui, quo autem actionis genere fieri debeat ponendum: Notum alias erit, triplici * via nos obligari, aut enim obligamur ex contractu, aut ex delicto aut ex lege. Si ex stipulatione obligatus * est victus, quod sc. hâc interpositâ sibi invicem caverunt, quod alter alteri velit dare id, quod in ludo depositum, tunc vincens agat ex stipulatu, si vero obligatur ex contractu literali: quando scil. finito ludo ad debitum certum solvendum se chirographo obligavit, si vero neq; ex stipulatu neq; ex literali contractu, necessum erit obligatum esse ex lege, ex delicto non esse obstrictum, vix est, quod dubitari possit.

§. 4.

- Summo genere jure id, de quo lege permittente luit, victor â victo potest petere. Definimus
9. autem condictionem * ex lege ex Dno *STRUV.* ita: quod sit actio in personam, quâ id dari oportere intenditur, quod debetur ex obligatione civili, quæ introducta est nova lege, non expri-
- mente

mēte, quo genere actionis experiundum sit *l. un. de condict. ex lege vid. l. 35. §. ult. C. de Donat. junct. Novell. 162. HAHNB. n. 3. TREUTLER, disp. 23. vol. 1. §. 1. PEREZ in Cod. n. 6. b.*

§. 5.

Postquam egimus de actione instituenda ex ludis licitis, dicere quoq; nos convenit obligationem & actionem, quæ ex ludis illicitis potest institui. Primo statim loco an victor acquisiverit Dominium in illâ re, quam ludendo lucratus est quærimus? Nos ludum quendam esse respondemus, qui, quamvis injuste celebratus, nihilominus victor, quod solutum accepit lucrum, tū jure naturali, tum jure civili secum retinere potest, donec victus repetat. Dn. *HAHN* hīc, quod condicit tanquam pecuniam debitam *CUIAC. in parat. b.* Regulariter quidem condictio hic non haberet locum ex hāc ratione, quia utriusq; turpitudine, ubi semper potior habetur ratio possidentis, uti videmus in pecunia meretrici data, cui aliquid dare legibus est prohibitum quando tamen ei jam datum est aliquid, juste hoc retinet

10. *l. 4. §. 9. ff. de condict. ob turp. causam*, sed sit planè * extra ordinem, irregulariter, & in odium aleæ.
 11. *HAHN hic n. 4* ideò & *PEREZIUS* * *ad Cod. de aleat. n. 1.* dicit, dari saltim quasi conditionem ei, qui victus alea sciens ultro solvit. Etiā hīc renunciatio * non valet, quippe quæ infavorem publicum est introducta, cui privatus vix ac ne vix quidem præjudicium facere poterit *l. 38. ff. de pact.*

§. 6.

Ut autem ad conditionem nostram propius accedamus, describamus illam h. m. quod sit actio* personalis civilis popularis, quæ datur illi, qui ludo illicito aliquid perdidit atq; solvit, eiusq; hæredibus contra vincentem illiusve hæredes ad repetendum id, quod est datum aut solutum.

§. 7.

14. Rationem nunc addimus, quare * peractionem personalem descripsimus, sc. quia victus ut actor intendit dari sibi aliquid, & si instituit conditionem, quæ est actio in personam §. 15. *Inst. de action.* l. 1. c. 6. Civilis est, quia in illa jus Prætorium sibi nullas vindicat partes; 7° civilis autem sumimus hic latissime, uti in l. 20. §. fin. ff. de O. & A. ponitur l. 42. §. 1. eod. Datur autem illi, qui ludo illicito aliquid perdidit l. 3. c. 6. illiusve hæredibus, quia est reipersecutoria l. 4. §. fin. ff. de alien. jud. mut. caus. contra vincentem illiusve hæredes, cum descendenti quo modo ex cōtractu, utut jure civili ratione effectus, invalido, actiones vero ex contractibus venientes in hæredes dantur l. 49. ff. de O. & A. & quidem recte, quia lucrum ex illa pecunia victoris hæredes senserint, vid. hanc de re SCHNEIDER. ad §. 6. *Inst. de action.* Non autem semper hæc contra illos datur, siquidem 50. annorum spatio excluditur, illiq; præscribitur l. 3. c. 6. Et hæc de victo. Victor autem victum ludo convenire * non potest, ut solvat pecuniam perditam, non dum solutā, uti & responderunt JCTI WITTEBERGENSES 1547. &c. einer soll Zahl Pfenninge vor Gold & Gilden oder Gold & Kronen

- Kronen uff das Spiel auffgesetzt haben / der wird uff Verrug und falsch beklagt / Er aber excipiret / uff Spiel soll nicht geurthelt werden / und als Ihr uns Klage und Exception N. so Klagen an einen / und Hans Hammerschmidt beklagten andern Theils zugeschiedt habt und gebethen / euch des Rechtens darüber zubelernen / demnach sprechen wir verordnete Dd. des Churf. Sächs. Hoff. Gerichts zu Wittenbergk vor recht / daß Beklagter auff die Klage zuverfahren nicht schuldig V. R. W. (Intelligendum autem est hoc de summa quam lex ludentibus expresse prohibuit ex quo fundamento & *PARIS DE PU-TEO in tr. de ludo n. 21* se obtinuisse scribit pro quodam Equite; qui in pilæ ludò promiserat factò desuper instrumento 800 aureos, quod & allegat DN. *MARSMANN: in sua metrologia & miliologia libr. 2 p. 52.*) multo minus * illius hæredem, uti hoc apparet ex *Land R. libr. 1. art. 6.* der Erbe ist nicht schuldig zugelten dasjenige was der verstorbene verspielt / vid. DN. *STRUV. Exerc. 15. §. 57.* Et sic interpretandum illud quod in *Weichbild art. 101. dicitur*, kein Richter soll richten über gedoppelt Spiel / quia agens propriam turpitudinem agendo allegat; dum per ludum illicitum pecuniam à victo non dum solutum lucratus fuerit; & si contra legem commisit, ergo & * frustra legis auxilium implorat *argt. cap. quia frustra*
16. *I de usur.* Quod vero * victo non victori detur actio, contraq; illius hæredes, fit hoc in odiū aleæ, deinde etiam illius hæredes ex pecunia lucrata

crata lucrum in simul sensere, uti *supra* diximus, post contra hæredes dari, si fraus in ludendo intervenierit, vel quis alterum sollicitè ad ludendum incitaverit. *STRUV. allegat. loco.* Et hic victus est persona favorabilis, dum perditam pecuniam condicere, victor vero lucratam minime petere possit, quia contra eum, illiusve hæredes licitè agitur. Et non habet, unde se defendat, quicquid etiam perducatur; turpiter tamen se rem gessisse concluditur; quod secus est in victo, quia, dum victor actionem instituit, exceptio statim ipsi parata extat, contra te tibi non competit actio, per jura manifesta.

§. 8.

- Parenti vel Domino ad repetendum id, quod in ludo deperditum, atq; à filiofam. vel servo iniuste fuerit solutum *l. ult. §. i. ff. de e. conceditur* * quoq; hæc actio, siquidem hoc in passu pater & filius pro una persona habentur *l. fin. C. de Impuber. & al. subslu.* quia damnum, quod filius aut servus passus est per ludum maxime ad eos, sub quorum pietate degunt, pervenit, imò pater non solum repetere, sed actione * furtiva contra lusores agere potest. *BALD. in rubr. C. de condic. ob turp. causam,* ibiq; etiam *JASON.* item & actionem de servo corrupto instituere potuerunt, si vero falsitas dolusve adhibitus fuerit, criminis falsi, aliquando stellionatus potest accusari. Et si non liquido constet de pecunia quod quis falsis taxillis amisit, lusores * ipsi & barratarii ad probandum admittuntur, & hoc fit in odium erga alea-

- tores. *FARINAC de oppos. contr. Pers. Test. libr. 6. quæst. 56. n. 51.* qui alias regulariter repelluntur n.
22. 427. Et quilibet qui * falsis aleis utitur, ludit & fallit, geminum crimen committit, & crimen falsi & crimen furti: crimen quidem falsi exinde committit, quod re falsa utatur, *argt. l. arbitrio §. de eo & quod ibi not. ff. de dolo*: Crimen vero furti committit, quod nihil intersit inter lucrum dolosum & lucrum furtivum: in neutro enim licet pecuniam acquisitam & lucrata sibi tenere & reservare *argt. l. falsus in pr. ff. de furt.* Ideo & merito ejusmodi falsus aleator duplici pœnâ afficiendus erit, primò, ut falsarius, postea ut fur, ad arbitrium tamen Judicis: semper tamen ad restitutionem est agendum, quia solius vincentis semper adest turpitudine. *BART. in rubr. c. de condict. ob turp. causam.*
23. Contraparentes * vero & Patronos repetitio ejus, quod in alea lusum est, utilis ex hoc edicto danda est, *l. ult. §. ult. b.* At si servus ex
24. aleâ pecuniam acceperit, dabitur in Dominum * actio de peculio, ut Dominus præstet non quatenus in peculio est, sed quatenus ex ea re in peculio est, non autem datur noxalis actio, quia hæc repetitio oritur ex negotio gesto, dum scil. alter pecuniam numerat & tradit *l. ult. §. 1. idem si servus b.* De servo emto, qui lusor est, incidenter saltem
25. quærimus, num * redhibitioni locus sit? Nos statim hoc negamus, quia ob vitia animi non datur *l. 1. §. 10. ff. de edilil. edict. l. 4. in pr. eod.* ubi *ULPIAN.* vitium tamen esse, sed vitium animi non corporis, ideoq; redhiberi non posse; quoniam

- ædiles de corporalibus vitiis tantum loquuntur, non etiam animi, competit tamen hoc casu actio ex emto vel quanto minoris. Quoniam conjuges, vel liberi, si pater pecuniam perdidit, ut legitimum habere non possint, valeant agere, vid. apud TIRAQUELL. de LL. connubias, Glossa 5. n. 81. FARINAC. quæst. 209. n. 187. DÖRING. in sua Bibliotheca sub verbo alea n. 82. Tutor * etiam pro suo pupillo in hoc pupillo agere potest contra quemlibet possessorem, qui pupillarem rem ex ludo possidet, sic R. Ienenses &c. haben zwene Gefellen euren Mündlein etlich Geld und Kleinod aus ihrem Hauß dieblich entwendet / und das Geld hernach an etlichen Orten verspielet / so sind auch diejenigen / so das gestohlene Geld auff den Spiel gewonnen / daßelbige Euch als den Procuratoren der verlobten Frauen zu recht wieder zu geben verpflichtet / B. R. B. Et qui lucratur pecuniam à filiofam. vel famulo, præsumitur scivisse pecuniā fuisse patrisfam. vel Domini. ALCIAT. præsumt. 29. reg. 3. n. 6 Et in art. 6. libr. 3. Pand R. dicitur: verspielt ein Knecht seines Herrn Gut / versetzet oder verkauffet es / der Herr mag wohl das seine fordern mit recht / also daß Er darzu ziehe / das recht ist. vid. *plura suprac.* 3. §. 8. Quando vero quis pecuniam * à suo Domino concreditam ludendo perdit, literasq; commissas aperit, fustigatione merito punitur, uti R. Lipsi dicunt N. die Brlesse die Ihm vertrauet / erl. fnet / und das vertraute Geld verspielet / so wird Er dero wegen mit Ruthen billich ausgehalten / und aus euren Gerichten verwiesen / und wo Er sich trostlich

licher Worte vernehmen ließe/so möget Ihr Ihn
 in Gefängniß halten/ biß daß Er gnugsame
 Versicherung mache/sich an gleich und Recht be-
 gnügen zulassen. Formula * autem, ubi pa-
 ter loco filii ex altera parte edicti de aleatoribus
 agit, ita formari potest &c. &c. kan nicht unte-
 richtet lassen/ daß als unlängsten sein Sohn mit
 N. auff der Karten Lust und Ergögligkeit halben
 gespielt/ und den ersten Ansehen nach ein ehrli-
 ches gewonnen/N seinen Sohn genöthiget/und
 zu Verhütung allerhand daraus entstehenden
 Gefährlichkeiten dahin gezwungen/ daß Er Ihn
 das Spiel (wie die Spieler zureden pflegen) aus-
 halten und revanche geben müsse/ damit aber
 nichts anders verursacht/ als daß Er nicht allein
 dasjenige/was Er zuvor gewonnen/wieder ver-
 lohren/ sondern auch noch darzu von den Seini-
 gen an die 50 fl. verspieler. Weil aber Er als der
 Vater dergleichen seinen Sohn nicht gestatten
 könne/ und sich aus denen Rechten informiren
 lassen/ daß Er nicht allein dasjenige/ was sein
 Sohn verspieler/ condiciren/ und wieder for-
 dern/ sondern auch/ daß dergleichen Zwang nach
 Gelegenheit der Person mit Geld - Buße oder
 mit Gefängniß bestraffet werden könne/sich des-
 halben *ad l. fin. §. 2. Et l. 1. pr. de aleator.* veruffende/
 als will Er nicht allein gebethen und gesuchet ha-
 ben N. N. dahin anzuhalten/ das Geld/ so sein
 Sohn verspieler/wieder heraus zugeben/sondern
 Ihn auch willkührlich zubestrafen.

- Quando autem nemo ex his Personis actionem hanc adhibere desiderat; aut forsân non potest,
29. tunc unusquisq; * ex populo ad eam est admit-
tendus *l. 1. c. 6. 1.* quapropter etiam dicitur popu-
laris, quia suum jus populo tuetur *l. 1. ff. de pop. act.*
l. un. §. 2. ne quid in flumine publ. Quærimus au-
tem, si unus ex populo institueret hanc condic-
tionem, acciperetq; à victore, quod victus luden-
do perdididerat, ad quemnam spectaret hæc pecu-
nia? Putamus in dubiis causis super favendum
esse piis causis, ut favorabilioribus, tutius enim
& conscientis securius esse; si pecunia ludo ac-
quisita in usum pauperum erogetur, tradunt
GLOSS. & Dd. communiter in c. Clerici in verb. ad aleas
de vit. & honest. Cler. per c. non sane 15. in fin. caus. 14.
quæst. 8. RAUCHBAR. p. 2. quæst. 25. n. 92. Restrangi-
tur aliquo modo, si scil. pecunia fuit non in lu-
dentis potestate, sed fuit Patris vel Domini, tunc
quoq; Patri vel Domino restituitur. Ceterum
ut dictum; si est sui juris ac in ludendo assiduus,
pecuniam rectissimè pauperibus distribui
censet *PETR. GREGOR. libr. 39. c. 3.* & convenit
responso supra adducto, nisi tamen is, qui lucra-
tur, fraude in ludo usus fuerit, tunc ut rapina &
furtum Domino amittenti debent amissa restitui
c. 15. c. 14. quæst. 5. Et si nullus repetierit, tunc ex
officio condictionem instituat Magistratus, si o-
miserit, tenetur ad interessè. *CHILIAN. KÖNIG*
Process. Judic. part. 2. c. 34. n. 4. Jure vero Sax. Ma-
gistratus loci tenetur inhibere ejusmodi ludos
illicitos sub pœnâ centum thalerorum, quæ pœ-
na

- na postea ad pias causas est eroganda *vid. Ord. Pol. nov. Sax. tit. 8. §. 4. pag. m. 123.* Præprimis vero agere potest & debet * Regis vel Principis Advocatus, alias Procurator Camerae dictus *4. 3 in fin. C. de aleator.* qui omni modo, omniq; spe niti debet, ut non solum Principis ærarium augeatur quod diu *IMPP. VALENT. THEOD. & ARCAD. l. 5. C. de mod. mulct.* commendarunt, verum etiam, ut vitia in regno Principatuq; tollantur, & si actionem suam fiscalem contra aleatores ex officio non instituit, perditasq; opes cum multa debita non repolcit, officium suum perdere dicitur *AUTH. 31. alear. usus ad finem.* Abominabilis namq; * earum alea, multa sub se comprehendens crimina, quæ frequentibus contenta sunt versiculis.

*Hæc cum taxillis ludendo crimina fiunt
Ecclesie Spretus, usuraq;, rixa, rapina
Scandala, tum nugæ Blasphemia, tum faciendi
Furti doctrina, violentia, copia falsi,
Et mortis causa, deceptio, perditioq;
Temporis, & desiderium, corruptioq; ingens
Istis prædictis adulatio, vitæq;, turpis.*

- Euucleationem horum vide apud *HOSTIENS in summa de Excessib. Prælator* Videatur & *D. AMBROS. lib. de Tobia c. 11.* Forma vero * petitionis Fiscalis adversus lufiores competens talis esse potest: &c. N. Fiscal saget/dasß Er in Erfahrung kommen / daß untångst N. glaubwürdig mit N auff der Karten gespielt/und doñ in die 500. fl. verlohren/ob nun gleich N. die verspieleren 500. fl. von N. wieder zu fördern nicht gemeinet/sondern seines

seines Theils dem Unglück diesen Verlust zuschreiben will / dennoch aber und dieweil dergleichen übermäßige Geld-Spilsterung wohl u heilsamlich in denen Rechten verbotthen und klagen-der Fiscal, tragenden Amteshalben nach Anleitung des *l. fin. C. de aleat.* gebühren will / dergleichen verspielte Gelder / dem gemeinen Wesen oder dem Armuth zum besten von dem Spieler zuzufordern / als will Er hiermit vom Beklagten deutliche Antwort gefordert / und darauff zuerkennen und auszusprechen gebeten haben / daß N. die 500 fl wieder heraus zugeben schuldig / und solche an den Kirchen-Bau oder an andere nothwendige gemeine Unkosten zu verwenden. Obiter hoc adjicio, quod denunciator in Processu Inquisitorio ad testificandum ipse admitti debeat, si nimirum dixerit, se has vel illas personas ludentes invenisse, *BARTOL. in l. divus 3. ff. de custod. reor. CARPZ p. 1. const. 10. def. 66. n. 3.* §. 10.

Posuimus supra hanc nostram actionem dari in hæredes, & simul esse popularem, quod contra illam est, siquidem illa neq; in hæredes datur, neq; supra annum extenditur (2.) hanc actionem petitur poena § *pœnales lussis. 12. de Action.* cujus vero illa sit, invenies apud Dn. *STRUV. Exerc. 48. §. 117* in nostra autem contra aleatores, petimus rem. Sed respondemus, quamvis actionum popularium, ut apparet, tales sint effectus, ex quibus, non possumus videre, nostram posse dici iure popularem, nihilominus cum aliquid singulare ob odium erga aleatores censemus. Quando vero

plures ad Prætozem accedebant, tunc ille, ne actio planè inutilis fieret, atq; impediretur, debebat magis idoneum eligere *l. 2. ff. de pop. act. 60. THOFRED. in not. vid. FABER. lib. 3. c. 10. & lib. 7. c. 4. GELL. lib. 2. c. 4.* qui fusè de hâc electione loquitur, tamq; in specie appellat divinationem cum *GABIO BASSO*, quoniam divinare quodammodo judicem oporteat.

Et hæc de spinosa ac abstrusa Juris materia dicta sufficiant. DEO Ter Opt. Max. cujus ope meum laborem incepti, gratias jam habeo maximas pro Spiritus sui assistentia, concessisq; viribus. Interim Te, B. L. divinæ benedictioni commendo, vale & vive, quod omnibus votis pro Te cupio atq; exopto, & si non in omnibus satisfactum; tamen ut in ludopilæ alterius est commode mittere, alterius etiam, si quid erratū est, quam bellissime excipere & arte corrigere: sic æqui Lectoris putabis flectere quædam inbenigniores partem. Sicq; pœna mihi erit doceri. Nemo enim est mortalium, quē nō aliqua pars ignorantia attingat: Hanc siquidem contagione ex ipsa mortalitate traximus; Nam homo cum errat, humanitus errat. *argt. l. 12. ff. de legat. 3.* Errorē autē in homine calumniari, est toti ipsi mortalitati convitium facere secundum istum Sapientē.

Inveniat quod quisq; velit, non omnibus unum est

Quod placent? Hic spinas colligit, ille refus.

Cum vero tractatum hunc gratum fuisse cognovero, propitiū Tibi B. L. Libellum de jure Carrucarum, von Carrethge and deren Serechtigtelt/qui erit glossema sive commentatio brevīs ad L. un. C. de vehiculis honoratorum, communicare destinavi. Itē
rum vale.

Sequitur Mantissa loco

Tabella ludorum species, & quidem usitatior
tiores sub se complectens;

Et sunt ludi vel

Græcorum

publici, in honorem Deorum

Pythia, in honorem Apollinis. *Ovid. libr. 1°*

Metamorph. fab. 12. Macrobi. libr. 1, Saturn.

c. 17. circa fin.

Olympia, à Pelope orta in honorem Jovis. Agebantur quinto quoq; anno vel quinquagesimo mense. Ideo & tempus quinq; annorum Olympiadem dixerunt.

Nemea ab Hercule, occiso Leone Sylvæ Nemeæ in honorem Jovis instituta fuisse ferunt. Erant Equestres Ludi Gymnicis certaminibus mixti, singularisq; trienniis repetiti. Victores Apio herba funebri coronabantur.

Isthmia, in faucibus Isthmi Peleponnesi, à quo & nomen habent. in honorem Neptuni primum celebrata, in quibus tantus honor victoribus habebatur, ut in urbe reducis per stratas murorū ruinas exciperentur. Hinc & *Vitr. lib. 9. prefac.* Nobilibus Athletis, qui Olympia, Pythia, Isthmia, Nemea vicissent, Græcorum majores ita magnos honores constituerunt, ut

cum reverterentur in suas civitates
cum victoria triumphantes, quadri-
gis in mœnia & in patria revertantur.
Unde *SENECA lib. de benefic. c. 5.* Quid
habet per se corona pretiosum? quid
prætecta? quid fasces? quid tribu-
nal & currus? Nihil horum honor
est, sed honoris insigne. Rationem
politicam horum ludorum dicet ex
gravissimo illo Pædagogo Palatino Saade-
dra *Symb. 42. p. m. 321.* Plura
genera recenset. *Meussius in libello de lu-
dis Græcorum. Doctus Scaliger. Ravissus
Textor Theatr. Histor. lib. 4. c. 104. Mas-
seus Palastr. Syl. Rom. l. 4. c. 33.*

Privati

Pyrriha vel Pyrrica vid. *Antiquit. Res. lib.
5. c. 25. Claudian. de VI. Cons. Honor. Paneg.
vers. 621. ibiq. Clariss. Barth. in not. pag. m.
385. Tract. nostrum supra c. 2. §. 10. n. 42.
Gotthofred. ad l. 8. §. 11. ff. de pen. lit. K.*

Dolichus hinc Dolichodromi. *Ras. lib.
7. cap. ult. in fine.*

Opletes

Penthathlum sive Quinquertion, quo
pertinent.

Jaculatio

hastæ

pili, fuit postea proprium Romanis
militibus gestamen. *Res. lib. 10. c. 10.*

Cursus

Rho

Rhedarum
 Carpentorum
 Quadrigarum
 Bigarum
 Equorum Dossariorum
 Puerorum

Saltus

Lucta

Pugna

Virorum

Puerorum

Diaulus

Hippica

Scena

Comœdiæ

Tragœdiæ. De Stylo Tragœdiæ

& Comœdiæ vid Vitū Amer-

bachium in artem Poeticam

Horatii p.m13. & 80.

Satyræ

Romanorum

Publici

Sacri

Megalenſes, *Ros. libr. 5. c. 13.*

Cereales c. 14.

Florales c. 15.

Martiales c. 16.

Apollinares c. 17.

Capitolini c. 18.

Romani c. 19.

Plebeji, Compitalitii, Augustales &

Palatini c. 20.

Seculares c. 21.

Voti-

Votivæ. 22.

Funebres. 24.

Ludicri &c.

Privati

Circenses sive Mappa, quæ erat signum quo Prætor aut Dictator cursum Aurigis significabat Originem horum Circensium lege apud *Plutarchum in vita Romuli p. 1. pag. m. 54* ubi Romulus ad licitas Principibus artes confugiens vicinos ad indicta ludorum spectacula vocavit; quo & virgines doli ignaræ & veniunt & jussu Romuli rapiuntur. *Buxhorn. de statu Imp. dissert. 1. p. m. 5. Schmidelius ad præfatum Auctor. p. m. 172.* qui justitiam illius Raptus ibi exponit, quod conservandæ communis societatis gratia gentium consensus populis ad tales actus jus concesserit, quibus & à vicinis requirantur, sine quibus vel vita commode agi, vel civitas conservari nequeat. *Magnus Grotius lib. 2. c. 2. §. 1. c. 22. §. 7. de jure Belli & Pacis. Contrarium dicit Feld, ad b. l. Grotii.*

Quadrigæ

Alborum

Rufforum sive Rufforum

Prasinorum

Venetorum. Et hæ sunt quatuor factiones aurigantium, qui ludis Circensibus palmam quærebant,

& à coloribus viridis cærulei, cœcini albiq, panni, quo donabantur, nomina acceperunt. *Ros, libr. 5. c. 5.* Elegante Tractatum conscripsit *de re vehiculari Dominus Scheferus*, quem vide. Huc pertinet & *Naumachia*, i.e. navale certamen, cum in mari, fluvio, stagno, lacu, forma navalis pugnae representabatur.

Ludi Romani magni, ubi equi & muli juncti & soluti in circo maximo magno spectantium studio currebant, & à certis personis aqua refocillabantur. Veteribus illud vas *Nassiterua* dicebatur vid. *Gothofred. ad l. 4. ff. de bis, qui notant. infam. tit. 6.*

Cursus quem peragebant currendo certa studia in campo, perveniebantq; ad metam.

Salratio in æquo campo, aut infernè ad locum superiorem & contra *Ros. libr. 4. c. 5.*

Jaculatio

discorum

sagittarum

pilarum

telorum &c.

Decursio equestris. Quos ludos uno nomine Romani dicebant *Quinquersio-*

Amphitheatrales sive arenæ, dicebanturq;

Gladiatorii, ubi

Gladiatores

Retiarii

Luçtatores

Andabata, qui ex equis galea fron-

tem oculosq; tecti, trudente ar-

mati ad mortem usq; pugnabāt

Venatorii de quibus *Ulp. in l. aut damnus*

8. §. 9. & 10. ff. de pen. Consistebātq; in

Pugna cum pugnis

cæstibus

hastis

feris. Obiter de pugnis

Gallorum Gallinaceo-

rum, quibus allium an-

te certamen, ut pugna-

tiores efficerentur olim

datum. *Donat. p. 224. Col.*

im Hausbuch p. 4. tit.

vom Haushahn Quos

recenset *Bornitius* in suo

scripto multiplice eru-

ditione referto de suffi-

ciencia *libr. 2. c. 106. p. 220.*

Qui autem aves ad cer-

tamina præparabant,

dicebantur *Laniæ. Co-*

sumell. libr. 8. c. 2. p. m. 278.

Scenæ Ros. libr. 5. c. 6.

Comædiæ, quæ privatæ civilisq; vitæ si-

ne periculo sunt comprehensiones.

Cicero finit na] in a] p. quod sint vitæ

incitatio, speculum consuetudinis, imago veritatis, & ut in Tragœdia politica & heroica sunt, ita hic œconomica.

Tragœdiæ. Cujus inventio *Theſpidi* Athenienſi accepta refertur, qui plauftris tragica Poemata circumvexit, Solone approbante, Teſte Plutarcho.

Satyrae. Satyrici autem Poetae prorsus Satyrorum naſutam dicacitatem & mordacitatem imitabantur. Sunt autem morum Cenſores optimi, ac vitiorum acerti inſectatores, & ſæpe in taxandis vitiis nimis aperti. Huc *Mimus*. *Mimos* enim quoque ſunt verſus Scenici & Poetae qui eos conſcribunt, & *Hyſtriones*, qui pronunciant. Et *Mimus* proprie ſermonis & actionis cujuſlibet citra ullum pudorem, imitatione eſt, ubi non pudori & reverentiæ, ſed magis laſciviæ ratio habetur. *Hircus* autem accipiebant, qui Satyricum Poema recitabant, qui *vilis* ideò dicitur, quod Athenienſes plurimum iisdem donarint, & plus operæ in his

tem Tiberii introductum severe erat,
ne Senator Domos Pantomimorum
introiret. Hæc Tacitus 1. Annal.
Thymelici vid. *Ulp.* l. 4. ff. de his qui no-
tant. infam.

Xystici. *Ros.* libr. 4. c. 29. p. 523.

Germanorum

publici

Palæstrici

Hastiludia

Vexilli vibratio

Pugillario, quæ triplex, & distingui-
tur in

Die Feder-Gechter

Marx-Brüder. St. Marcus soll
ein Gechter im langē Schwerdt
gewesen seyn / und zu Venedig
begraben liegen / uti fabulose
retert Text. in offic. pag 81.

Eux-Brüder

Torneamenta. Ortum traxisse di-
cuntur ex consuetudinibus Græ-
corum, imprimis ex ludis Isth-
micis & Olympicis, de quorum
ratione vide sis eos, qui cominē-
tati fuerunt in Pindari Odas, exq-
uis imprimis *Schmidium*, Professo-
rem dum viveret, clarissimum.
Hodie non sunt confundenda
cum Hastiludiis, quæ non in a-
ccio sed virtute consistunt, quam

vis non raro eveniat, ut non vul-
nerati, sed occisi etiam homines
in hisce fuerint: id quod inter a-
liatriste HEINRICI II. Galliarū
Regis Exemplum satis compro-
bat abunde. De mala consuetu-
dine tragicum Exemplum le-
ge in Axiomatib. Eccles. Richter.
LXXI. Exempl. II.

Venatorii ludi, ubi in aulis Princi-
pum hodie spectat, Luxatio
vulpecularum das Fuchsprel-
len/ Dachhutzen &c.

Scenici
liciti

Comœdiæ, quo referimus aliquo-
modo

Solennia certi alicuius ordinis, ut
periscelidis

Saltationes

Regna convivalia die Wirth-
schaften.

Tragœdiæ

illiciti

Agyrtæ,

Eunambuli.

verbo **Histrio** quod ludionem significat.

Moriones **Hoff** **Narren** quos improbavit: **FRIDERICUS Imperator**: Hic enim rogatus, an moriones inconvivium intromittendi essent, *neg, stultis, ait, de lectariis possum, neg, superbis esse amicus*:

Actus depositionis.

Penalismus, qui ab anno 1661. in usu esse desiit.

Actus de sancto Christo.

Actus de passione Domini &c.

Privatii

Puerorum:

Diffugium, nostra lingua nominamus latebras vaccae; ubi uni, qui primus sortito constituitur, stanti præfinito in loco comprimuntur oculi. Quo facto, decurritant omnes, & latebras quarunt: Ob cæcatus vero prius ter se venturum minari debet; quã oculos aperiat, *das verstedten spielen*. Huc etiam pertinet.

Lusus iudicis, cui etiam oculi obvelantur ut plagas excipiat à colludentibus, donec verberantẽ recte nominaverit *Myinda der blinden Ruh spielen / blind* dicitur & cæcus musculus. vid.

*Camer. dialog. de Gymnas. Jul. Pollux
libr. 9. c. 7.* In Myinda quidam con-
nivens, observat voces, & quemcunq;
suffugientium arripuerit, eum statim
connivere cogit. Dantur & hujus
ludialia species, nempe obvelari cu-
rat sibi faciem numerus quorundam
ludentium, inq; foveam gallum im-
ponunt, postea obvelatis oculis eum
trucidari student, quo facto, gallus
trucidatus præda fit victori.

Grallatorius incessus:

Ludus globorum fictilium das tappen/

| schnellen/ einwerffen.

Ludus latrunculorum missilium:

Jaculatio chartæ masticatae è sclopo sam-
buceo mit gekäueten Pappier schis-
sen/plagen:

Jaculatio è cauli anserina cum raparum
frustulis durch eine Federkiele mit
Rüben schießen.

Jaculatio ex sclopo ausn Blasrohr.

Arcus ausn Armbrust.

Conorum dejectio das Boseln:

Missio sphaeræ per annulum ferreum

T. hinc sentia versatio sive Trochus.

in p. 3. *Delicior. Poet. Belgi. p. 459.* ubi lepide:
sed labuntur in experti daß Ihnen die
Köpfe prallen Interdum juvenes & pu-
ellæ, quasi Choreas ducentes, una cur-
runt manibus connexi.

Traha manualis auffn Rüttschel-Schlitten
fahren. Huc pertinet das zschinnern/quā-
do pueri pedum velocitate se super glaci-
em exercent.

Apodidrafcinda quæ est, quando hic quidē in
medio connivens confidet, aut alius ejus-
dem cohibet oculos: οἱ δὲ ἀποδιδρασκουσι.
cæteri diffugiunt, & occultantur: ipso au-
tem ad inquisitionem consurgente, quem-
libet oportet locum ipsius prævenire.

Cindalifmus, qui fit clavis vel paxill. κινδαλῖς
enim sunt paxilli vid. *Doctiff Bernitium Tract*
2. cap. 6. p. m. 220.

Schænophilinda des Hirtleins spielen. In cir-
culo sedetur, aut statur. unus autem funem
habens, clam apud aliquem deponit. Si
vero ille, apud quem jaceat, ignoraverit:
circumcurrens circulum, vapulat: si vero
deprehenderit, currentem verberibus fu-
gat.

Epostracifmus hunc ludum descr. in *Oclav. M.*
Minutius Felix, in signis Romæ Causfidicus
p. m. 8. in fine hisce verbis: pueros videmus
certatim gestientes testarum in mare jaculationi-
bus ludere. Is lusus est testam ceretam jactatio-
ne fluctuum levigatam legere de litore: namq; ce-
stam

flam plano situ digitis comprehensam, incli-
nem ipsum atq; humilem, quantum potest super
undas inrotare: ut illud jaculum vel dorsum
maris raderet vel enataret, dum leni impetu la-
bitur: vel summis fluctibus, consis emicaret,
dum assiduus saltu subleuatur. Is se in pueris vi-
torem ferebat, cuius testa & procurreret longius
& frequentius exiliret. vid. & Poll. l. 9 Eust. lci-
ad. 6 Suidas ἀποσπῆξιν Germani nominant
das Blatten werffen / sie nehmen glatte
Steine / werffen sie an das Wasser an / daß
der Stein oben drucken bleibet / und je öf-
ter er springet / je künstlicher ist das
Spiel.

Lusus Nucum est ludere Nucibus ad coniectum
scrobiculi, Nüß ins Grüblein werffen / unde
proverb. Nuces relinquere die Kinder schub-
ausziehen.

Par impar

Cursus spatiorum wette lauffen.

Basilinda das Rönig schlagen §. 9 c. 2.

Oscillatio. Hic ludus antiquissimus est, & Roma-
nis quoq; in feriis Latinis, tum eorum Agri-
colis in Bacchi sacris usitatus Virg. 2 Georg. 389

Et Te Bacche vocant per carmina lata, Tibiq;

Oscillo ex alto suspendunt mollia quercu.

Gri

tenentes homines. hūc atq; illūc agitabantur, ut quas
etiam per aera illorum cadavera quærere viderentur,
sed cum inde pleriq; caderent, inventum est, ut formas
ad oris sui similitudinem facerent, atq; pro se suspen-
sas moverent. Unde & oscilla dicta sunt, quod in his
cillerentur, seu moverentur ora. Cillere namq; mo-
vere significat. Apud Turcas hic ludus frequens est.
P. Bellon. 3. observ. 23. ut & apud Muscovitas, qui feriatis
maxime diebus per conductitias sellas eum exercent,
ceu docet *Olear. J. P. L. 3. c. 9.*

adutiorum
artis

Schachorum ludus.

Die Dame.

ludus molz das Mühl, ziehen

den Fuchß treiben

ludus pilæ

ludus globorum

die Bilden: Taffel

Solius fortunæ

ludus tesserarum

olla fortunæ

ludus chartarum, cujus species quædam sunt

Picketen/ Labetten/ trepliren/ vier Blatt stich/

Triumpffen/ qui ludus speciales habet leges,

achtzehn Heller &c.

ludus fritilli

mixti ludi

ludus alex, quales sunt. der Bus/ contra Bus/ Regal-
Bus/ Dickdack/ sortschen &c. Multi dantur adhuc lu-
di, qui hanc schedulâ insigniri non potuerunt, cum in
qualib. fere regione s. provincia spec. exerceantur
ludi, quos benevolus Lector pro suo arbitrio anno-
tare poterit. Nostri n. non est, omnes afferre species
ludorum, sed saltem multas dare formas eo-
rum demonstrare.

